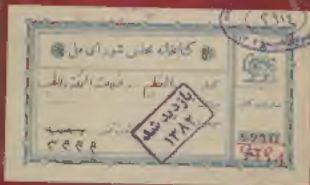
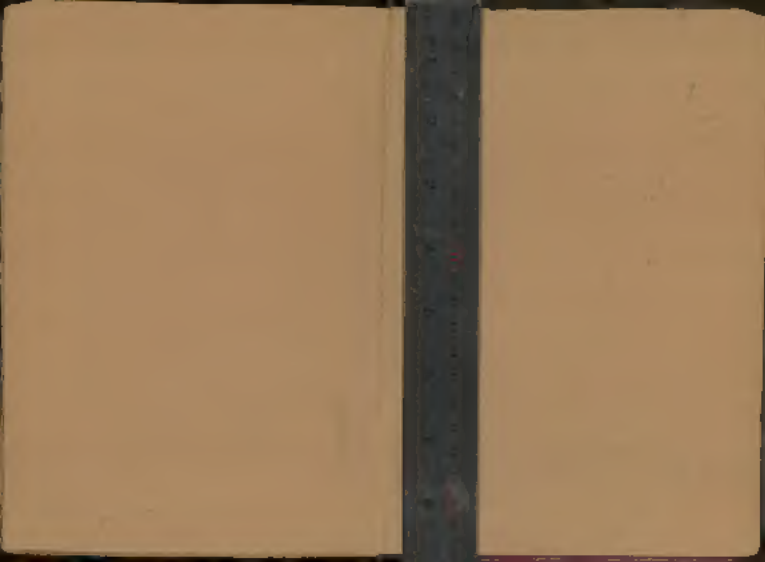

① 6496

سجل
مخطوطات
رقم 6496

1000
1000

1000
1000

1000
1000

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

باب قولهم في زنا المرأة
من السكران والحيض
فإنه لا يثبت بها
الحكم في زناها
ولا يثبت عليها
العقوبة

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, consisting of approximately 15 lines. The script is cursive and appears to be a form of Ottoman Turkish or Arabic. The text is written on aged, slightly discolored paper.

Handwritten text in Arabic script, consisting of approximately 15 lines. The script is cursive and appears to be a form of Ottoman Turkish or Arabic. The text is written on aged, slightly discolored paper.

[illegible][illegible]

الاسم ونسبه ذلك كسبة الرحمن ونسبه الالهة كسبة الرحمن
ونسبه افر كسبة بائمه ونسبه بائمه نسبه ربك ونسبه ربك
نسبه الرحمن ونسبه الذي خلقه نسبه الرحمن الا ان الملاذ عروجا
بن خلقه على ذلك هبوطا بن علو السفل ومقاليد السفل
فقد اهلوا بيات فبسم ربك العظيم عبيد وسمي باسم ربك لا على
عبيد احرى ولا فربا باسم ربك فبسم الله الرحمن الرحيم
عبيده وحضور فبسم الله حضور الرحمن الرحيم عبيده وكذلك
جميع الغنم وجباب الله العزيز واعلم ان اسم الله الرحمن الرحيم
محمود في كل ذلك عظيم عالم الملك الاول ثم عالم الخلق ثم عالم الارض
وذلك قوله الحق الاله الخلق والامر واعلم ان بسم الله الرحمن الرحيم
لوصول الخير من جميع الجهات وفيها سائر المسدد والمنتهى وفيها
سائر التوحيد لان بسم الله في الشهادته والملاذ وقاله الرحمن
واولو اعظم فاذا الرحمن واو لو امة بسم الله كاعرفها واطهرها
بباطنها وبها اقام الله تعالى شجرة الاكوان واظهر بها الخواص
اسرار الكونيات فاعلمه بفكره خفي وبما كان يفعل وفي ذلك
من اكثر من ذكره بسم الله الرحمن الرحيم وفي الحقيقة عند العالم العلوي
والسفلي من طين النور وفيها من الاسرار وكما قال تعالى لم يحرق

بافاد وفيها سائر اسم الله الاعظم قال **عبد الله بن الخطاب**
من كانت له حاجة فليصم الاربعاء والخميس والجمعة فاذا اتم الجمع
ظهر روح الى الجمعة فصدق صدقة قلت او كثرت ما بين الوصية
او فوق ذلك او اكثر فقول افضل فاذا صلى الجمعة قال اللهم
ان الله يا ربك يا ربك بسم الله الرحمن الرحيم الذي لا اله الا هو عالم الغيب
والشهادة هو ارحم الراحمين واسألك يا ربك بسم الله الرحمن الرحيم
الذي لا اله الا هو لم يلق الفتيوم الذي لا ماخوذ به ولا دم الذي لا
عطشه السموات والارض واسألك يا ربك بسم الله الرحمن الرحيم
الذي لا اله الا هو الذي عنك الرجوع وحضرت له الرقاب
وحضرت له الانصار ووحلت منه القلوب وذرفت منه
الميون ان تصلي على علي وعلى آل علي واجري وحي كذا
وكان يقول لا تغفلوا سفيها فريد هو انصم على بعض فبسم
الله واو شر عا في سبط ما احب عليه المسئلة من الحساب
اللطيف والموال رضا قريبا ذلك وهذا استوفينا ذلك في
غير هذا الموضع فاما هنا في هذا الكتاب بالزمن والموضع الى الام
الاعظم اذ لا يمكن السقوط بظاهر نص كما اذ لم تكن تلك افعال
الساكن الصالحين وكذلك في النوي والاسرار العديدة الالهية

اللطيف

هذا الكتاب هو كتاب
الاعظم في
الاسرار
الالهية
والنورية
والصالحين
والسالكين
والمتقين
والعابدات
والغائبين
والمتنزهين
والعزائين
والسالكين
والمتقين
والعابدات
والغائبين
والمتنزهين
والعزائين

هذا الكتاب هو كتاب
الاعظم في
الاسرار
الالهية
والنورية
والصالحين
والسالكين
والمتقين
والعابدات
والغائبين
والمتنزهين
والعزائين
السالكين
المتقين
العابدات
الغائبين
المتنزهين
العزائين

هذا الكتاب هو كتاب
الاعظم في
الاسرار
الالهية
والنورية
والصالحين
والسالكين
والمتقين
والعابدات
والغائبين
والمتنزهين
والعزائين
السالكين
المتقين
العابدات
الغائبين
المتنزهين
العزائين

هذا الكتاب هو كتاب
الاعظم في
الاسرار
الالهية
والنورية
والصالحين
والسالكين
والمتقين
والعابدات
والغائبين
والمتنزهين
والعزائين
السالكين
المتقين
العابدات
الغائبين
المتنزهين
العزائين

[illegible][illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible][illegible]

مسجد جامع - مسجد جامع - مسجد جامع

Journal of Management Education

المجلس الأعلى للدراسات الإسلامية - القاهرة

1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 25

رجل 4 ع 18 رجل 2 ع 2

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

مدرسة الخديوية

[illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m \frac{d}{dt} (v^2) = \frac{1}{2} m \frac{d}{dt} (v_x^2 + v_y^2 + v_z^2)$

[illegible][illegible]

24 4-2 7 1 4 4 4 4 320

[illegible]

المجلد ١٠٠ - الجزء ١ - الصفحة ١٠٠

— 2 —

199

بروز : پنجشنبه ۱۳ شهریور ۱۳۳۱

$$\sum_{i=1}^n \frac{1}{i^2} = \frac{\pi^2}{6} \quad \text{and} \quad \sum_{i=1}^n \frac{1}{i^4} = \frac{\pi^4}{90}$$

لا بد من العلم بالحقائق

الم. 3. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

المادة ١ - من فيدرالية

د - ج - د ، ط - ک - ح

[illegible]

جاء في الروايات في خبره

وہی . بلی . ۶۴ . نکلے . ۶۵ .

... ..

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

1890

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the world are the historians. They are people who study the past and write about it. They are interested in the events that have shaped the world and the people who have lived in it. They are also interested in the changes that have taken place over time and the reasons for these changes. They are people who are curious about the world and want to know more about it.

المجلد الثاني - الجزء الثاني

[illegible]

مجلس

4 4421

...

[illegible]

[illegible][illegible]

عنوان: علم تاریخ و انجمن و طب و طب و طب

قبر ابراهيم عليه السلام

و جسر ها - و حیات - لاف - مع قهر و عجز - و عجز و قهر

الملك الناصر محمد بن المنصور

بالتوازي مع زيادة نسبة التحويل من الميراث إلى التبرع.

والمسلمون في كل زمان ومكان.

من بعد "أ" غير قابل للتحريك

وہی ہے جو ہمیں دیکھ کر ہنس کر کہتا ہے کہ

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا ہے۔

١٠٠

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَيْمَانِ ذُو الْأُنْثَىٰ هَذِهِ ۚ

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

تصنيف: تاريخ

وَلَقَدْ مَوَّلَاهُ فِي خَيْبَرٍ وَأَنقَضُوا بِأَعْيُنِنَا ذُرِّيَّتَهُ

[illegible]

تاریخ: ۱۳۰۲/۱۲/۱۵

- مجموع حرفه و تجربه : در زمینه

اینم ا. و بعد از آنکه در آنجا رسیدند

 \bar{x}_e

10

100

وهذا هو المذهب الذي يسمونه بالشيعة.

عربی و خراسانی از این کتاب است. و در این کتاب آمده است که

—

24	0 5 -

س ط م	د ذ ر

— 1 —

2	7	1	4	5	6	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

[illegible][illegible][illegible]

منه يخرج ما هو اولى الناس به بعد اباؤهم في القدر

عالم بهر عالمی و در هر عصر و در هر حال

لَا تَزِدْ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً فِي هَٰذَا الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ

[illegible]

أما الطب فحسبها للرجل وحده الذي

وفاقیہ کے لئے یہ خط لکھا گیا تھا اور اس میں اس کے لئے ایک خط لکھا گیا تھا

المجلد الثاني - الجزء الأول - الصفحة الأولى

عزائم، د. و. هاشمي الزبيدي.

—

256 7.

36

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 278: 1039-1044.

5

2

9

•

1

— 4 —

210

19

1892

10

Main body of handwritten text on the left page, consisting of approximately 12 lines.

Large handwritten signature or stamp in the bottom left corner of the left page.

Main body of handwritten text on the right page, consisting of approximately 12 lines.

۱. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$
 ۲. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^3} = \frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$
 ۳. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^4} = \frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$
 ۴. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^5} = \frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$
 ۵. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^6} = \frac{d}{dx} x^{-6} = -6x^{-7} = -\frac{6}{x^7}$
 ۶. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^7} = \frac{d}{dx} x^{-7} = -7x^{-8} = -\frac{7}{x^8}$
 ۷. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^8} = \frac{d}{dx} x^{-8} = -8x^{-9} = -\frac{8}{x^9}$
 ۸. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^9} = \frac{d}{dx} x^{-9} = -9x^{-10} = -\frac{9}{x^{10}}$
 ۹. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{10}} = \frac{d}{dx} x^{-10} = -10x^{-11} = -\frac{10}{x^{11}}$
 ۱۰. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{11}} = \frac{d}{dx} x^{-11} = -11x^{-12} = -\frac{11}{x^{12}}$

۱- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۲- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۳- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۴- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۵- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۶- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۷- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۸- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۹- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال
 ۱۰- در صورتی که در یک سال دو بار یا بیشتر از آنکه در یک سال

مجلسه اول - ۱۳۴۴

عالم كتاب في تاريخ السيرة النبوية

$\frac{1}{2} = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

الأول . د. د. محمد محمد

١٥٠ - ١٥١ - ١٥٢ - ١٥٣ - ١٥٤ - ١٥٥ - ١٥٦ - ١٥٧ - ١٥٨ - ١٥٩ - ١٦٠

24. $\frac{1}{2} \times 100 = 50$ %

١٠٠

۱۰۰ = ۱۰۰

والله اعلم بالصواب

[illegible]

م ر م ن ل و لا ه ا ب ج د ذ

2. 10. 1917

رحمہ اللہ! لاہی طرہ اللہ... رحمہ اللہ

١٠٠٠

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

1875

[illegible]

5

— ۱۰ —

1

20

11

10

عمره ۱۰۰ ساله و ۱۰۰ ساله و ۱۰۰ ساله

$\frac{1}{2} \pi$

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

حد - حد مطور في حد

١٠٩٨

2 1/2

4. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 8

Phragmites, *Spartina patens*, *Spartina alterniflora*

1875

میرزا محمد علی

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

1900

ملفوظات مولانا غلام احمد دهلوی

1870

المجلد الثاني

٥٠٠

علم العرب في عهد عمر بن الخطاب ووليه خالد بن الوليد

و لا حياء في الدنيا

هـ لانه تعالى وفيه الأسماء المحسنة فادعوه بها فاعلم الأسماء ثم قل
قل ادعوا لله وادعوا الرحمن بدأ بالرحمن الأعظم من أسماء ربك
المخلص أن يدعوا به وهو الاسم الذي سمي به الحق سبحانه ونسب من النبي
وصوت دواعي الخلق في كل حين عبادته وشكره ومحبته
ان يشعروا به سرا وعلانية فهذا من دعاء طاعة الله مع غيره و
جبروتة قل لعلنا نأمركم ألا تطيعوا غيره وقومه الذين لم ينجحوا
ان يقولوا أنا الله فبعض الله إلا الله انما الادعاء فيقال تعالى
قل قل لعلنا نأمركم بالعدل والعدل هو الله تعالى وهو الحق الذي اطلق
الاسم الخلاق بذكره وهو الذي اعطى كل المخلوق من الامانة في
الحقوق به وحده غياث المستغيثين والحق المظالم من
وكيف الخاضعين وعبادة العبادين به ووجه المنجيين فلا تقع
احد في حق ولا يفت بغيره الا هو هو الله وهو اول من وضع على
المكلفين في ديار الدنيا واذا ورد اسم الاجسام من ظلمه الاشياء
المسماة رجع الذي بنا لنفسه القوابل ومن الله اكبر وهو خير مقام
فراو الدنيا لا اله الا الله به تباشير الخلائق في محاورها يعرف
يحملون عرسه في مقامه ما يجري بينهم في دعائه ذلك فقال
تعالى لا تجعلوا لله شركاء لا بما حكم وهو الاسم الذي يقصده الولد

يا الله معناه آتيا بالغير يا الله معناه امن بالخبر اصدقنا وبقا
ان المسم من يد والعرش بر يد المسم في اخر الكلام كما قال في قوله
وقد كنت الطيب اجمع كبر الصلوات ان الاسم الله الا
هو الله والاله وهو اصله في اللفظ وهذا قول ابي حنيفة والكنا
واسم الله انما هو الذي سمي به صاحب الملك الكبر وقوي
هشام عن محمد بن الحسن الشاذلي قال سمعت ابا حنيفة يقول اسم الله
الا عظم هو الله والاله وهو اعتقاد اكثر المشايخ من الصوفية و
انما يسمون في الاكبر عندهم صاحب مقامهم محروق الذكوب الله
محرق قال الله عز وجل الله عليه وسلم قل الله ثم درهم ولهذا كما
التشبه بوجهه اذ عليه ونعم به يقول في ذكره الله وهو من بعض
الصوفية وقال ابو بكر الصفي اما اسماء بعض الصوفية
عن قول لا اله الا الله فهو شطعهم وما فاتهم ولا يصح التوحيد
الا بقول لا اله الا الله ولا تخلص وجهه وشوقه ان لا
فمن اقبل الشفقة اجرا يجرى اسماء الذوات ومن قال الله
شوقه من اياه ومعناه المحض وان اصله الله خذفت الحزة
ثانية ثم جعلها في اسم الصفات وقابل حجة الام
عن بعض اهل العلم ان الاسم المحصور الذي لم يتيسر براحتهم

من كوشف به واسطه من قام بشهادة لان الوحيه يقضي
جميع ذلك في قوله اليه ويجب انصافا من شواهدك
وعن خطيبنا في هذا اسم الله تعالى الخلق في الدماء بما هو اوفى
لقلوبهم ولعلمهم ليقول الله تعالى او ادعوا الرحمن فانه تعالى قال
ان لم تدعوني في دعاء عن تفصيلي ورجعتي ولهذا قال الله تعالى
نادوا استجبنا من اسماء الاولين فيهم نصيب الا قوله الله
فان هذا الاسم يدعو الى الوحدة ليس للتعبير في نصيب
ولهذا قالوا ان هذا الاسم للخلق دون الخلق ولان الوحيه
القدرة على السماع الاعيان وهي عاين صفات الجلال والهيوت
الكمال **ابو سعيد اول ما دعوا به الاكبر**
واحدة منهم فهم ما فهم ما وراها وهو قوله الله الاتزانة قال
تعالى قل هو الله ثم به الكلام لاهل الحق او قل يا ايها الناس
فقال الحمد زاد سنانا للوليا فقال الله الصمد زاد سنانا للعلم
فقال لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد فاستأفهم
الله بما كان الاسلاف بالله فلا احد في الدنيا من اول الخلق
زادوا به واسم النبي الذي وياه فلا ذلك لا يصح ان
فلا يبالا لهم فاجاروه في سورة الشرح من الناس من يقول

وقيل اصله ولما ان العرب لا ولا ولدت العفول وكذا معروفة
وقد العرب في سائر اقطاب العالم ثم اراوا العظم فادعوا
الحرف الذي يميز في الامور فقالوا الله عز وجل اعطى قلب
الشعيرة تحت العلم فيهم وان كان لا يسم في كلام العرب الا
مع معرف الاطلاق نحو المطلق ولا يسم في شئ من سماء
ولا شئ من الخوف الواقعة في اسماء التي ليست مستقلة الا في
هذا الاسم العظيم المشتمل من الف ولا يسم في كلام العرب الا في
الصوت والهاء والجمعة التي يخرج الاكبر فكل اللفظ المعنى
فطابق لان المسمى بهذا الاسم من المبدأ واليه المعاد والاعادة
عند الخلق اقول ان اسماء وكذا في الهاء اخفد اليك في
اللفظ من الحرف التي هي مبدأ الاسم وهذا الكلام بقله
الشعيرة التي هي المسمى وقال ابو حنيفة الطحاوي في كتابه المسمى
بالمشاكل ان الاسم الاعظم هو الله فاستدل بحديث احمد
المقدم **وقال** كلتم الله ووجه اسم الله الاعظم
الوصف بعض جمعه وما اشبه من احسن كيف يصل الحروف
بعضها بعض فقد علم اسم الله الاعظم يريد بقوله الحروف
اللفظة التي جاءت في اواخر السور وكثرت ويجوز ان يكون

ن

أحرس من طوع وقك لم ندي وقك بعض العلماء
 هو أحد الصنف وقال بعضهم ذوالجلال والإكرام وقال بعضهم
 مؤتينا وسند بقوله الذين يذكرون الله قياما أو ساجدين إلى
 قوله فاستجاب لهم ربهم والاسم عبارة عن الصلاة الله أعظم
 وذلك بعد قومهم ربنا خمس مرات ولا يزيد هذا قولنا والذين
 أعظمهم لله قال تعالى والذين آمنوا يذكرون الله
 قياما أو ساجدين والذين آمنوا يذكرون الله
 سجدة عن أيوب عليه السلام أني استحي لصروا أنت أكرم من أي
 قال الله تعالى فاستجب له قال الله استجب له
 الكرمين يجعلهم إلى الطاف استجرت عليه ولكن إن سئل
 حيث ذك قال قال سألني حري فقال له أريد فاذن الحريته
 كبره ظا أراد أن يقتله قال له دفعني أصل ركعتين فقال له سئل
 فقد صليت ذلك ولا أعلم شعاعهم صدقهم شيئا فإني صليت أما في
 لتقتله قال قلت لأكرم الرحمن قال نعم صوتا يقول لا يقتله
 فخرج فلم يتشأ فخرج إلى الأراد أن يقتلني إذا عارس بيده
 حتى قطعني فاحقته وقيل هو الله الأنت سبحانه أنت
 أكرم من الطالين لقوله تعالى سبحانه عن يوسف عليه السلام

فنادى والظلمات أن لا اله الا انت سبحانك ان كنت هي الظالمين
 وروي ابن السني عن عدي بن واصل قال سمعت رسول الله
 صلى الله عليه وسلم يقول اني لاحكم كلمة لا تعوقها مكثبات الاخر
 عنكم كلمة انجي بون عليه السلام فنادى والظلمات ان لا اله الا انت
 سبحانك ان كنت هي الظالمين ثم رجع عمار بن مسلم وفيه قسط الا
 استجاب له وقيل هو انوحا بل واء سيله فان عليه السلام
 وقيل هو خير العباد من الداء زكريا عليه السلام وقيل هو سبيل الله
 ونعم الوكيل وقيل هو العفاريت سمعت من بعض لغاير في
 هو يقول ان لي اهل الجحيم يدعوا الله تعالى الى السماء يقولون ان الله اعظم
 الاسماء بحسب حال من يدعو اهل الجحيم المسؤل والمطلوب والظاهر
 وهذا القول يثبت الى الحق وهو قول جمهور مشايخ الصوفية وسلك
 طرقة التحقيق والعرفان وسمعت الشيخ محمد بن أبي الطير يسمعت
 بعض لغايرين يقول بحكم مكثراته تعالى عن عرفه واسم الملقب
 فيه في حاله وقناه وقد عرف الاسم الاعظم المخصوص به في حكي
 بعض اصحابي عن بعض مشايخه ان الشيخ محي الدين العربي قال له مر اخذ
 من عند رسول الله بالجملة بطرقات الجملة وايضا من انما الله الحنة
 انقوا فان وحده في اسم ولا نظير في سبب اولاد في اولادهم

قاعدة شريفة الذكر
والمدرومة باسم الواسع
يوافق اسمه

اسم بحدوده اشان وشمعین نظرا منوافضه وایم فلم یجده وایم
وعدناه فی عدد اول دایم وینه ثلاثه لم یجده ووجدناه وانه
اسماء من اسماء الحیثیه وکلا وایم حی وهاج وهاج وایم
فقال انه یقر المضافه اسم وینعت بایم عدد الاسم وکلا
سوره المشرح العدد المذكور وبقدر ذلک بذکر الاسماء الاربعة
العدد المذكور وبقدر ذلک یبصر بانته وبقوله انهم الذکر عند انقضاء
العدد باحی احمی ذکره وینعت فی وایم وایم وهاج
هیه که یا قبح ذلک یا قبح توفی وایم سوره
وایم قه هذه الاسماء کانعله الشیخ شرف الدین البونی وهدن

وقيل هو الغريب وقيل هو السبع الذئب وقيل هو السبع المعلم
العارف المتوفى يمكنه الجمع من جميع ما ذكرنا من الأسماء والأدواء وهي
وفق ذلك نظير السر المكون وقيل له باب الكبر المحزون وقد ثبت
وهذا الأسماء من الأسماء المختلف فيها التقدم ذكرها وهي الخمسة

[illegible]

١٠

لغة المكاره
في ما يوجب الكراهة

الاعظام والثلاث من بعدها والاول المقوم والمقيم والمهم الطاهر

مَرْحُومًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنْ كَانَ أَدْرَكَهُ مِنْهُ يَأْخُذُ بِأُخْرَى

لدرجہ اکبر :

وخاصل النكسیر محمدی الأسیر المطهر وشرائین وآنرا عود سحر و

المركز الأوسط
والمركز الأخير

انحرقت التكررة حصل منها سبعة اعراف بعد الدخول في الوقت

م قدی و تبریب ناکند هذبه حاصل منها انسان وادبونی شرفا
و هذا اناله و تقبل و من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
يقطع سبعة عشر فاه و هو استخرج من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
لم و يخرج من مجرى البول انسان وادبونی شرفا و هو استخرج من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
بتكثير اللبن و يخرج من هذه الحروف سبعة عشر و انما من شرب سبعة
الشيء مد من شرب السبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
الاشياء المصروفة من هذه الحروف سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
حروف هذا الحروف بعد تناول سبعة عشر و هو الحروف سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
الاشياء المصروفة من هذه الحروف سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
من هذه الحروف و هو قاطله بعد تناول سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
الاشياء المصروفة من هذه الحروف سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
من هذه الحروف و هو قاطله بعد تناول سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري
الاشياء المصروفة من هذه الحروف سبعة عشر و انما من شرب سبعة في سنة قاطله بعد تناول التكري

ع	د	ج	ب	ا	ط	ظ	ز
د	ج	ب	ا	ط	ظ	ز	
ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	
ب	ج	د	هـ	و	ز		

لذو العلم الآخر

۱۰۰

للكسل انما العشق الغفوق والعار الفساح القوي المتيقن الكافي الحبيب
الملك انما الولى لكل الولي الاكبر عذروى للمعمر اذا صعبت
هذه الاسماء او ينهض الى لوقى الهدي على ما يصعب استحباب الاوقاف
عليه امر بن الامور وافضل لاسمه النبي المتيقن والاسم الذي اصيقت الى
الوجه ظهر على ان ذلك ما مر اذ بين له افعال وهذا صوته الوحي فاذا
ارتدت ان يصعبهم في الوحي الذي ذكره عنى في خمسة وثلاثين في خمسة
وثلاثين فظهر له اربعة عشر واذا انتم الوحي الحق يظهر

ا	ر	و	ح	ی
ز	ن	ص	ر	م
م	ر	ح	ص	ر
و	ع	ع	ع	ع
ی	س	ص	ب	و
و	و	و	م	س

11

حیاتی

الضمان

انقضد

في كيفية الدعاء
وآدابها وأوقاتها

يا خاتمكم صلواتكم على محمد وآله وافضل بذكره **فصل**
 في الدعاء واداءه واوقته وصحته **باب** عظم الله الدعاء
 اركانها وخبره واسبابها ووقتها وان وافق الدعاء اركانها قوي
 وان وافق صحة طهارة الماء وان وافق موافقة روادى وافق
 اسبابها قوي فانها كحضوره لطلبه في ذلك والاسكان والتشريع وتعلق
 القلب به فطعم من الاسباب والتمتع الصدق واليقين والاحسان
 ونسائه اصدق على النبي صلى الله عليه وسلم **باب** تعالى واذا
 سألك عبدا في حق فاقض بغير ما يحب قوة الدعاء واداءه ووقته
 فقال سئل اياه بعد دعوى فكشف ما تدعون الشان شاء هذه الآية
 قيد في الآية الاولى من العموم وانما سبحانه تعالى كيف عن من شاء
 وقد كان الدعاء على اية اقسام جناس وحط الايراد وقع الدعوات
 الا ان العباد من غير علم ولا حيلة حصل له الاجابة بتفضل الله
 سبحانه ونسبه في سذكره ثم روي ان شاء الله تعالى **باب** الدعاء الموعود
 العبد فيضج بكاء يبري في الزمان حقيقة الدعاء وساداه الله تعالى ما يري
 العبد من جلب فضله ووقته في مشقة تروى عن الصادقة البلاء بالدعاء
 خصوصاً في ذلك واستجاب له في الدنيا والآخر **باب** في الدعاء
 والله سبب محرمه في الشان من الارض والدعاء ما ينال من العبد

فان كانت المبدوءة بالذكية والذوات والاشخاص الى الصفات الذلالية محفوفة
من جميع النكاحات طامها. وضرار وتكون من احسن الخلق تسعة الملائكة
معدت في وجهه الملائكة المحمديون جميع الصفات الانسانية
وفي هذه القصص والقصة ما كان في انزل القصص والقصص الملائكة
كله فمعنى المحمدي هو في العمل الصالح فانه لا بد له ان يكون
طريق الى السماء بعد عدة عمله في كل يوم ومنه بعض روجه
ومن بعد ذلك كان له من صفات الطاعات من طاعة الخراب
كثيرا وكثير من صفات الصالح الى السماء فلا يزال تلك السبل معونة
بالحرب فاما من ابتلاه في السماء في كل طريفة بعد القصة له فيها
معدت في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح
مسددا فيكون دعاؤه وعمله الصالح في كل طاعة من صفات الصالح
من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح
وتارة على البلاد جميع صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح
رفع البلاد في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح
في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح
في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح في كل طاعة من صفات الصالح

١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

حوالا لله في ما أنزلت من الآيات فافقه هو العزيم وقيل هو الموقر
 والعزاء وصفه رضاء وقيل الدعاء بوجه الدعاء وهو بالصواب
 الرفاء وبوجه أيضا اللطام على الخاب وقيل الدعاء نزلت الدواب
 وقيل الأرب في الدعاء مجرى الخطاء وقيل دعاء الزاهد المخلصين
 بالأحوال وقيل هو الدعاء ما حمله الأحرار بالكاء **س** مثل اسطر
 الدعاء وقابله من الذي لا يقدم من يدين علاضا كما حكى قذافي
 بنجام أو صولة لا تعادة السلف الصالح **الثاني** اقتناع الدعاء
 بالحق والصلوة على النبي محمد صلى الله عليه وسلم لا عن الخطأ
 رضى الله عنه الدعاء هو ما يؤمن بالصدق في حق من يصلي على النبي صلى
 عليه وسلم وقيل **س** أبو سليمان الداراني إذا سأل الله وأدا
 ما صلوة على محمد بن أبي عبد الله وسلم ثم سأل الله حاجته ثم استمع على الصلوة
 طاعة لله عليه وسلم فإن استجاب له بكرهه بغير الصلوة من فاته جناحه
 أكبر من مدعى ما يهوى **الرسالة** حوز القلب فلا يكون ساجدا
 لما سوى الخلق **الثاني** الشجاعة وقيل الإحسان دعاء عن عدم قلب
 ساء ولا من قلبه لا بل يلزم التصور والاستكثار والمساواة في القدر
 والاعمال المتساوية على مساوية الإسلام في قوله أن الحكم
 الإلهي عليه وتلك هي لما أراد **الرسالة** هي الدعوات مجزئة على

وَمِنْكَ الدِّينُ الْأَمَامُ ۝

الحفظ وسرعة
الفهم

رزق الفقر
الرزق

مخصوص علم الکلام

وَصَلَّى عَلَيْهِ

لو حذر المذنب

الحمد لله الملك
والعز والقدرة
التي هي
التي هي
التي هي

فانه
عدد هذه الايام لا يحصى
الاصحاح ٣٤
من كتاب تاريخ الخلفاء
ورفعوا عن بيع هذا المثلث
الاسرار المرموم

المسوط
ومن ريد
مخطوط

رفع علم الظلم
عنهم

مفتی الدین
میرزا محمد

أَوَّلِي

لرفع من الخصم عليه
وغيره عليه

[illegible]

الدنيا والافرة الاعطاء مشورة الفساق قوله تعالى
يا ايها الناس اتقوا الله انكم كنتم فلان من ربكم الى مستقيما هذه الايات

[illegible]

والله اعلم
والله اعلم
والله اعلم

التسوية
وتعليق

العياشي

انظر في هذا
على غير ما
استعمل

45

مسجد المرق

卷之四

1

تفعل فذلكت بئس ثم اقرأ الايات من كتابك تران من دار متوفية
ثلثين يوم ثم رش التراب في قمار وتزاحض في ما تريد **فهم** **م**
وقال النبي صلى الله عليه وسلم قلوا لعلهم الى قوله لا يحب الايمان
هذه الايات اذ اصبح قوم على ان يرضوا لعلهم قالوا وانهضوا على ذلك
وقد وناطعنا وارزوت ان نرضيهم حتى لا ينزعون ايماننا قليلا
من شعركم هم وشعرنا منهم فاحرق في النار اذ انصرت ايماننا ثم
اكتت الايات وانا اظاهاهم عليهم **فهم** **م**
ثم اعلموا بما اعتصم من ودي الحول ثم رش الماء في مرقعهم
وذرا الزمان فيهم فاعلم بغير كون من الموضع الذي يجعون فيه
يحدون الله ايمانهم **فهم** **م**
مريم الى قوله وانك جبرائيل من حسن الايات جلب الرزق
والسهم والفرح والبركة والحسب والنفق المرح والشوق العلية
فمن كان يردك فليكن بها في اداء من حبها الى اول يوم في شهر
فيسان ينقضها انما فتنه وهو ظاهر وبقية عند ما انا احتاج
بيلا ما ويرش الموضع الذي يرون يوم السبت قبل طلوع الشمس
انما في الرزق والارزاق والديان او جبارين يكون ذلك وان كان
ذلك كاحد الانسان شرب ذلك الماء وتلك هم منو الياس

وَلاَئِى سَعَلَ دَلِك رِى مَحْبُوبِ وَخِشَانِى رِى بَرِكَةِ ذَلِكِ فِى مَالِهِ وَزَوَانِ
 وَزَرَعِهِ وَشِئَانِى فِى مَسْجِدِهِ وَيَرْوِ عَنْهُ كَلِمَاتُكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْأَلُكَ
 سُورَةَ الْاَنْعَامِ **سُبْحَانَكَ** اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ اَنْ تَقْطَعَ لَهَا سُلُوكَ مَنْ عَمِلَ
 مِنْ قُرْآنِ سُوْرَةِ الْاَنْعَامِ لَوْ قَطَعَهَا عَقْلُكَ لَمْ تَسْلُفْ مِنْ عَمَلِ
 وَمَنْ فَرَاهُ فِى رَكْعَتَيْنِ بِشَيْءٍ صَادِقٍ وَشِئَانِى اَللّٰهُمَّ اَعْلَىٰ مَعَالِيهِ
 وَفِيهِ اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ مِنْ عَمَلِى حَقِيقَةً وَرُوحَةً مِنْ ذَلِكَ الشَّهْرِ مِنْ عَمَلِ
 تَحِيَّكُمْ هُوَ وَبِحَاجَةٍ مَاذَا كُتِبَ وَعَلِقَتْ فِى عِنَاقِ الْاَدْوَابِ
 حَقِيقَةُ الدَّابَّةِ وَمِنْ عَمَلِهَا مِنْ جَمِيعِ الْخَفَافَاتِ وَالْاَثَرِ وَمَنْ فَرَاهَا
 وَفِيهِ عَمَلٌ مِنْ بَاسْمِ الطَّوَارِقِ وَالْاَوَاكِلِ **سُبْحَانَكَ** اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ
 خَلْقَ السَّمَكِ وَالْاَرْضِ وَجَعَلَ لِقَوْلِهِ نَعْدُ لَوْ أَنَّ مِنْ رِوَاهَا كُلَّ صَبِيحٍ
 وَسَاءَ وَتَمَحَّجَ عَلَىٰ رِجْلَيْهِ سَبْعَ مِلَّاتٍ مِنْ جَمِيعِ الْاَوْجَاعِ **سُبْحَانَكَ**
 اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ لَيْلَ النَّهَارِ وَهُوَ التَّوْبَةُ الْعَلِيمَةُ هَذِهِ الْاَمْرُ لِلْمُسْكِينِ
 اَضْطَرُّوْا الْعُسْبُ وَالْبَطْسُ وَالْعَلَقُ اِذَا اَمْسَ الْاَدْوَابُ ذَلِكُ
 مِنْ نَفْسِهِ اَوْ مِنْ عَمَلِهِ اِنْ كَانَ قَائِمًا قَلْبُهُ اِنْ كَانَ رَاجِعًا اَلْقِيَمُ
 وَلِكَيْشَرِّ مِنْ قَرْنِهِ اَفَانَا نَزَلَ عَنْكَ ذَلِكَ **سُبْحَانَكَ** اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ
 بِمَسْأَلَةِ اَللّٰهِ بِشَيْءٍ فَلَا تُكَشِفُ لَكَ اِلَىٰ قَوْلِهِ وَهُوَ الْحَكْمُ الْغَيْرُ مِنْ اَللّٰهِ
 اَذْكَرْتُ ذَلِكُ فِى زَوَانِى وَمَنْ عَمِلَ وَفِيهِ عَمَلٌ وَفِيهِ عَمَلٌ

المغفرة

لرفع جميع

۱۰۰

الفردوس

Handwritten signature: *James M. Smith*

لذفع الخمر
وغيره

الذوق الرفيع

خزانه دار نظام
تعمیر و تعمیر

مع التبع والترغيب

وَأَذِنَ لِي يَا ذَا اللَّهِ تَعَالَى وَهِيَ أَجْزَانُ نَعْمَ لَمْ تَكُنْ
هَمَّةً وَنَعْمَةً وَضِيقٌ صَدْرُهُ لَمْ يَزَلْ ذَلِكَ سَبِيلاً أَوْ لَمْ يَكُنْ
قَرَارَهَا مِنْ ذَلِكَ عِنْدَ مَجْمُوعِ مَرَاتٍ وَنِيَامٍ فَأَذَا
اسْتَيْقَظَ وَبَعْدَ ذَلِكَ فَذَلِكَ **قوله** غَاثِي سَبِيح
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَالْمَوْتُ يَسْتَهُمُ اللَّهُ هَذِهِ آيَةٌ لِي فِي عَذَابِهِ
فَتَوَارَا وَسُخَاءُ عَضْوُوفٍ أَرَادَ زَوَالَ ذَلِكَ فَلَمْ يَكُنْ لَنَا
أَيَّامٌ وَيَقْبُطُ عِلْمُكَ وَلَكِنْ ثُمَّ يَقُومُ خُصْفُ اللَّيْلِ وَتَكْتَبُ
الْأَيَّامُ فِيهِ الْيَوْمُ فِيهِ وَمَطَاهَا لَعَلَّ حَسَّاسَ وَرَاءَ وَدَوْدَ عَقْرَانِ
قوله فَلَا تَسْأَلُوا مَاذَا كَرِهَ اللَّهُ لِقَوْلِهِمْ وَالْمَسْحُوتِ
الْعَالِيَيْنَ هَسَدٌ أَيْ خَرَابٌ وَدَوْدُ الظُّلُمِ لَمْ يَكُنْ يَوْمُهُمْ وَ
تَمَّ تَسْلِيمُهُمْ وَقَطَعَ فَاذْهَبَ مِنْ أَرَادَ ذَلِكَ فَلَيْسَتْ
هَذِهِ آيَةٌ عَلَى عَظَمِ حِيلٍ مَذْكُوعَةٍ وَبِمِثْلِهَا فِيهِ الظَّالِمُ
فَاتَّخَذَ فِيهِ لِحْجَةً مَدَّةً نَاعِمًا وَبِمِثْلِهَا فِيهِ الظَّالِمُ وَأَذَا
كُنْتُ آيَةً بَاءَ الرِّجَالِ فِي عُسْتِ نَحَاسٍ وَهَسَلُ بَاءَ كَوْنِ
وَسَنَعَةٍ وَمَا مِنْهَا أَوْ الرِّاضِ وَبِذَلِكَ الْمَاءُ فِيهِ الْكَبِيرُ
الْبَرِيعُ وَالْوَقْفُ فَعَلَّ ذَلِكَ كَرِيمٌ فَأَنَا لَأَنْبِيَا فِي لَيْلٍ
مِنْهُمْ نَحْنُ **قوله** وَبَعْدَ عَمَلٍ الْفَرْقَ لَعَلَّهَا لَأَكْمُو

۱۰۰

[illegible]

المروءة اشتبه
عليه من الحرف
الضام

التكليس
البحر والبلاد

للمسافر

والله اعلم
والله اعلم

التقوى المحلوك
وان لا يظن

للصالحين الكلام

الديار وخراب
الاعلاء

وهذا ايضا القبول عند الملوك والسلاطين والكلام بالحجة
لأنه لا يدفع ولا يرد ما دون الله تعالى فإراد ذلك في كتبها بماء
قد ودعمرات في صبي ثم يحويها بماء طاهر من هضمه
يشربه ومن أرادها القبول كتبها في خام راس بماء ودون
زعمرات ثم يحويها بسبع اروع ثم يصبى بها خلاصفها
من الحنظل ما انال القبول بالجنة عند الملوك والسلاطين
والناس اجمعين ثم أراد الفصاحة والكلام بالحجة فليكتبها
في قدة طوبار بماء ودون زعفران ونحوه ماء ودون قدة
فيهم يسون وقاء الاس ويشرب منه على الزنك يوم اربعاء
فلا قد ساعة ثم ثلث البعوات من فصل ذلك فهو عود في
خمس وعليه بالحج والكلام في اربع - ولو لم يرد اذا الظاهر
وعلمت الموت والقول ما كتب وعصوى هذه الآية للذناد
وتحارب الدار وحال الاعداء من كانه اعلاء قد علمكوا
عليه وتصدوا اذية عليا خدثته اولئك من دقة القصص
فلا طوع الشئ يوم الاحد بحيث لا يراه احد يكتب على
كل دقة اسماء القوم الذي يريد العمل لهم في الوجه الواحد و
الآية في الوجه الاخر يتم دفعه ويكتب ولا يشبه لا يراه احد

ثم اثم كل يوم وقدمه فلما الذي تشربون منكم يكون ذلك باد الله
فعل في ليلة فتيمة في ابي موضع شرب من مساكينهم **ع**
ان الله قال قلت والى هذين الاية بختة الزرع وسئل
من سار حياوات كلها والعرض الامتياز وخرج الامتياز على
الحسين ما يكون واظن ان الاله لك فليسكنها في انا هائل
برغمنا وكأثر ونحوها طوبة ويحصل فيه ما اردت فيه
من ان يرضى والجواب ومن رعاها تحب ويحب بها ويكون
نتيجة ساركة وتمرها حلو طيب اركان غرس في تلك الماء
اصله من كرم او غير فانه ساركة ان شاء الله تعالى **ع**
فان الاضراس الى قوله فكلون هذين الاله لسلامة التندر
والخبر الخباب من كتبها او مشها في يوم الجمعة وهو طاهر
موج من عتاساج وفي فتيمة من شب وسئل في عتاسيف
سلك من اوقات الليل والها باد الله تعالى ومن مشها
وقض خاتم من لدر وزد في الساعة الثالثة من يوم الاربعاء
وذلك على خاتم من لب قضيت حاجته ولم يرد في حاجته
بطلها ودر في العيون والحمة واغنى الناس **ع**
وهو الذي اشر به في ايامه الى قوله لا تات لعمري يوم توحده

نجم الزرع
فارس الجبل

لسلام السف
في البحر من القوت

نفس الحياه
والجمله اعبر

في بركة الماء العذبة
وغيره من النعمان

انكسر

في حيا

الذين كتبها فجب طلع اول نور وجهها في الساعة كانت منه
ثم انقاه في ساعته فان الله تعالى يبارك في ماء تلك الساعة
وتنعم بها في طبها ونجاة ويطهر دهرها عين الحق والارض
والسموات والسموات من شجرة كوكب شجرة في شجرة
لا يدرك الاضواء الا في الاية هذه الاية فيكون الريح ويحبه
من الظلم **قوله تعالى** ان من كان ميتا فاممنا به وجعلنا
له اية فيها السبعة الاخيرة التي مضت من حرم المحرم
والفاته وقد تقدم ذكرها في قول سورة آل عمران حيث الكلام
على الاسم الاعظم **قوله تعالى** ولا جاءهم وهم آفة قالوا
ان قومكم مني قتل ما اوتي رسول الله الله اعلمت بعد
رسالة **قوله** كثير العلماء ان الاسم الاعظم
في القرآن مجموع الاسمين المتوازيين في قوله تعالى الله اعلم
وقد تقدم البنية الاشارة حيث الكلام على الاسم الاعظم
في قول سورة البقرة **قوله** نعمتكم بيني وبين القاري اذ ابلغ
هذه الآية ان قول الله من في الذي دعاء ولا يحج وترت
والذي سالك فلم يطمع ومن في الذي استجار فلم يحد
ومن الذي يترك كل ذلك فلم يتركهم واعوانه بل انما شيعت

الله عز وجل بعينه واسمها ما خلا وفرغ حتى وقرأنا
ببركتها يا احقهم الراحمين وشال الله تعالى ثابته تقضي حاجته
ان شاء الله تعالى **قوله** وهو الذي انشا السموات والارض
الى قوله لا يحج المحرم هذه الايات لنمو الثمرات وبركاتها
وحسن منورها وتاج الحيوان وبركة وسلاطنته من ارا ذلك
للاشجار بقسطها في لوج من حشب الزيتون ونحوها وعنده
باب البستان الفوقانية ومن اراد ذلك لنمو اكل كسها
في سلة غير مذبوغ ويعلفها في عوق الحيوان فانه يطهر في الجاه
ويصلح من جميع الالاب **سورة الاخرا**
من ورا ان رزقكم الله الى قوله ربنا انزل علينا كتابا نقرأ
وقاه الله تعالى من البليص ويجوده وكفناه اللغو والمغالج
ومن حشرنا اهلها الى قوله عشرين وسال الله ان ينزل النور
منها عنه ومن قرأه هم ومعه ايات الحسرة في خيرا على
بنته وسابوته ونساء او ما لم يحفظ الله تعالى عليه وكفناه
الاسرى حربت ذلك مرار فصر في كل من يعوقه فاحج اليه
برفس قلبه في كل ما لم يحفظه فانا فيه وق مكتوب بسم الله
واما الله ومن الله في الله وكل الله وكل المؤمنين لا اله الا الله

في بركة الماء العذبة
وغيره من النعمان

انكسر

في حيا

في حيا

في حيا

في بركة الماء العذبة
وغيره من النعمان

انكسر

في حيا

انت باهوه ووسله وكتبه واليوم الاخر ان رزقكم الله
والله اعلم انت الشا في صوابه الله اعلم شفه
شفاه لا خادع شها ما الله يا الله **قوله**
ان رزقكم الله الى الحسين بماء ورد بماء وعذرة ان
وعلمها عليه من مركب الناس ومن العتيق ومن وسج
العواد فلم يزل في من من العبد والحيمة اذن الله تعالى
قوله **قوله** في قوله عليه السلام ان ذكر من هذه الالاما
بولاية الامور واصحاب الاتباع ومن الله رغبة في القضاة
ينقش في صحيفة من فضة خالصة ويحفل تحت فض
خاتم فان خاتمها يوفق للصواب وحسن سيرته
ويوفق في اقله وافعاله ويجرت مصالح الناس على
يدنه في كل ما يريه في حشبه مرفف المص اذا وضعت
في حاتم منيع ونفسه بالاعرف الطبيعية ويكون اقامته
مردية من زينة اربعة دواهم او حاسن حشر لم يجبه
الذهب وان خلط طهرها كان ابلغ وليس الظالم ربح الحمل
والتمرفه ودرجة شرفها منصلة بالبرج من سدس او
تسعين مع سلامها من مطهر من وسعودين ويجوز ان يعمران

وسندروس والمقل الارز وويلقه في خرفة من صفة الطبيعة
وتسكه عند نفسك فانك تاكل من العز والشرف والبروت
والجاء والولايه في ما توصلد ونحوه تعالى لك بدلت
جميع الاشرف والمملوك ولا يراك احد الا ضحك وقضى
حاجتك وذلك كما تنق وبيدك كل عسر يحول الله تعالى
وهذه صفة حروفه وعذبه وقد شئت كل ما في وفات
ابن وحشيه في بعض في سورة تسم فانهم هناك ولته
اعلم **قوله** وهذه صفة في قوله

ا	ل	م	ص
ل	ص	م	ا
ص	ا	ل	م
م	م	ا	ل

قوله سعاد **قوله** في قوله في قوله هذه الالاما
لكثير من قوله في قوله في قوله هذه الالاما
عند فراغ الناس من الصلوة ويحصل في بيت ولا يفت
او في مكان سكه كثر بركة قلبه **قوله** وهذه
شكركم في من معادن حسنة وتكون حفا وعدها بالجل المسرة في
الفان وبها تان مدخوله وهذا لوجو الحسرة في قوله في قوله

في بركة الماء العذبة
وغيره من النعمان

انكسر

في حيا

والذكر وقس الأسماء للذكرين بحسب مقاماتهم وأحوالهم
وإن تأمل الذكر في حاله الذكرين وما يعرض لهم عند
صدمة برار والافتقار الكبرى فطهر واشتغل بالانسان
الفعليه من ذكر أسماء الالهية وليس بعد هذا المحض وكان
هذا الفارق أراد أن يمد على الكل ثم ذكر للمؤمنين
مقام احوال من الشاكين فاشارة الى اشارة خفية من غير ان
يعطى الكلام حقه ويحسب من انهم في هذا الموضع الشرع في بيان
معاني الذكر والذكرين وما يحل لهم من انهم المذكورين والشرط
والعلم التي لا يحسمهم العبدول عنها ومعنى كل اسم في مقام
وغير حال تذكر من الكمال والمفضلة في الذكر والوصف
فان ذلك يستدعي زمانا مريدا وقلبا حديدا او كرامات
او قوتها حديدا وهو مخصوص بهل الذكر وهم خاصة الله
في خلقه ولكن ينبغي ان يعلم ان من ذكر الله تعالى من اسمائه و
استدانة الذكر بهدية صادقة وظاهرة باطنة وظاهرة و
ليست في نفي الخطر وكثرة في الاوقات التي عينها النبي
صلواته عليه وسلم مثل وقت الصبح وطلوع الشمس وغروبها
وآداء الليل وكل ايام السنة وطرف النهار واوقات الصلوات

والايمان واليالي وعند غفلة الناس واشتغالهم بالام الدنيا
فانه يفتح له بالذكرايب يقف منه على اثره ويحاسب محاسبة
بذكر الامم ويحسب كل عين يصير بها نورا ودرما ساعد من الخوار
العدييات بمشاهدة بحالات العلية المتعللة بذلك الاسم
وارتق منها الى عالمة اشوا الحيات التي تبتعد بقا لقوبه
عز وجل ذكر وفي ذكر كسهم وقد تقدم لنا الكلام على الاسم
الاعظم واو السورة التي غار وذكره منهم في صور الدعاء و
القسمة بالله في حمان احسن كما ان يقول الله يا الله است
وتسبح من في الله ان سقط حرف التثنية فيقول الله الله
وتسبح من في الله فاما كسهم في الدعاء عليه فيظهر ان الذكر
براء **الخط الثاني** من الاسماء **الاسماء** التي هي
الاحمد والوحيد الصمد الغني المليم به البصير السميع العليم
المقتدر القوي القابض هذه اسماء العشرة من اسماء واحد
ويقارن الاذكار وهذا القسم في اذكار الشاكين المتكلمين
بانوار التوحيد وذكره منهم الاحمد والوحيد **واسم**
العبد قد كرر في الامرين بالجمع خصوصا اذكاره لخص
للمجمع البسملة فلم يدخل فيه غير من الذكر فافهم **والفصل**

المفلوون

انهم المفلوون بالخطا والافساد وكثرة الافكار واغتمام
القلب بهذا السبب فمما ذكره من هذا صفة معلت
اكانوا في الواقع له به سرور وفرح **فان** سيدنا
قلت ورايت من خط كلام السيد شيخ العادون ابو الحسن
الشاذلي رحمه الله وفي عنده من نسخة باليونس وانشئت
الخط وراود صرف ذلك من اذكاره من خطه فليصع به
على قلبه وليقل شيطان الملك القدوس الخلاق المفعال
سبع مرات وهو يقول ان يتأيد بكم ويات كل جديد
وما ذلك على العبر من واسك التمتع والمصير في نوره
جليل وهو كرمه في الحمار في الدعاء فانه يسرع لهم لاجابة
واستجابته فليقل في الدعاء فليقل في الدعاء فليقل في الدعاء
لايات لاغناء والحرف التثنية ويوم من من هذا الفصل
واستدانة لمحسن بقل لاقلب فيما تعاطاه والسنة ومن
نقشها في حجابهم ويحسب به ادراك ذلك لوقته ومن ضعف
عشرته وعلقه عليه وكرهى لوقته وقصر على هذا النمط
ما تاكله من ان شاء الله تعالى **فان** **الاسم**
الجليل الشاذلي رحمه الله عليه اذا توجهت الى شيء من عمل الدنيا

في السور كثره
الانكار

جفت

في السور كثره
الانكار

والاخر فقل يا قوي يا عزيز يا حليم يا قدير يا سميع يا بصير
يا ذا الجلال والاکبر **فان** شيخنا مولانا في سبب التمسك
والتمسك به في الدعاء فليقل في الدعاء فليقل في الدعاء
والاخر الصعبة الاخر **فان** في الدعاء فليقل في الدعاء
اف جفت من خوف هذه الاسماء الاربعه انه من كتبها
ما يترد اول ساعة من يوم الاحد وجعل الورق تحت يمين
خاتمه فانه لا يسهل ولا يصعب له خطه واذا وضع الخاتمه
في فم له وسقاه من به حسي مطهر عوفي باذن الله تعالى **فان**
كتبه ما يترد وتوى هلاكه في عالم اهل كنه الله في
كتبه ما يترد في وقته في الدعاء فليقل في الدعاء فليقل في الدعاء
المفلوون واهل الزلات المفلوون فليقل في الدعاء فليقل في الدعاء
وبما استعمل كل من في الادب يوم الخميس اول ساعة من وقت
عليه هذه الحروف ربع مرت ويحمله في عمامته بين
عبدته ربه الله والهيبة والعلية واذا علقه على صدره باذن الله
يسر الله ما يريده ويحيى من صفة الكمال ويحيى من
عليه الله **فان** **الاسم** **الاسم** **الاسم**
القيوم والحي القيوم الملك العزيز الغني العظيم الحكيم المتعالي

في السور كثره
الانكار

في السور كثره
الانكار

في السور كثره
الانكار

في السور كثره
الانكار

في السور كثره
الانكار

في السور كثره
الانكار

في السور كثره
الانكار

وَقَدْ تَعَدَّدْنَا فِي مَوْزَعِ الْعَزَّازِ الْكَلَامَ عَلَى الْحَقِّ وَالْقِيَمِ وَنَصْرِ
كَلَامِ الْعَارِفِ وَشَرِّهِ مَا فِي غَرَابَةِ هِنَا . وَأَمَّا الزَّمَنُ
الْأَجْمَعُ فَأَذْكَرُ شَيْءٍ لِلْمُضْطَرِّينَ وَأَمَّا الزَّمَنُ الَّذِي نَسْتَعِثُّ
وَنُجَاتُ بِهِ مِنَ الْجَمَّةِ أَهْلِ الْمَهَارِقِ مَا كَرِهَهُ مَا نَأْمُ عَلَيْهِ وَمَنْ
أَكْثَرُ زَكَرَهُ مَا لَطُوبَاهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ . وَأَمَّا الْمَلِكُ
الْعَزِيزُ فَيَذْكُرُ عَدْلَ نَبِيِّهِ مَلِكٍ وَقَدْ لَعَنَ سُلُوكَ خُصُومِنَا
فَانْتَهَى مِنْ مَلِكٍ يَسْتَعِدُّ هَذَا الذِّكْرَ فِي عَوْنِ أَوْ قَائِدِ الْإِبْتِ
مَلِكَةٍ وَأَبْطَلَتْ قُدْرَتَهُ وَضَلَّ السَّالِكِينَ الَّذِينَ يَغْلِبُهُمْ
شَهْوَتُهُمْ فَانْتَهَى مَا يَسْتَعِدُّ زَكَرَهُ مِنْ خِدَائِهِمْ . أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
أَكْبَرُ مِنْ مَلِكَةٍ تَوَدُّ أَنْ تَنْصَرَّ عَلَى مَنْ تَخْلَعُ عَنْهُ مِنَ الْعَوَالِمِ وَأَمَّا
الْعِلْمُ وَالْعَظِيمُ فَلِلْعَزِيزِ وَكَبِيرِ الْعَالَمِ الْمُنَاسِبِ لِلتَّقْوَى
أَيْضًا وَهِيَ تَهَادَى بِطَبَقِ أَهْلِ الْعَظِيمِ مِنْ أَوَائِمِ الْأَشْوَاقِ الْمُرِ
لِلْعَامَّةِ فِي الذِّكْرِ بِمَا قَلِمَ يَلِيقُ بِهِمْ قَدْ عَلِمَ كُلُّ النَّاسِ مِنْهُمْ
عَلَّمَ الشَّيْخَ الْمُؤَلِّفَ الْمُنَاقِلَ الْعَارِفَ الرَّحْمَنَ الْجَمِيمَ
ذَكَرَ شَيْءٍ لِلْمُضْطَرِّينَ وَالْمُتَوَكِّلِينَ أَنْ يَكُونَ أَوْ جَرَتْ
مِنْ هَذَيْنِ الْأَشْيَاءِ يَصِلُحُ أَنْ يَكُونَ لِلْأَوَّلِ الْإِبْتِدَائِيَّةِ
وَمِنْ كِتَابَةِ هَذَيْنِ مَوْزَعٍ وَضَعَهُ فِي آسَاسِ بِنَاءِ يَوْمِ الْأَحَدِ

کلامی الخلف
والصغر

للمستخدمة
وانبساط القدر

المعظمين

الكتاب الثاني
في معرفة
الاسماء

ثم ذلك البناء وكان محمداً ومحمداً وحرفاً من حروف الفقه
تحتى سبقت عصي وخلفه اذا دام الملام
نكر الملك القدوس ثبت ملكه وانسلطت قدرة
العارف **المسألة** عكس اسماء المهيمن المهيمن
المهيمن الملك المهيمن المهيمن المهيمن المهيمن
فهيذو بالمال والملك المهيمن المهيمن المهيمن
فقط دليل انك اسم الله تعالى المهيمن والمهيمن فاعلم
والاستيلاء والفرقة والكياليات والمحيثيات وأما
العزيز والجليل والمهيمن فمن اسماء صفات الذات
اللازم للنفوس والعظمة لا يدركها عن غير دليل
الاعتراف والحق لا ارتفع ولا ينحدر ولا يدركهم
ملك من ملوك الأرض لا وجود في نفسه ذل وانكسار
ولا يتوهم انه يطهره من ذلك من المرة والمهيمن بل ان استأ
الذاكر المذكور واقله ساعة زمانية فانه واقع بعض عوالمه
عليه فاستأدم أكثر من ذلك اقبلت عوالمه وزحابت بها
تذكره وح برى من الانفعال الابن من نفسه ومن عمر
بعض حضور قلبه وصفاته وبقية وعصر عظمة وأما

21

لذم الخوف

اسمه لحفظه فان سترع لاماته الخافعين في الاسفار
 لا يمر الذكر الدركية في مواطن الخوف وغيرها من المخلوقات
 تلهيه الله ما يكرهه وقد املت هذه في مواطن الخوف
 قرأت من بحكم صنع الله ما لا يدرى ومن مقتضى ما يتم
 من ارضه وجعل عده وفقا وكسره حروفا في اطار الحاشي
 وحمله مع الويام في سمات الارض ما ناله ما يكرهه في
 هذا يحفظ الحفظي ومخاف ان يقع في لا يطبقه
 فليكن من ذكره ولا ينبغي عنده من الحذر شيئا يحفظه
 ذلك في ندرت وأما الله تعالى الخطوط والحدود والظلال
 وذو الجبال والاكرام فاسما للتميز ودراسة في التوجه
 وذكره عند مشاهدة افعاله تعالى بحمد قول الخائف
 المهين والمعتد العلم والاستلاء للتميز أو لم
 يناد انما اذا وادى الدركية عليها حصل لها قاله والمؤمن
 من الاسماء فترى الى الذي يذورها الشايق والخوف من ذكره
 ما يوسسه وتلشن من اوكيته كذا وحمله في العن الثابت
 والمواد للمهمة وحصله القين وأمن في الخافض
 ومن له عند ذنوبه من يحاوه بالذين اربطت كاه الله

لا يوجد

البرهان الثاني في كونه
مقتضى اليقين

الحاف

فأشرف على الجاد ومن نفس المعين. وهما وه على حصة خاتم
خمس مرات وثلاث الف ذكرا وحمله عن من شريطا
والطاب من الابن ونفق وقوله واسم الفريز والمبار
الاجر كلابه هذا الفصل يخبر به الزيادة مثل واصباح
فقد شاد فيه الامل عظيم ومغرة خواص لانه وسبح مدرك
شيان من **اعلم** ان جميع ما في وجود الخلق والمخلوق
بلا غير وجود المخلوق جميعا على خلاف علمها وهو اثر
فصل الخلق يجب ما فذله من القابلة وبهذا الاختيار كثرت
انماء القصاص الواجد بحقيقته لانه وكل ثم مسها يعلق
به عوالم من ارجح حذرت والخصائيات فهي جميعها شاعل
لذلك الاسم ويشاهد ذكره اترافعا لانه اذا كان حاصرا للبدن
صحيح الفرم خالفا عن الخواطر الشاعلة للذاكر ش هدة الذكر
والذكور ولستين. ولت شيانا واصحابا بوضعهم المصنوع في ذلك
الفرز بنالي فانه يتعلق به من عالم النقايف اللامعة الكريمة
مثل خربل وعز سل ومن يشهد في مقامهم وكذلك عالم
عنا العقل يتعلق به ويلين لبدن يتخلطون به ثم والعلوم
الاحمد وعلم السماء وعلم الكائنات يتعلق به ومن عالم الكاف

4

الملك والحاكم ومن ياسبهم والجرأ والذهب والفضة
 والحبون والمعادن والسباع والوحوش والطيور وهذه
 الأنعام كلها خلقه تعالى بهذا الاسم وبما سببه من الأنعام
 ما ذكره الملك هذا الاسم وقدم عليه على ما شرطنا وفي الله
 نقا أن يسميه بعض هذه العز التي يحمل له نضعا هذا أنا
 لإجابة وفي العز من عرف الأنا أعطى
 من دعا على يد وباسمه العلي والعظيم والعلم والعلام
 والمعر والمعطى الفعال والواسع والنافع والمانع فوج الله
 على يده الصبي وقيل العيس ومن عرفه العيس
 من أوتىه فان الجنة تسبى مرة في رايض وركبه
 ومن حاتم ويحتم به انطقه الله تعالى الحكمة وإذا علمه بازاء
 عليه وفي الفهم ومن حكمه أو رفع قدره ومن يفتش
 لينم أو حب على أسود المدنية أو حبس أو دار في الجنة
 ومن يفتش من نضعا والطيب على المنعوم اسم على طارة
 ومن يكون محروبا بذ الله تعالى من قصد إذا ما عنت
 لأنعام عليه وأما قوله الحفيظ اسم من سبب الإجابة
 الحفيظ في الألفاء الألف أو في الحفظ

عددہ الخمرۃ الاربعة ووقفہ فی اربعۃ و تسکین ستہ عشر
 فاذا جعل تسکین سحر و فاصم فی الوقت علی قلبہ الخمرۃ
 و زاد علیہ یا حنیط
 اخطی یا اللہ حنیط
 حافظاً و مولداً و راجعاً
 و اذکنت فی شرب
 الخمر و فی شرب الخمر
 علی طہارۃ کاملۃ بعد ان یصل رکعتین یسیراً و کمال رکعتین سہماً
 آتۃ الکعبۃ و سورۃ الاسد اس مایترت فی وسط طہارۃ و یجملہا
 بترابہ علیہ الخمر و الحفظ و تحطم قدوم من الناس و هو
 لا طلاق المحرمین و ہریمۃ الخمر فی الخمر و من سہام
 اسیر و من سہام الطہارۃ و نقی علیہ فی حقۃ اول باعۃ
 من یوم الخمر فی الخمر متصلۃ بالمستزیر و المثل فی الخمر
 فان حاملہ حسب الیۃ الطہارۃ و المورالین و یخصلہ الیۃ
 فی کل باحوا و یسید و یحمله و الشاہ و انما فی الخمر
 من النصوص و المکان و یاس حاملہ و فی الخمر و شرب
 ما یمنع الخمر الطہارۃ و یسیر العنقارب و تعلیمہ یزل الخمر

الصخر رؤسهم بماء المطر والفلس يدب النسيان . ومن
 كتب على شئ كان محفورا يا ذا الله تعالى قال
 الغائب **القطب الخامس** وهو عشرة أسماء العليم
 بعدد الحروف التي فيها البسط والوقف **الاول** الخالق
 الباطن هذا القطب من أسماء جليل القدر عظيم الشأن
 قاتل العليم والظلم فللوحيد الخاص واليحيى الأملين انهم
 عليه كشف من رب الله تعالى ما ليس على العباد وراكم
 فانه ان استقام هذين الاسمين في الله علمه فما سألوه وعرفه
 الحكمة فما سألوه وسنه البديع امينا واسأله التوبه
 الباسط والظاهر فما ذكر لآيات المشاهدات
 والكمالات ومن اراد ان يسطرئ في سانه فلينظر هذه
 الاسماء على طهارة وهو في راحة الارشام على هذا الذكر
 ويترى منتهى جوارحه فانه مثل الذي هو مكشف ذلك
 واسأله الغائب والاول والاخر والباطن وكل
 هذه الاسماء للتعظيم والتوحيد الخاص وليست باسماء آدك
 بل كيف لم تكن كذلك فيسفه دون عجايب التعريف
 من بعض بسط وظاهر وباطن في احلام العوالم

وَأَمَّا قَوْلُ الْعَارِفِ مِنْ أَهْلِ ذِكْرِ اسْمِهِ الْعَلِيمِ وَالْحَكِيمِ الْإِخْرَاقُ
أَقُولُ مِنْ كِتَابِ الْعِلْمِ وَالْحِكْمَةِ وَالْعَظِيمِ وَالْأَسْمَاءِ الْخَوَاصِّ
وَسَطُهَا الْيَاءُ وَحَافُهَا وَشَرِيحُهَا عَلَى الرِّقِّ هَكَذَا اللَّهُ تَعَالَى
يَاطُّهَا طَلْنُ عَنْ الشَّهْوَةِ الْجَنَائِيَّةِ وَمِنْ كِتَابِ الْيَاءِ الْمَكْرُ
فِيهَا فِي رِقِّ طَاهِرٍ لَهَا الْخَمِيسُ وَوَقْفَةُ الرِّقِّ عَرُوفُ
حَدِّهِ الْمَشْرُوبُ فِي نَفْسِهِ وَهُوَ قَاتِلُ كَلَمِهِ مَعَهُ بَعْضُ
اللَّهِ إِلَهِي الْمَحْرَمَاتِ وَلَطِيفُ نَهْمِهِ وَجُودُ حَقِيقَتِهِ وَمِنْ كِتَابِ
الْخَوَاصِّ الْمَكْرُومَةِ فِيهَا وَهُوَ الْيَاءُ عَلَى حُرَاثَةٍ يَنْقُصُهُ وَهُوَ عَلَى
طَلْحَانَةٍ وَحَرَمَةٍ وَاصْنَاعَةٍ بِرُكْنِهَا وَإِنْ نَعَشَ عَلَى فَرْسٍ
وَعَقَبَهُ بِسَرَابِجِ اللَّهِ عَلَيْهِ طُلُوعُ الْمَاءِ فِيهَا قَوْلُهُ
وَأَمَّا اسْمُهُ النُّزُولُ الْإِخْرَاقُ أَيْ أَنْ اسْمُهُ الْفَرَادِ اسْمُ الْبَدَنِ
وَأَكْمَلْتُ هَكَذَا وَدَخَسْتُ مَاتَ وَعَلَقْتُ عَلَى مَنْ
دَشَنِي كَعْدَتِهِ وَأَخْفَقَانِ قَلْبُهُ أَرَادَ اللَّهُ مَا شِئْتُ كَوْنُ
وَأَرَادَ وَضَعَهُ عَلَى مَوْضِعٍ أَلَمْ يَكُنْ بَادِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَنَحْنُ أَهْمُ
عَالِيَانِ أَمْ فَلَمْ يَرِ بِصَوَابٍ مِنْ خَطَائِهِ وَأُضِلَّ عَنِ الطَّرِيقِ
وَذَكَرَ هَذَا الْأِسْمَ ثَلَاثِينَ وَخَمْسِينَ مَرَّةً بَعْضُهُ عَزَمَ
أَنْ يُسَلَّطَ الطَّرِيقُ وَهِيَ السُّلُوكُ الْخَوَاصِّ وَقَدْ بَعَثْتُ الْكَلَامَ

الشيخ
الشيخ

الشيء ذو القوة والقادر والمقدور أسماء الغفر والحيلا
والطيرة لا يدركها ضعف الهمة الاقرب همة ونفسه
ولا يدعوا لها احد على طالم في حرق الشجر في الساعة السابعة
من الليل وان كانت ليلة الاربعاء في الساعة في بيت مطلم
خاسر الامر على الارض لا خايل بينه وبينها عول في آخر كل
ماية من رايته خذلي حبي من ملان ولا تخلص شيئا فانه اعلم
بما هو في ذكره من علمه في له انه ما من خطية احد وسال الله
تعالى ان لا يجره في ساعة اقرب الوقت حبيب ذلك من رايته
ولا يفسد احد في خاتم ويحتم به الله تعالى من رايته
من نفسه ويدركها غيره منه ويراع منه كل جبار وعبد عند
رؤيته حتى يخاف الخيال كل كاهله ما دام سطر الم من رايته معه
فانهم ذلك وقص عليه فاما اسم السهم والوقيب
وليس في ذكره لارباب المرافقة والافعال لا يفتح لهم بذلك مكاشفا
وسرا - واما اسم الوارث والباعث في ذكره الاعتبار
والصدق بآيات القدر فما يعثر من البانات بعد
الامانة وما ساء هذا النمط فقص عليه اول
وس شرط الدفاع على الطالم ان لا يدعى عليه باكثر من مظلمة

الشيخ
الشيخ

الشيخ

الشيخ

الشيخ

الشيخ

وان يدعو عليه بنفسك فانه اسرع للجابة وان دعا عليه
غيرك لاجلك جاز وان كتب - وقال قوه هكذا
ست ترات او كتب لحرف ثاني والسادس ست ترات في وقت
ثاني ساعد من بها بالجمعة وتعلمه على من صداع من في وقت
ياذن الله وكتب لحرف ثاني والسادس ست ترات وقد عثر
وفيه ساعة المذكورة او في خاتم حصة ووضع في الغم خفيف
البلغ ومن غلب عليه الشيطان وحله زالة ذلك قال
العارف القاصد في وقته عشرة اسماء القول الشاكر
الشيخ الحسيني الوكيل القريب الصافي المرباني في هذا
هذا القسم من الاسماء مرتب على سلوك مراتب مقامات الكبر
خصوصا منهم فالتراب الثاين والثاكر كبرن والويع
للاولياء والنجس لاهل الكفاية والوكيل للوكلاء والغرب
من اهل الغرب والصادق مع الصادق واليسر مع اهل البر
والناي مع الشهداء والخلاق لدور الاعتبار والانتاع وهذا
لمن كان حال رجب بحسب اختلاف احوال الكبر والبر
معصلا يستدعي مجلدات وعملها راض المشغل وعلوها
لأصبح العدة في هذا الوقت لشي من ذلك لانه لا يبق الوقت

الشيخ

الشيخ

الشيخ

الذي يتقنا فيه سوى هذه النورانية لا الطارفة
القطر الحاشد وفيه تسعة اسماء الهادي والحق المميز
على الاغصان العيون والجلال والاكرام المعجزة
المذلل وينظم وهذا القدر السلام المورث في آخر
سورة المشر وهذا القسم من الاسماء ذكره جليل المعاني
يتلوه من الانبياء اسرارها والعارفون معارفها وهو مثل
عليه كاد اسرافيل وجبريل وعزرائيل وميكائيل عليهم
السلام واما اسم الهادي والمميز مناسية اسرافيل
وذكره المميز وعلام القوس مناسية جبريل وذكره الجلال
والاكرام والمميز والمذلل مناسية ذكره عزرائيل واما اسم
القدير والسلام والمؤمن الى آخر سورة المشر مناسية ميكائيل
ويصير هذه الاسماء والذكر لها الهادي والمميز
والمميز لوانا كشف حواقب الامور وتذكر هذه الاسماء
خصوصا اعتق جوع وسهر وعلى كل ما يميز اعين الذل
بقولها هدف يا هادي وخير يا خير وتنتهي الامين
ويسمى ما به وذلك في جوف الليل فاذا اذرت النوم مثل
له كشف ما اراه في منامه في روي شاء والله يقول الحق وهو

الشيخ

الشيخ

الشيخ

الشيخ

يقبى السبل فافهم فلا يمكن التصريح بالكثير من ذلك وقص عليه
هذا التصريف في القسم وعلى ما فهم من الاسماء ما لم يفهم
وقد قدما القول في كل احد قد عرفت الامم والذكر من عده
فانظروا في ذلك ان كل اسم له حروف واغداد وكل
عند وقص في جميع حروف كل اسم وعده في وقص وقص
لكشف سر ومهما كان العدد فدرا في اسم فحله افضاله مما يتقنيه
الافرد منهم ذلك ومهما كان العدد فدرا في اسم فحله افضاله مما يتقنيه
في الاختلاف واشباهه ما يطهر اثره فافهم ومهما وافق
اسم اسم ذات بالعدد الحرفية والعدد في وكسر وقص
وعنه كان ذلك اسم الله لا عظم وحقه يتفعل له ما يفعل
بالاسم لا عظم لمطلق وكل نمطين لايات من الكتاب
الغفر يلق به واسم **فمن** وقد رتب هذا العاد
الاسماء ترتيبا اخر سماها لطائف فقال **لطائف**
ثمانية اسماء اذن لثمانين واسم لثمانين حشر في طلاق
للمسحون بالرحم الزوق والعقول المان الكبر في الطول
والمجال الا لا كبر المسحون في شمع العلوم بحكمة
ولطائف الاسماء الحليدة وجبل الاسماء والنجاة من عمل

الشيخ

الشيخ

الشيخ

التبليغ
وقت
وقت

قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدِمَ عَلَيَّ قِيَمًا يَصْلُوَنِي
وَيَقْرَأُ فِي مِلْصِيهَا عَلَيَّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ
شَيْطَانُ بَقَالِصَحْرَيْنِ فَإِذَا احْصَيْتَ بِهِ فَقَعْدَةٌ بَاقِيَةٌ مِنْهُ وَأَصْغِلْ
عَيْنَ سَارِكَيْكَ شَأْنًا فَعَلَلْتَ ذَلِكَ نَازِحَةً هَكَذَا فَقَعْدَةٌ **س**
الَّتِي حَمَلَهَا إِلَيْكَ التَّوْبَةُ فَنَزَحَ عَنْهَا حَقُّكَ مِنْ بَيْتِهَا وَمَعْرِفَتُهَا مِنْ
سَائِكِهَا ثُمَّ زَعَمَ صُفْوَيْتُ أَنَّ بَابَ مَوْجِدِهِ وَالْعُلَمَاءُ فِي مَضْبُوطِ
الْحَقِّ عَنْهُمْ مِنْ تَحْقِيقِهَا وَنَهَوْا عَنْ كَرَاهِيهَا مِنْ عَدَا شُعْرَاءِهَا وَنَهَوْا عَنْ مَضْمُونِهَا
حِكَايَةُ الْأَمْرِ بِتَرْكِهَا نَهَيْتِ الْعَرَبَ وَاللُّغُورَ وَالْكَفَرُ
الْمُتَعَبِّ **وَرَوَى** الْبُخَارِيُّ عَنْ أَبِي زُرَّارٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
لَا بِنَ عِبَاسَ مَا سَأَلَ أَحَدَهُمْ فِي مَضْجِدِي فَلَمْ يَأْمُرْهُ قَوْلَهُ وَلَا أَنْ يَكُنَّ
بِهِ نَارٌ شَيْءٌ مِنْ مَنِّكَ وَصَحِيحٌ فَقَالَ لَا يَجِئُكَ أَحَدٌ دَخَلَ أَرْضَ اللَّهِ
عَالِيًّا فَإِنْ كُنْتَ فِي شَيْءٍ مِمَّا أَرَانِي إِلَيْكَ الْآيَةُ فَلَيْسَ إِذَا وَجَدَ
فِي مَنِّكَ شَيْءًا فَغُلِّبَ الْوَلَدُ وَالْأَخُ وَالطَّاهِرُ وَالْمَاطِنُ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ فَقَالَ الصَّحَابُ أَفَلَا تَسْمَعُ قَوْلَهُ إِنَّ اللَّهَ
لَمْ يَنْبَلِ عَنِ التَّوْبَةِ وَالْوُضُوءِ وَالصَّلَاةِ وَشَبَّهَهَا فَاغْتَسَبَ
الشَّيْطَانُ إِذَا سَمِعَ الذِّكْرَ خَلَسَ إِذَا سَمِعَ وَهَذَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الذِّكْرُ وَبُذِّلَ لَنَا اخْتَارَ السَّادِقَةُ الْحَكِيمَةُ أَهْلَ الْحَقِّ مِنْ صُفْوَيْتٍ

عبدالله

منع الناف

لرفع الموضع

[illegible]

الساكن والخبير من شهر رمضان في نظامه وحصل تحت نص خاتم
من ليس هذا الحكم لا يزال الفرس مسرورا لطيب النفس مسرورا في
الاعمال ماذن لله ضال هو له دعا في الاذن خفف الله عنهم
اليوم مع الصابرين هذه الآية تخفف عمل الانفال للرب
بما فيها وتخفف الاعمال من تراها من لآية عقيب اصوله في مرة
شبهه ايام ولها عنصر يوم الجمعة في صلوة الجمعة العظيمة في السيل
والتهاب وعند فرام من الانفال فانه قول عنده ما يشاء و
جود يخفف الله عنه وفاة لشيخ الاسلام الفريكان الحسن
البنيني يكتب دعا للمحضر فوضع على الجرح فيه ولما مات
يذكر فيها ملك من اسم الله الرحمن الرحيم يريد الله ان يخفف
عليك وعلم ان في حكم من عفا عنها الكف هذا العذاب في
مؤمن وان يستل الله صبره فلا كاشف لله الا هو وان يرزق
حسنا لا يراد لغيره فيصيب من الدنيا من عباده وهو المحضر
سورة براءة من الله تعالى برؤية لم يطعن من الله الى
قوله ولو كره المشركون هذه الآية من كتبها في حرام حد بدن بلابح
وعمران ويحرمه ويحرمه ويحرمه ويحرمه ويحرمه ويحرمه ويحرمه
فارزق حظه في اتمامه في رده من حامية فانه يكون له قول

لحم
وتحبه
وز

محمود بن عبد الله

مجموعہ

20

المصنف
والمحرر
الشيخ

بارق
بارق
جده اللواتي

١
٢
٣

لعلو

۱۰۰

سیرت النبی

شَدَادَة

فوله الموحدة

بسم الله الرحمن الرحيم
من محمد بن عبد الله

وہ لقا

سادک
۱۰۰

لقد
وفا
في قسوس الرماله
وسو
المد
ويعر الادون

الحمد لله
على ما لا يحيط به

طریق انحراف

قليل ليقول العلم وقال ما يرى في قوله **فما** وقال اكون فيها
بسم الله الى قوله عفو رستم هذه الآية من كانت له سنة
وفي قوله اذ اسألهما من الحج فخرجن في ذلك يوم
حب الحاج وشر في مقدم السفينة وفيه في بر السفينة
يكون لها ذلك حرد وقاية من الاقارب اذن الله تعالى في
في ثواب التمسك من الجحش من على رضوانه صها هل هل
رسول الله صلى الله عليه وسلم امان لا ياتي العشر واذا اكون
ان يقولوا بسم الله بحجها ورسولها ان في عفو رستم
وما قد والله عفو هذه الآية هكذا في النسخ اذ اكون ولم يقبل
التسميم وخر خط حص الفضلاء فانظم السبعة بغير
وهل اكون فيها الآية وما قد والله حق قدرة الآية ويقف
في العفو ويستقبل المقيم ويومى على الامن والشمال ويقول
ابو بكر وعمر ويومى على الموت ويقول عمر ويومى على المقدرة فيقول
على ويقول نعم اقبى اقبى كعبه عصى كعبنا محمدي
حما والله من وذاهم يحيط في البر للبرق **وهل** في قوله
لا ما يرى في قوله **فما** اوتى رستم الله الملكة وما
قد والله حق قدرة العسما فيكون وقال اكون فيها الآية

التي
في قوله
في قوله

نعم
في قوله

في قوله

في قوله

ثم اتعت الى اخاه وقال فان عطف او غرق في قوله
قال ان قبل وصلت الساحل البحر حدثت بالمثل
اشين وعشرين سنة من موته في الطعام حدثت في احد من
وقلت لكلمات وقراءة الآيات فخرجت السفن برح طيبة الى
ثلاث ليل ثم عصفت الريح وعظم الموج فما وصل الى صاحب
لا بد من غلبة العينة التي كنت فيها ولم تزل اقول ان الله عز وجل
بر عوقل اما من الغرق في العطف لمن ركب الخزان يقول بسم الله الملك
الرحمن وما قد والله حق قدرة الآية وقال اكون فيها الآية
ومرسلها الآية فاذا استوت است وتزمت في قوله ان الله
يملك السموات والارض والارض الى اخرها في قوله على الله
وفي قوله الآية والله من وذاهم يحيط الاله وسيد راية ابن
عاس في قوله الله عز وجل قال من قال من ركب البحر بسم الله الملك
له لله امان له السموات السبع حافضة والارضون السبع طاب
وايحيا الشا عتاشا شعة والجار الزاخرات خاضعة احفظني
انتم خاضعة وانتم ارحم الراحمين وما قد والله حق
قدرة الى حماه وقال عسا ما يكون وصلى الله عليه وسلم
وقال ابو الخطاب واذا ركب على جميع البتتين والرسول في الملكة

في قوله

في قوله

التي قال اكون فيها الآية ثم الفت ابن عباس الى اخاه وقال
ان عرفت ما لها او عطف صلى الله عليه وسلم في قوله **فما** في قوله
على الله وفي قوله ان في قوله في قوله في قوله في قوله
حاصيتها من الخاف اسدا او اسما طالما او عددا او ساطعا
او شاميا يحاف منه الانسان فليكن كثر من قرأها عند
تحوله الى قرأته وتوهم ويقطنه وعند الصباح والمساء
فاذا الله بحرسه وكفنه جميع ذلك وهو ايضا وقاية النفس
في السمر احوال فخرج من اكثر من قرأها في السفينة لم
تحفظ او جرس من آفات الخوف كما من قرأها وهو
داحل على سلطان ابن شدة وهي قدسة واسن على نفسه
وعالمه ومن كسها وجعلها وحرد علفها في عوق
صبي فاقه يامن من لا غلب العارضة للصبيان **سورة**
يوسف في قوله السلام من كسها وشربها وسأله الله ان
وان جعل لها حظوة عند كل احد بلغ ذلك بحول الله ونقلت
من خط بعض العلماء انها كتبت وتعلق على الرتل في حرد
عليه تحفة نعمة تحفة سديرة **في** في قوله الملك
استوي بر استخلص في قوله الحسين هذه الآيات

في قوله

في قوله

في قوله

في قوله

من كان به تقطيل عن المصروف والعمل فمراة ذلك فليصم
يوم الخميس والجمعة ويكون صيامه اول شهر ربيع الاول
فله الجمع عند دخول راحة اللوم ثم يكتبها يوم الجمعة بين
الظهر والعصر فيتم نه من صائما فاذا افطر قراها ايضا في
مهل مائة مرة ويكتب مائة مرة ويحمد الله مائة مرة ويحمد
مائة مرة ويستغفر الله مائة مرة وصلى على النبي صلى الله عليه وسلم
وسلم مائة مرة في يوم فاذا صبح بنوى الا ان يظل على الحد ولا يتعدى
للق ثم يصلي كتابا ساجد وان فانه يصعب ويغاب
ويجبه ذلك وقرن منها ومن لم يحسن قراءة السورة
يكفيه ان يحمد تحت راسه ويكتب ويحمد ويسم ويحمد في
استغفر ويصل على النبي صلى الله عليه وسلم في قوله **في**
قال الله لقد آتانا الله حكما الى قوله باهلا ضكم احسين
هذه الآيات في قوله البياض من العين في جمع او جاعلها
لتي اعيت الاطباء باخذ من الكحل الاصفه في حرد ومن
الغنى نصف حرد ومن الغنى في قوله والمير ان نصف حرد
ومن ركب البحر نصف حرد ومن السعد نصف حرد وياخذ
من اول ماء المطر الحريف ومن ماء نهر في يوم الخميس

في قوله

نعمه
خداوند بخشن
رفع
اعمال خود
از انعام
نعمه
از انعام

لعمري ان الله
نعم ان الله
والله اعلم

لعمري ان الله
نعم ان الله
والله اعلم

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

برقع الدوزخ
الزنجير

لقد
وفاة

تبر

الحمد لله

۱۵۸

مسند الشيخ
في السيرة النبوية
الحمد لله
والصلاة والسلام

از و اولی الامر
از و اولی الامر

卷之三

المصنف في
الحق عليه السلام
والله اعلم
بالحق
المصنف في
الحق عليه السلام
والله اعلم
بالحق

لا حياء اليومي

تدوین و تصحیح

一

وہ جس کی طرف

مفتی محمد رفیع الدین

2

مجلد فتح الشرائع
در بیان احکام و عقوبات
و تقاضای

24

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

نفع واضح.

تسبیح

...

الحمد لله

12

1 1

وذكر بعضهم ان خاتم
 كرمه من نقش يوم
 الاحد اول ما عده
 من المهر بنحو هـ
 الحرف فاعلى كل حرف

١	٢	٣	٤	٥
٦	٧	٨	٩	١٠
١١	١٢	١٣	١٤	١٥
١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠

تولد المرحوم

بر

استجابه ادرعا

منه

۱۰۰

لهذا ما عسى

تبرکات

المسرح

...

خط اولی
و غیرها

1001

210

المعتمد عليه

تَدْعُونَ
 بَيِّنَاتٍ لَهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ
 وَلَئِنْ كُنْتُمْ
 لَمْ تَكُونُوا
 لَكُمْ عَلَيْهِمْ
 لَكُمْ عَلَيْهِمْ

لرفع العطل
والرفع في العطل
والرفع في العطل

۱۶۰

تقریر محمد علی

وہاں سے

فمنه سيقا
نحو الدرة
عنه يقية

للمؤمنين
والصالحين
الذين آمنوا
والذين عملوا
الحسنات
الذين آمنوا
والذين عملوا
الحسنات
الذين آمنوا
والذين عملوا
الحسنات

کتابخانه

اقصلا من الجمل
عند الملوك
والقوت والى الخ

لَدَيْهِ الْمَدِينَةُ
وَفِيهَا رِجَالٌ

فمن اليوم
الحسابية الكاف

1983

البرج والبركة

مقصود الخواص
دفع البلای

لقد فوجئنا

21

وعاصي

لا عند الله نور فانما نافع بارك وهو هذا الدماء . جنم الله
الرحيم وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين اللهم في
اسالك بقرآنك المحكم يا عاقل العاقل يا ذا الجلال
من تشاء المصير مستقيم يا مملك العالمين وسيد الفاسقين
ولا تدن من حضرونا يا من يحيي ويميت يا من يكب ما في يده
وان اردهم وكل شيء احصيناه في كتاب ما من شيء
لا ارض بقدر مؤثرها والخرج منها فما في يده يا من جعل
فيها جنات من تحتها نهرا وانساب ونجرا فيهما من العصور
يا اكلوا من ثمرها وما عملته ايديهم ولا تسكرون . يا من
يكلون ما خالوا الارواح كما تمانى الناس الارض ومن انفسهم
وما لا يعلمون . يا من خلق الليل من النهار فاذا هم مظلمون
يا من جعل الليل والنهار في عاد كما هو جود القديم للناس
ينبغي ان تذكر ذلك العظم والليل يا من انشاها في فلك
يتحركون . يا من جعلنا في الفلك المشهور والليل ما في فلك
ما في كبريت . وان تشاء اغرقنا فلا نبرح زمانه ولا نهرب
يا رحيم يا من خلقنا في فلكها اكلنا ونكونا وجعل لنا
فيها نافع ومشارب فلا تذكرون . يا من خلق الانسان

من نطفة فاد هو خصم مبين . يا من خلق العظام وحرث
نسيم . يا من انشاها اول مرة وهو بكل شيء عليم . يا من جعلنا
من النجم الحصب ثابا . يا من خلق السموات والارض يا ذا الجلال
يا عليم يا من امر اذا اردنا ان نقول له كن فيكون يا من
فيناها . يا من يدرك كل شيء . يا من رجعت
ويذكر في بعض العباد من الانسان اذا كان هو ام ينادي
سورة يس فاد سمعها يدعو بهذا الدعاء يقول سبحان المصداق
من كل صفة من سبحان المصداق من كل مذون سبحان من جعل
حسبه بين الكاف والميم مما امر اذا اردنا ان نقول
له كن فيكون سبحان الذي يبدع ما يكون كل شيء والله خبير
بما يدبرهم فخرج بقوله قلنا من كتب سورة يس
ماء ودد وعرفنا سبع مرات وشربها سبعة ايام سبوا اليه
كل يوم مرة وعي ماسع وقلب ماسطر وعطير في الايام
تسبب لادن بالقرآن والقرآن بدينته وكان به ماء حسنا
وشده بامام اذن الله تعالى . ومن كتبها وعلقها على صدره
ام من غير ان يشربها قبلها والحوام والاسباع وكل
الكلاب والحيوانات كان وليا لقولهم بل فعل عذرا فلان

النج

الخطوة

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الخطوة

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

41

41

سدا ومن تعلقهم سدا في فلكه من قوله انا جعلنا في
اعناقهم اعلا لا الى قوله يصرون هذه الايات
لوضع كذا الاعاء ورد من رحمهم وتذيرهم وصدورهم
وعيونهم واهلهم وحملهم من كنهها على من اورد
سدا في كنههم بحس اودهم ورحمهم على قبضتهم القرب
ولم يبق الا اعداء ولما لعين الذين فيهم يحلون وبرد
كيدهم في محرم ومن قراها عند دخوله الغرش ام سبوا
ليلته من القرب والمعد ومن قراها في محرمه وحملهم
نظمها بقدره الله تعالى سورة الصافات
مكية في كنه الصلوة والسلام من قراها في فلكه
ناعدت من الشياطين قوله تعالى في الصافات صفات
الذين لا يشاءون من بحر حبس البان وسندوس ولا
هذه الايات وله احصاء ابدن في كنه من يرد من ملوك
ملوكه في كنهه اذن الله تعالى في كنهه
للمن انهم يحضرون في كنهه على روح والعلين
الافان ليعلم من كنهه من الاغاني والعقارب والحيات
من كنه ذلك في كنهه من اي حرس كان من كنهه

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الزور

الخطوط
التي

والمفرد
والشروط

10

卷之四

لا يزال
في ذلك
أظنه

لا يزال
التي
عنه

١
مذکور

三

الحفظ
العلم

مذکورہ فرج

روسی نظام

٢٩

الشيخ
مفتي
الدين

۲۰۰۰

جولای ۱۹۱۷ء
۱۹۱۷ء
۱۹۱۷ء
۱۹۱۷ء

السؤال
عنه

۱۰۰

السفر

والله اعلم

10

[illegible]

نمبر ۱

[illegible]

وَيَكُونُ فِي التَّرْبِيعِ سَوَاءً طَوِيلًا أَوْ قَصرًا وَيَكُونُ الْكَلَامُ أَهْمًا
سَطْرًا وَاحِدًا أَوْ أَلَاةً ثَمَنَةً أَسْفَلَ طَرَفِ الشَّيْءِ مِنَ الْأَحْزَفِ وَيَكُونُ
فِي رَوْضَتِهِ أَنْفَقَةٌ طَوِيلَةٌ لَا يَمْلِكُ الْبَشَرُ بِهَا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ هَذِهِ الرِّدَّةُ
الشَّيْخُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَمَّهْ وَذَكَرَ فِي الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الشَّيْخِ
شَهَابِ بْنِ الْمَشْجُوعِ فِي أَهْلِ الشَّاذِلِيِّ تَأْخُذُ مِنْ صَعْبَةٍ وَهِيَ هَذِهِ
وَالْأَرْبَعُ مِنْ بَيْنِ غَيْرِهَا زِيَادَةٌ لَا تَعْلُفُ بِنَفْعِ اللَّهِ بِهَا وَأَجَابَانَا
فَاللَّهُمَّ رَحِمْنِي وَرَحِمْنَا اللَّهُ وَرَحِمْنَا الْكَافِلِينَ

وَأَكْبَرُ بِحَسْبِ الشَّهَادَةِ لِدَلِيلِ الْغَارِبِ
أَوَّلُ نَسَبِ الْإِسْلَامِ أَهْلُ الْوَلَدِ وَأَهْلُ الْمَاءِ وَهِيَ أُمَّةُ
الزَّهْنِ النَّيْمِ لِأَحْوَالِ الْوَلَدِ الْإِبْلَاءِ الْعِلْمِ الْعَظِيمِ بِكَ مَبْنَى الْبَيْتِ
اسْتَعْنِ بِكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فَاعْفُ عَنِّي وَبْتَ عَلَى لَا إِلَهَ إِلَّا
سُبْحَانَكَ أَرَى كُنْتُ فِي ظِلِّكَ أَعْلَى يَأْمُنِي لَمْ يَحْطِ الْعَظِيمُ قَدْرَ
هَذِهِ الدَّابَّةِ الشَّرِيفَةِ لَا مَنَ إِلَّا مَنَ اللَّهُ تَعَالَى بِعَوْنِهِ وَهَدَاهُ
بِتَوْفِيقِهِ وَأَمَّا لَهُ بِنُورِهِ وَسَائِرُ ذَلِكَ مَنَ بَعْضُ مَا فِيهَا فَصَنَعَ
ذَلِكَ عَنِ عِيَالِهِ فَيَعْنِي الْمَعْدَاوَةَ الْوَقُوفَ وَاللَّهُ الْمُهَيَّمُ
بِالْعَوَالِمِ وَالْمَنَ الرَّحِيمُ وَالْمَلَأَ حُجَّتَهُ اللَّهُ بِهِمُ الْوَكِيلُ
الاسْمُ الْأَوَّلُ الْكَاتِلُ فَإِنَّهُ الْمَنْصُورُ لِنُصْفَانَةِ طَهْوِ الْوَلَدِ
عَلَى الْمَوْلَى كَثِيرَةً سَمِعْنَا طَرِيقًا سَمِعْنَا وَأَقْرَأْنَا فَنَاتَى إِلَيْهِمْ
مِنَ الْمَاءِ أَمَ ظَلَّتْ أَعْيَانُهُمْ فَأَحْضَرُ مَعِينٍ حَكَمَتْ عَلَى
أَعْيُنِهِمْ الظَّاهِرُ أَوْ ذَكَرَ الْاسْمَ سَمِعْنَا بِعَنْ الْاسْمِ **ثَانِي**
الَّذِي كُلُّ شَيْءٍ فِيهِ دَانُ الْاسْمِ بِالْمَلْعُولِ عَلَى الْعِلْمَاءِ وَالْعَصَا
حَلَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَى يَأْمُنِهِ وَاسْلَامَ وَلَا مَنَ رَبِّ رَحِيمٍ
وَقَدْ ظَلَّتْ عَوْنُهُمُ بِالْغَابِ أَمَ ذَكَرَ الْاسْمَ سَمِعْنَا **الاسْمُ الثَّلَاثُ**
سَمِعْنَا الْحَكْمَ وَالْحَقَّ الْمُنْجِيَهُ لِحُجَّتِهِ بِالْوَاسِطَةِ سَمِعْنَا

اواسورة الحديد الى قصير في قولنا نحن بها وابا الاستقامات الفسخ
 اقليم ثم ذكر الامم مسبقا **الاول** في الذي دل العظمة
 كلما رخصه وشاع وهو صورة دفع المضارة بذكر الامم المتكاثرة
 وهو ان يقول يا سلام سبعا ثم يقول سكت بالسنين عشرين وثم
 فلان من كان من عباده الله المؤمنين جمع المضارة بذكر الامم مسبقا
الامم الحابس وهو اس الفزع وهو جميع جهنم مسبقا ثم يقول
 حين ذلك تلي عزة وفوزا ومن ثبت من خوايا المؤمنين
 ثم ذكر الامم مسبقا **الامم السانوس** وهو العروق فغشاها الخبيب
 وهو سباعا يقول يا سلام سبعا ثم يقول اامين ثم يقول
 سالتك والسناء الاعظم ان تخطي فلاح سبلي وذكر الامم مسبقا
الامر الساب وهو من الجلال وهو سقاطهم لفسهيل القول
 مما لا يكون وهو رتبة الكمال وهو ان يقول يا الله يا الله يا الله يا
 هاء الرفع والامت مسبقا ثم يقول رب اعوذ بك من غزوات الشياطين
 واعوذ بك رب ان تحبسون رب سالت عزة من عزك
 وقوة من قوتك واسد من ناسدك حتى لا اركى حرك ولا استند
 سواك ثم ذكر الامم مسبقا **وهو** روى القصة وفداحت
 الكلام اوله من انة عن عمر ابيه فاستقر به سبحانه تردد

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

لا اله الا الله
محمد رسول الله

القول الطويل

تتمتع

...

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

2

۱۰۰

五

١٠٠

عمر

١٢٥

الحمد لله الذي
أفادنا بهذا
الحرم

تسکین دہش

200

خفا بر کلاه

15

Cur.

بسم الله الرحمن الرحيم

2

صائب

1

10

۱۸۵۷

六

7.

卷之四

22

الحمد لله الذي
 "فقد رقت
 الحصى"
 تسكين
 الحصى
 الحصى

۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

三

22

للمخطوط
في الحرم
للقصور
والى

4

2

والله اعلم
بما
في
الغيب

منه

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 "سنة"
 لم كنا ندره
 محمد

مجلس
الشيخ
الشيخ
الشيخ

مجلس

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom right of the page.

25.

نسخه
مخطوطه

الحمد لله
على ما فعله

الحمد لله
والصلاة والسلام
على رسول الله

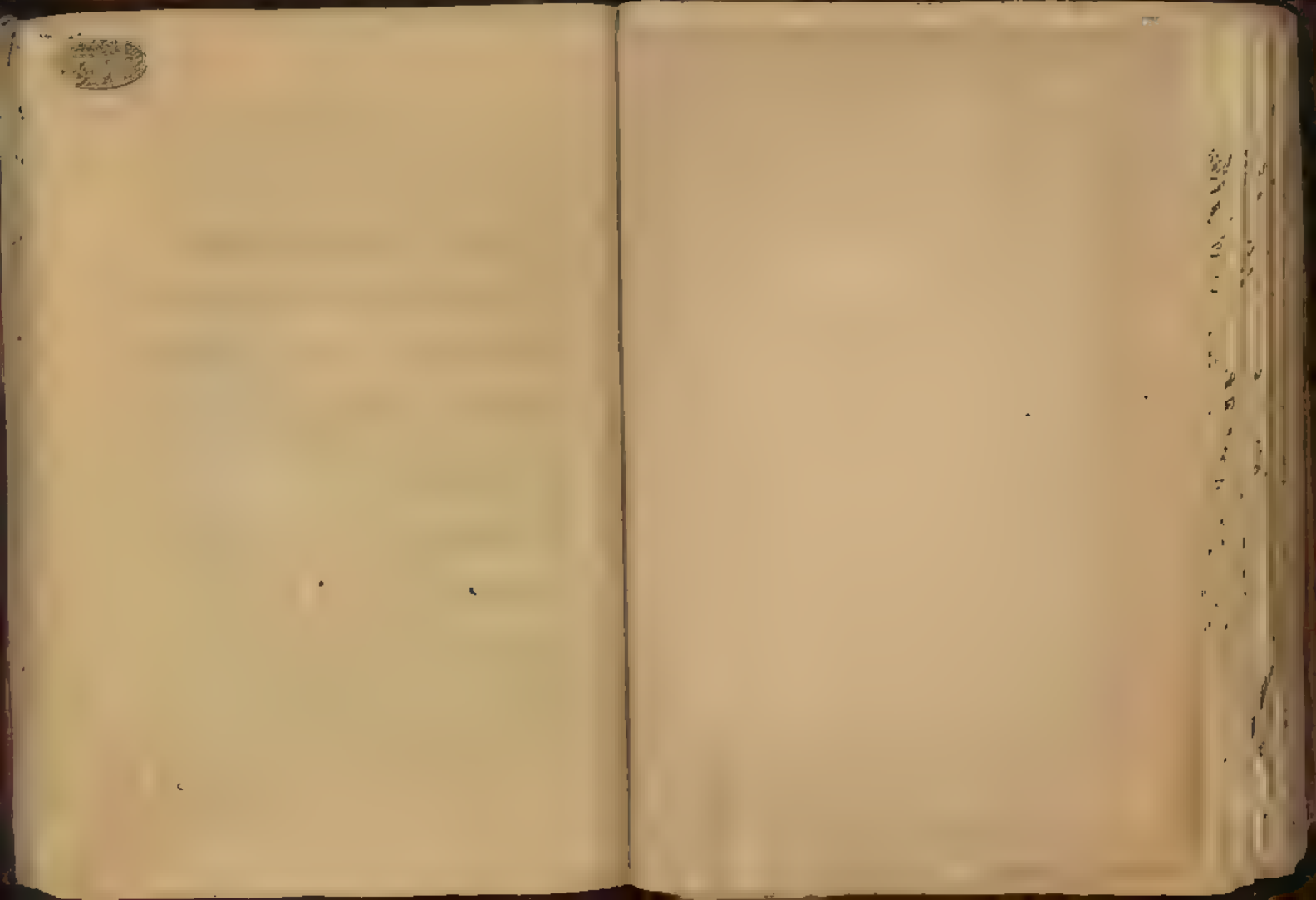
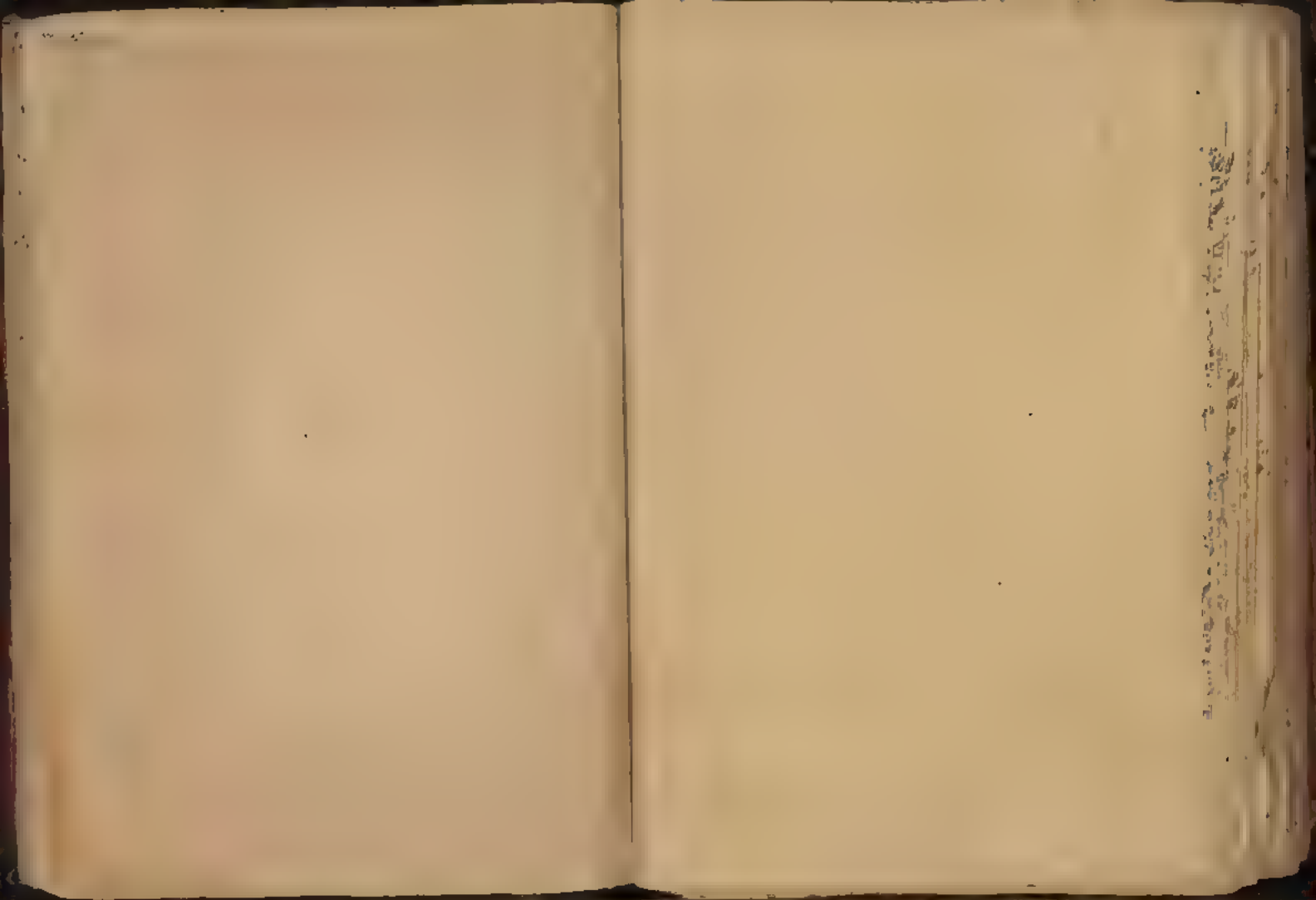
نور
الدرر
على

مجلس
مجلس

— 371 —

والله اعلم

الحمد لله
لقد فرغنا
فمنعنا
منه
للمعينة
الناجحة
والله
المنير
السلام
لنفعنا
للمعينة
والله

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم
 والسلام على رسول الله و آله الطيبين الطاهرين و آل البيت
 مركبت ازین جسد محسوس و روحی غیر محسوس که حکما از نفس
 فاعله میگویند و بدن مرکبت از خاک و آب و هوا و آتش و این چهار
 در بعضی از اعضا مفزود و اعضا مرکبه خارج است با امرای
 که در هیچ عضو که قریح بان امرای نیست و بدن هر یک از اعضا
 که صحیح و کامل یعنی است و صحت است که هر عضوی با امرای
 باشد که فعل مفزود از و بکمال صادر شود و در صحت است که امرای
 یا صورت از حال طبیعی نمی بگردد و در فعل او غلطی بر می آید و طب
 علمیت که کاشف و بین امر غیر و صورت اعضا بدن و صحت بدن
 و اسباب آن و علامات آن و اعمال ضروری در نگهداشتن

و از آن

و از آن مرض است و درین مختصر خلاصه این علم در نور فیصل مذکور خواهد
 شد ان شاء الله تعالی **فصل اول** در حکایات قوتها و عملها
 از بدن و مراجع و اقسام آن و اجناس مرضی و اسباب و علامات و غلط
 و قوتها و مختصر مرض و دستور علاج مرض بر وجه عام غیر مخصوص بخود ذلک
 بدن بدان اید که اسفندی که بدن نفس باطنه را مثل هند و کشاکش الهی
 نفس چهار حده از قوت باشد یعنی حیوانی و انسانی و نباتی و معدنی است
 قوی ادراک و تحریک و بدن یا تمام بقا را خود و یا بعضی است و یا تمام است
 و نفس را در قوت جبروی از بدن است که آن نفس است در آثار آن قوت
 و چون قوه و آثار قوت مختلف است آلات قوت مختلفه از قوتها است و آثار
 تمام و قوتها نفس اول قوت حیوانی است و آثار او بدن و طبیعت و ادراک
 از قوت انسانی معادنی است که با آن معادنی تحریک نمیشود پس میگوید و تحریک
 اعضا نفس بعضی در وسط از برای او حال نسیم روح در قوت و لغز و حلق
 منظم او قلب و این قوت قیام بقیه از روح است که در قلب است و در
 حرکت و این قوت دو نوع است اول غلبه و اگر این قوت اگر
 باعث بر حرکتی است که با آن غیر سبب غلبه های در غلبه او را قوت

شده و ان میگویند و اگر باعث بر حرکتی است که با آن حرکت دفع غیر طای از قوت
 میکند او را قوت غرضی میگویند و کشیده و باقی است که این قوت نیز قیام
 بر وجه قبلی است دوم قوت فاعله حرکت و عمل این قوت همه از روح
 و غایت که در مخرج و باغ و در طین حرکت حرکت که در بدن
 که اولی نفس مجرد و یا یکی از حواس یا بذات خودی توسط حتی از حواس
 ادراک طایعی یا طایعی که پس تند نفس به آن درک یا تا لم به آن یا حرکت
 شود یا حرکت غیبی می شود پس شهود یا غیب باعث نفس میشود
 بر این قوت فاعله حرکت عضوی که حرکت آن عضو بلا مشغولی تواند
 رسید یا از غیر طایع کرده تواند دو شد و حرکتی که حرکت آن عضو که تا این
 که در آن مغرب برسد تا آن نکرده و در شود و در قوت از قوت نشانی
 قوت در حرکت است و آن ده قوت که نفس بعضی از آن احساس
 بعضی چیزها میکند و بعضی دیگر علی درین احساسان میکند و پنج ازین آلات
 ادراک امور از خارج بدن یا ظاهر بدن میکند و پنج دیگر با آن یا ادراک
 امری میکند در خود یا علی در درک میکند اما پنج اول با صبر و صام
 و شامه و ذائقه و لامسه است اما با صبر و عمل و طوبت و جلیب

و عمل سامعه بر عصیت که بر ضاح کشیده و عمل شامه و جوهره و قوت
 که بصورت و در سبب آن از مغز ظاهر شده و عمل ذائقه عصی بهین است که
 در میان کوشه زبانت و عمل لامسه جلد و اگر شلوم نیست و یا باغ باطنی
 و در درک و در حافظ و یک متصرف است و اما دو بدر که یکی حس شکر است
 و این قوت در مقدم مغز که ادراک میست بواسطه ظاهر سرخ میکند و در
 این قوت در خواب بر نوطا میشود و در خواب می بینی در حالتی که چشم
 بسته یا روشنی که شرط رویت نیست در خواب می شنوی این خبر که
 حاضر است نمی شود پس شنودن با این گوش ظاهر نباشد و در خواب گاه خدا
 میخوری و گاه راجع عصری میستام تو میخورد و در آن طبعی و نه غرضی
 نیست دوم از درک باطنی قوت و لامسه است و آن قوت است که هر گاه که
 صورت آدمی دیدی یا حدیث او شنیدی و بعضی از صفات خفیه او شنیدی
 محبت او یا تو یا عداوت درمی یابی و اگر چه او بزبان شکر است و اینها
 معلوم جمیع نبی آدم است و از حیوانات آثار وجود این قوت در ایشان
 ظاهر میشود و اگر که غلطی در خانه بزرگ شود و هرگز نمیبند که هیچ در نه
 که شنیدی درین قوت اول که در نه می بند میگوید و اما این قوت
 که حفظ حرکات میکند اول حیات و عمل از غلبه حسن شکر است و

خیلی حفظ حرکات حرکات طایفه است و حفظ حرکات حسن تر که از
حافظه است و محل حفظ خلقت محل وایه است و فعل او حفظ حرکات
وایه است و اما مقصود از آن قوتیست که در وسط مغز است و فعل
او آنست که نفس با ترکیب حرکات میکند تا از آن ترکیب
او را یکی دیگر صید میکند و اما قوت باقی سه قوتست خادیه و نایه
و موله و فعل خادیه آنست که ماکول و مشروب نیز دو تغییر کند تا
هر یکی جزو بدن و بدل مایه خلل شود و فعل نایه آنست که غذایست
که بر بدن برآید و قوتی که مقتضا طبع در بدن باشد و فعل موله آنست
از ماده خادیه بعد از کمال انضمام و شایسته کمال با اعضا جزوی
از و با دگر است تا از او جمیع منی میفرستد تا بفعل انبیین منی شود
شخصی و اگر گردد و خدمت خادیه میکند چهار قوت و اگر اولی یا ذره ماده
غذاییه دوم و ماکول این ماده مجزوبه بدن که با خدمت فعل خود تمام کند سوم
با خدمت و فعل او طبع و تبدیل تمام است تا او را استعدا بدین تمام
شود و چهارم و در خدمت و فعل او اخراج فضولت و تنقیه بدن از آن
فضول و خدمت این چهار قوت میکند کیفیات عنصری و بدن

احوال

افعال این قوی تحریر است حرارت مادم کل است و با خدمت و
طوبت مادم ایشانست و یا ذره و ماکول را خادیم میسر است و در
از و جوی خادیم و او خادیم است از آن جهت که معدن و اوست تا تحلیل
نکند فضول را که خشک شود و دریا داده حامی شود و این قوی را نیز موله
در جزوی همین از بدن حلولا نیست بلکه هیچ جزو بدن از این چهار قوت فانی
نیست و محل تولد و انبیین است این بود حکایت خلق بدن و جنس است
اول منی المراج و سوسا المراج آنست که بدن یا جزوی بدن از مزاج خود تغییر
شود و جزو این کیفی عنصریست متوسط میان کیفیات بسیطه متضاده
عنصری چون مرکب از بساط عناصر در انبیین است یکی فاعله و یکی
مفعول و از عناصر ماکول مزاج قائم باقیست هم در کسب است فاعله و بدن
مفعول است متوسط میان کرمی نادر و مایه و سوسا و تنقیه و این کسب
متوسط میان طوبت حرارت و سوسا فاعله و مزاج معتدل حقیقی جزو بدن
و جزو وجود است معتدل طبی است و سوسا المراج آنست که مزاج از آن
قوتیست که لایق باقیست ماکول و کرم یا سوسا یا خشک تر یا تر
شود یا کرم تر یا خشک تر مرد یا اجردا طلب مرد یا سوسا تر یا خشک تر
یا اجردا و اطلب جنس دوم امراض عرض ترکیب است و این جنس

چهار قسم است عرض صورت و شکل همچون مکرر و عرض جاری همچون سکه
و عرض و عرض او عینه همچون معدن که یک عرض نهاییات و سطوح اعضا همچون
طایفه است معدن قسم دوم از امراض ترکیب عرض متداریست همچون لبنان
بزرگ قسم سوم عرض عدد است مثل شش انگشت قسم چهارم عرض ضعیف
است مثل چسبیدن دو انگشت بهم جنس سوم امراض عرض نوزاد افکار
مثل کشیدن پا و اسباب مغیرات بدن این شش چرا که سوسا و مایه
بدن و ماکول و مشروب و حرکت و سکون و خواب و بیداری و کشیدن
و طریقات در بدن و پرون کردن آن و اوضاع نفسی این شش چرا که
جان باشد که باید صحت حاصل معده طبعی باشد و الا از ایل می شود و غذا
و از ابراهال بدن منحصراً چهار حد است اوضاع محسوسه یکی از اعضا
از نظام اعضا و اوضاع محسوسه از فضول مثل بدن و کال و نقصان
افعال و نظام و عدم نظام هر چه و در و شود و بدن از ماکول و غیره
و اگر چه ترکیب بدن غرضه ملاحظه التحلیل منتهی می شود و بساط
اربعه ارکان قریبه ماده بدن که منی است اخلاط اربعه است و موله
بدن نیز در ایام تمام با خلط از غلبه است و بعد از غلبه و بدن

انواع

انواع

غیر طبیعی شده طبع است و یا بل بکرم خشکی است و اگر سودا و را با طبیعت
 نماند طبع است و یا بل بر سردی و خشکی است و اگر بلغم تغیر کرده و یا بل
 بر سردی و تری است نوع دوم اخلاط صغری است و او نیز دو قسم است
 طبیعی و غیر طبیعی آنست که مذکور شده و غیر طبیعی دو قسم است یکی آنست
 که بلغمی رقیق با بلغم غلیظ او را با طبیعت خشک و گرمی و لطافت او را
 ناقص کرده اند و دل را خفه میکنند و دوم نوا صغری می گویند آنست
 که محترق شده یا احتراقی وسط و رگ او رگ که اشت است و نام او
 نیز گرمی است یا احتراقی شدید یافته و او را از نگاری میکنند و طبع
 این دوم قسم گرم و تر و خشک تر از صغری طبیعی است و از نگاری از
 جلد سودم است نوع سوم اخلاط سودم است و او دو قسم است طبیعی
 و غیر طبیعی طبیعی آنست که مذکور شده و او سرد و خشک و قوام
 غلیظ و رنگ او تیره و غیر طبیعی غلیظ ریادی طبع که از سخن غلیظی که
 حاصل شود و او نیز سرد و خشک است اما طبع ان خنط که
 منقسم با طبیعت این را و مزاج است نوع چهارم اخلاط
 است و او هم دو قسم است طبیعی و غیر طبیعی طبیعی آنست که مذکور شده

و غیر طبیعی یا رقیق یا انقیاس است یا غلیظی غلیظ و یا غلیظی رقیق
 یعنی بی مزه یا شش یا شور یا نه مذکور شده بسیار اخلاط است
 ترکیب بسیار در آن ممکن است و کیفیت استدلال از اعراض و
 که مذکور در رنگ بدن در جینی که همراه تغیرات نفس تغیر کرده باشند
 حرکت خالصه از الوان و گرد از خنثی و زردی از صفرا و سیاهی از
 سودا و سفیدی از بلغم و ترکیب این الوان از امتزاج این طبعیات
 و استدلال از فضل و بهمین وجه است و استدلال از افعال و
 وجه است که غری و غامی افعال از جهت خصوص است و در داریت و
 نامائی افعال از مرض است پس در داریت عدم تنظیم است و در
 وقت از زمان بر وجهی است غیر فعلی است و اگر داریت فعل
 نقصانست غیر سردیست و استدلالی از بلایم و بلایم آنست که
 هرگاه که بدن صحیح است غالباً از قسا و لانت اثری نیک بر ظاهر
 می شود و نه اثری ناگوار در مرض او اگر مفاصلی شود و هر دو منتفع من
 گرمی است و اگر از سردی مفاصلی شود و بکرم منتفع من سردیست و اما
 استدلال برکت نهی آنست که میل این دو کت برکت و ظهور از کانی

رسید به درنگ و نماند یا از سردیست یا از ضعف است و پریشانی غلیظ
 در نبض علامت بدست و طریق تشخیص مرض آنست که اول معلوم مرض
 مطلقاً در خاطر آورد بعد از آن چند که از خصوصیات با او چیست
 تا معلوم شود که کدام جنس از اجناس شش است بعد از آن ذکر خصوصیات
 بطبیعه یا شخص مرض معلوم شود که در اعضا تیره یا خد ارضی است پس به چند
 که با این حالت نشانی منوط دارد و بول و براز او زرد و خشن باشد که مرض
 حرارت است و که به چند که با این حرارت تخی و خشکی و سستی است و اندک
 گرمی از صفراست در میان رتبه نوع مرض دانسته که چند که صاحب مرض
 جوان و کثیر التعبد است شخص مرض معلوم شود و علاج مرض بسبب چیز
 تمام می شود تیره و شرب دو و عمل دلت و اما تیره آنست که تعف
 در اسباب منه بودی کند که حرارت مطلوب او بکشد و اما شرب
 دو و شرب این در دو نوع کتاب مذکور شده اما عمل دلت درین
 مختصر مجال ذکر آن نیست **فصل دهم** در سردی و گرمی
 از جلد مذکور شد میان جلد و استخوان که پدید آورده است و استخوان که
 سرد و پدید از شیب که اول را ام غلیظ و دوم را هم رقیق میکنند

و غیر در آن آورده حامل خون و شش این حامل روح بسیار است و مزاج
 سرد و خشک است و فصل مغز تولید روح انسانی از روح حیوانیت
 و استخوانی و اعصاب و نوران و تفرق انصافی هر عارض می شود و علامات غلبه
 در هر سردی و گرمی و در شش و غلبه غلبه پریشانی یا غلبه است
 و علامات غلبه صفرا در سر و خجالی و خشکی و سستی و سستی و سستی
 اتمام امکار و تحففات که از او اعلی عیب بی پروایی میکنند و علامات
 سستی بلغم بر سر خواب قلیل و طویل است و گران بر سیمان طویا
 بلغمی از بینی و علامات غلبه سودا در سر و خجالی و تیره شدن چهره
 او و کثرت حرار و اعمال ضرر و در علاج امراض دماغی اول آنست
 دماغت از ماده مرض اگر ماده حرارت اول قصد یا حمام است
 اسهال صفرا و در صفرا اسهال صفرا درین سردی و تیره بر سر با طبع
 و تسهيلات متروک و در این مبلوده و طریق شقیه سر از بلغم اول
 انصاج است که شرب خوب مهمل بلغم و طریق شقیه
 سر از سودا است که اول جمل روزی سه بار است و اول و شرب
 و غیر این هم بر وجهی بود که مقتضی تطبیق و تطبیف بود و خون

چهارم از کانی

و اخلاط بعد از آن و در دو روز اول در موضع سودا به بند و بعد از آن جوی
 مطبوعات اقبیونی و طبقات قوی سودا استخوانی که بعد از آن
 جمل روز و در تربیت و طبقات اخلاط همچون اربعین اول مشغول
 شوند بعد از اربعین دوم با تصاح و استیصال همچون اول اقدام نمایند
 و در علاج امراض سودا حکام مرطب و تسهیل و تدریس اطباء بود
 ضعیف الحارث قوی از طوبه ضروری و نه به آنکه سودا در وقت
 اول سودا رسوب دوم سودا در کشتراقی اما سودا رسوبی
 و در وقت است و در آن ایوان مختلف العلوم است و اسباب آن
 اختلاف در آن رساله مذکور خواهد شد برین قوام خرمه و اشخاص
 متفاوت قوام در آن خرمه نیز مختلف خواهد بود و اما سودا
 احتراقی را حاکمی است که می ماند از سوختن خلطی مفرد مثل خون یا
 خلطی مرکب مثل خون و صفرا یا سم و چون قوام اخلاط مختلف است
 و مادیات اخلاط نیز مختلف خواهد بود پس باید که معالجات
 در اقسام سودا آن خلط که ماده احتراق شده مرعی دارد و اما
 امراض بخار رسوب اکثر اقسام صدمات است و در او دانه و کباب

و دیگر

و علامت کثرت بخار رسوب در کوشش و در آن وقت مثل اشغال
 در در جای بجا است و در علاج امراض بخاری ضروریست که
 اول آن خلط که بخار از آن بر میزد از علامت باشد و ثانی بقول
 آن خلط کنند و در ادرم و او در ناط بان خلط باشند تا آن در ادرم
 و اشرب و ایسی بخار داخل کنند تا مانع صعود بخار شود و بایدت نظارت
 بر سر طاکت تا قبول بخار کنند و اما امراض مزاجی بر بعضی اقسام صدمات
 و بعضی سهریات و بعضی شبیهان و بعضی این امراض همه که آن
 تشنج و تند و گزارد در غشه و ضرر و جوش و علامت امراض
 مزاجی است که یکی از کیفیات اربعه که حرارت و برودت و رطوبت
 و سهریات است یا دو کیفیت از این چهار کیفیت یا بنسبت خلط
 باشد مثل این بنسبت خود خلط باشد آنکه کسی میرود کوم یا بد یا
 خود سرد یا بد و مثال آنکه بعلامت ظاهر باشد آنکه کسی را خواب
 کم و سبک باشد و از آن بد آنکه سرد او گرم خشک یا سرد و گرم
 و هم خشک و با آنکه یک کیفیت یا دو کیفیت ظاهر باشد آثار آن
 خلط که کیفیت بان قائم است نباشد مثل آنکه غلبه خواب که آن

در صورت
 حذر از آن

از سر وی و تر است که خلطی شد و کرانی و آمدن رطوبات از بینی که علامت
 بلغم است بان نباشد و طریق علاج امراض مزاجی است که بعد از
 شربت و طلا و تقطیر و محوم و سبوط و تشویق تبدیل آن کیفیت
 بکنند لیکن تعقیب صحیح خلط کنند همین بود امراض مزاجی و علامت
 آن با دوید که با او صاف در این علایجات مذکور شده و آنچه در
 امراض مذکور خواهد شد در فصل هشتم از این رساله مذکور شد
 اول بعد از آن به قانون ضروری در ادویه اول طریق شناختن
 طبایع ادویه بنیاس و تجربه دوم قانون ترکیب ادویه سوم
 قانون شناختن طبایع ادویه مرکبه و اما امراض مزاجی و غیر آن قوام
 است بعضی خلط و دخی از تعریف است و بعضی غیر طام و حکاج
 تعریف است بنا برین بعد از اتمام این رساله ترجمه کرده و باو سلم
 طبیب حکام کرد که بر این رساله مجلد شود امید که فادسی حرفه را با
 رساله در اکثر امراض بدنی و اصلاح آن وانی باشد و اگر کسی فهم
 الکلی فصل سوم در چشم چشم مرکب است از هفت طبقه سه
 رطوبت و جوامع طبقات افشسته است و جوامع رطوبات شبیه

نمای

لغزای تخم مرغ است و مقصود آن چشم دیدن و این قوت در رطوبت
 جلیبیت و این رطوبت شبیه کمر گیت در شکل و نواریت و صفا
 حاد پس این رطوبت و رطوبت زجاجی است و آن شبیه آب گلیه که
 است در قوام و رنگ و او غذای رطوبت جلیبیت که در پس او صدم
 شبیه است و در پیش رطوبت جلیدی رطوبت پهنی است و آن حرمت
 شبیه سفیده تخم مرغ در قوام و صفا و آن فضل رطوبت جلیبیت
 و فایده آنکه در کشتن رطوبت جلیبیت از آنوار قویه بیرون
 مثل غذا خشک با آنوار قویه اینبار و لغزای نور با صره نکهت و یک
 طبقه از طبقات صبیحه که آنرا عنبکوتیه گویند در میان جلیدی
 و بیضی است با رطوبتین مخلوط نشوند و اما طبقات اول طبقه
 صبیحه و این طبقه از ام قلیظ آمده و بر آن درون استخوان
 چشم کشیده دوم طبقه مشیه است و این طبقه از ام رقیق آمده
 و بر آن درون صلب کشیده و درین طبقه اطراف آورده بسیار است
 و غذای طبقات از اطراف این آورده می آید طبقه سوم
 و او عصب نواست که چون سرازگار چشم بیرون آورده بین

بر اندون ششیه کشیده و دو طبقت زجاجی و جلیدی در اندون نهاده
و این سه طبقه بر مضمی از جانب خلف کار چشم کشیده و از کنار این
سه طبقه دیگر رسته اول عکسیتی از کنار ششیه رسته و در وسط او
دایره ایست کشیده سوراخ آنکه که جیب او بکشد و او را از این جهت
عقبه گویند و این سوراخ طریق دخول صدر است و چشم و خروج افکار
ششم قریبه از کنار رسته و او شش شامی تراشیده است و او را
از این جهت قریبه گویند و این ششیه طبقه حافظ جلیه اند و از این
او سه از پیش او طبقه منقسم بطبقه است و او عشی شامی است
که از آن خون آمده و جنین کناره صمغی است و صمغی پرده است
که بر استخوان کاره از پرده کشیده و در استخوان که در پشت او
این پرده بران کشیده و بر این پرده که شش کشیده و مزاج چشم
گرم و تر است از این جهت اکثر امراض او در ام و در طبقات
و قروح و شوره است و او را ام و امراض بلغمیه و مزاج در آن نیز
می باشد و امراض بخاریه مثل خیالات نادره در آن می باشد
و امراض مزاجیه مثل خشکی و تری عارض او می شود و مواد اکثر امراض

اداره

او از دماغ می ریزد و با دو بخارات امراض بخاریه او از بدن صعود میکند
لیکن در شناختن اسباب امراض چشم احتیاج به سبب لال بسیار نیست
از جهت ظهور مواد در او و جیس و طریق علاج از تنه سواد امراض
به تنه و اسهال از تمام بدن تصعد و نکند و از دماغ تا زوال نکند
مواعی نزله اعمال کردن تا زوال نکند و در این چند و چرا این بجز تا نافع صعود
و بعد از جمیع این اعمال تمکیل مواد از نفس چشم تا تکمیل در دست
و ششامات یا با عاقل است و جدید لیکن نشاید که پیش از تنه بدن
و دماغ تکمیل و دست کار نکند و اگر نکند تا و کوریه از کل و
پیش از تنه حادث شده و اسهال و الحوق فصل چهارم
در گوش گوش سوراخی است در استخوان جری که دو دیواره است از او
و جیب دیواره که دی سر و عصبی از دماغ آمده و چون بر این سوراخ
بسی شده و چون پوست طبل برین سوراخ کشیده و قوت شنوایی
در دست و مزاج گوش سرد و خشک و این عفت را او را ام از دم غیر
دم او با جاع شده و قوت شنوایی از مزاجهای ساده و مزاجهای
باماده عارض می شود و مواد امراض او از رگهای بدن مواد و کوری

بفصد و اسهال و نهاده و مراحم و نهاد است بر و در و تخمین اینها
و منقسم در و عاقل بختت در مرض است بلکه سبب ریش
کافی قوتیت از کبد یا از دماغ که دفع زاید خون میکند
مرض در ایشان که علاج او در دفع رعا ف ضرورت و کاد در دفع
و عاقل فصد ضرورت از برای تمکیل دم و اما ل آن و او در
در پیش نهاده تا این زمان او را و لا دماغ رسد و توسط روح شنوایی
بکشد و همچنین نکام مرض او نیست بلکه مرض دماغ است اما در نکام
گرم و علامت آن سرخی روی و چشم است و زردی و کرمی از
چینی میریزد فصد باید که دو تخمین شکم و دفع صعود و بدن میوه های
سر و دوش بر شل و سبب در نکام هر دو علامت آن علامت
بطغم است و در بدن عاقل یا کرم معوی دماغ مثل خود و این علم
فصل پنجم در امراض و امراض در دست و در بدن ماکول و در
بر اعضا غذا و در دست بدل و در خروج فصول اعضا غذا
بطریق و در خروج فصول صدر است و در دماغ و این است و در دماغ
و زبان و امراض زبان در دست در آن و در دست آن که از رگهای

و سردی بسبب است بر حسن ظاهر میشود و مواد امراض او بعضی نزلات دماغ
است و بعضی از جبهه صاعده از تحت است و طریق علاج او تنه
تمام بدن بفصد و اسهالی است و در مواد چشم و گوش شقیه بقی نشاید
که در بعد از شقیه جیس نزلات و وضع از جبهه و بعد از فراغ از این اعمال
تقریر و غنای مناسب است در کونی از برای تمکیل مواد از عصبه و تعدیل
مزاج آن و حفظ گوش از موادای سرد و گرم در علاج او ضرورت و این علم
فصل پنجم در امراض و امراض در دست و در بدن ماکول و در
بناظر از برای و در دست یکی رگش فصول دماغ از و در دست
روایح و مواد دماغ و سبب فصول دماغی بر و سبب است که آن
در نظر بنده که انعام فرموده خاطر حکیم کریم تعالی شانه و علم احسان خلق
سازی برین طریق مرکب از استخوان و غضروف و عشی و مزاج
او بنا برین لغز اسر و خشک است و مرض خاص با و کرم غنم او در
غضروف او را و امراض عشی است و مواد که در مزاج کند و در
امراض او جیس ظاهر است و چون او برای فصول دماغ است و در
امراض او از دماغ با و در رگش و علاج آن شقیه دماغ است

بنوع

گویند و سخت زبان ادراک معلوم است و اعداد تکلم بملفات
 باجزای دمان و اعداد فرد بودن لقمه و فعل اول او ادراک است
 و فعل دوم و سوم حرکت است و گاه حسن ذوق از او باطل شود
 و گاه بسته می شود و از آن دو حرکت می ماند و گوشت زبان بپای
 زخم است و آنچه دل و اعصاب غذا بر عت قبول میکند ازین جهت
 متلون می شود با لوان فضول این اعضا واضح و لایل بر احوال
 اعضا و امراض و دوزان در دست و چنبدی و تا کل و ترید بر
 ورم و ورم اصول آن که آنرا لته میگویند و امراض غشی می که بر
 سطح بدن کشیده و او را م و شود و قروحی است که آنرا قلع
 میگویند و امراض لب شقاق است و او را م و زوایری که آنرا
 بواسطه لب میگویند و مواد امراض این اعضا در اغلب دم فاسد
 و غیر دم نیست و از بود و این مواد گاهی از سر نزول میکند و گاهی
 بطریق غرق از تحت صادر می شود و مواد این امراض طاهر
 بر عراس و علاج این امراض قصه است و نتیجه و ماغ و تمام
 و تحلیل مواد و دهن بمغضه و زرد است که حدود آن ریزند

لور

فصل هفتم در خلق و انبوه در دست در داخل کردن و در جوی کانی
 قدام و یکی از خلف برای قدام بقیه شش است و در این برای را خیره میگویند
 و جزو حرکت از سه غده و دست و از این مثل و مصرع از دست و عضله
 دارند که آنها را از م و دور میگرداند و گاه بهم نزدیک می سازد و مثل در که
 مصراع آن گاه بهم می آورد و در می بندد و گاه از م دور میگرداند و در
 و غرض و سوم گاه بر وی مردوی افتد و گاه از وی مردود دوری شود
 مثل مغز بر سر زبانها که گاه فرو می اندازند و راه میگرداند
 بر میدارند و میگویند و فایده غرض و قهای جزو آنست که گاهی غذا
 یا آب خردند و قصبه بچرخند تا از ماکول و مشروب چیزی بقصبه نریزد
 و گاهی که سخن گویند و قصبه بر خیزد و راه بگشاید تا هوا که ماده صوت
 و کلام است بسهولت حرکت نماید که در اما برای دوم که از خلف قصبه
 است حریت و راه ماکول و مشروب و از اول خلق که شش صند
 بری شکل او بختی که آنرا لسان و طازه گویند و فایده آن منع
 پیرونت که یک دفعه پیش از مشابست کیفیت آن با کیفیت
 هوا که در شش است با نردون نزود و در لغز زبان در شش غذا

است از جانبین زبان متصل بزبان که ایشان را لغز نیز میگویند
 و امراض این او را م و شبور و قروح است و مواد آن هم از سر نزول
 میکند و هم از تحت صعود و علاج این امراض قصه است و لمان
 است و از لغز می نزول عارض می شود و علاج آن قصه و نتیجه
 و ماغ است و اسد علم **فصل هشتم در شش و شش**
 سین عبارت از جوف اعلی است و محیط او استخوانها
 قفس و پهلوا و جذعه از مهرهای پشت است و غشایی لمان
 غلیظ که فاصل میان جوف اعلی و جوف اسفل است و در جوف
 صدر شش و دل نهاده و مزاج صدر گرم است و دیواره صده از
 اندرون غشایی با عشته و عضلات است و حجاب حاجزه بین
 الجوفین عضلات است و این عضله و سایر عضلات صدر بین
 قبض و جمع صدر میکنند و شش تبعیت ایشان منقبض
 شود و احوال محترقه در قلب و اوخته قلبی که بیش از همه سبب
 این انقباض از دهن بیرون میرود و بعضی این عضلات است
 صدر و وسط آن میکند و شش تبعیت منبسط می شود و هوا

صدر

جدید از دهن بیرون می آید و فایده خروج او خنده و دخول
 هوای جدید و خطی که کیفیت روح حیوانیت فسیحان
 حق خاطر حکیم و لمان و هوای القدر العظیم و امراض این غشیه و
 عضلات او را م و قروح است و کما می شود و عارض این غشیه
 و عضلات می شود از م و دست هوا و اما شش گاه ورم میکند
 و گاه پری شود از بلاغم و نزلات و گاه حرارت ساده و طوبت
 ساده عارض او می شود و او را م غشیه و عضلات صدر را
 کما می شود ذات الحجب میخوانند و گاهی او را م غشیه و عضلات
 استخوان را از جانبین بین و بسیار از ذات الحجب میخوانند
 و او را م غشیه و عضلات موضوعه بر باطن قفس ذات
 الصدر میگویند و او را م غشیه و عضلات موضوعه بر باطن
 جانب خلف از صدر ذات الرض میگویند و ورم شش را
 ذات الریه میگویند و مواد این او را م هم از سر نزول میکند و هم
 از تحت صعود و علاج این از م ماده که حادث شود و فاسد
 و علاج و تحلیل او را م بلوغات و علاج بلاغم مجتمعه در شش

و تقصیر تنبیه بدن و دماغ است و تحلیله شش و قصد بلعوقات
 و اسهال علم فصل فصل در بیان دل غلو است از لحاظ
 صلب و غشی بر محیط شده و جوف این غشا اوسع از قطر دل
 است تا دل در آن حرکت انبساطی و انقباضی که اصل حرکت نبض است
 تواند کرد و از امراض سوء المزاجات عارض او می تواند شد و اگر
 ورم عارض او شود اندکی از زبان بپای حیوة بدان ممکن است
 اما اگر جراحت عارض او شود موت مصاحب آن عارض است
 و دل منبع حیات و حرارت غریبیت و حرارت غریزی ابروی
 است که در موت حیات آلت تحصیل بدل یا بخل است و بنا بر
 نفس از بدن منطقی می شود و بر انطوائی او بدن فاسد و متعفن
 و این حرارت نیز اعتدالی دارد و در کیفیت و کیفیت و بهر وجه
 حرارت از دل در بدن منتشر شده بدن بکیفیت او تکلیف می شود
 و بعضی مراتب زیادتی حرارت او مسمی تب است و در کمر است
 سوء المزاج می گویند و تب نیکو نیدونی الجمله امراض او اصعب از
 است در علاج و امراض او در اکثر امراض عارض و موید و مشهور

و اما

امراض او خفالت و کیفیت اخلاط غالب در وظائف است از جمیع
 اجزای بدن پس در غایت ظهور باشد و امراض سودا سبب اختراعات
 واقع در غنی که در تجویف او است بسیار عارض او می شود و در علاج
 اهتمام در ماکول و مشروب و اعمال که منبع خفالت ضرورت
 و جمیع اغذیه و ادویه مستعد در امراض او می باید که عطر و عسل
 و سکنجبین در امراض دل باید که با سطر و مزاج باشد و اسهال علم
 فصل فصل در معده مخدوش شده از دوشت که یکی بر دیگر مثل
 استر جامه و روی آن بر هم کشیده و شکل آن مثل شکل صراحی
 گوی و گردنی طویل و سری مثل صراحی است سر او دهن و گردن
 طول او در لبیت و وسط داخل طبعه او داخل و مقعر لیغها مثل آن
 شکبه که سفته است و قوی اربع که آن جاذبه غذا از دماغ و ما
 غذا در زمان صبح و داخه فضول مانده از فضل او و ناخده که تغیر
 و طبع ماکول و مشروب می کند درین لیغهاست جاذبه در لبیت است
 که با سفتی در طول معده کشیده و مغذب تجمع شدن این لیغهاست
 در طول و ما سکه در لبیتی که در طول معده بود از آب از بسیار

پهین کشیده و اما سکه که جمع شدن این لیغ و جمع کردن اجزای است
 و دفع بلین است که در طبعه خارجی معده مثل گوی که در معده کشیده و دفع
 جمع شدن این لیغهاست و جمع کردن معده و صراحت در وقت و اولی
 معده چنانچه پیش است و در اسفل آن صفم و سوء المزاجات و اورام و قروح
 عارض او میشود و از این امراض افعال او بهر او تغیر میشود و از تغیر
 افعال او نقصان اشتها زیادتی اشتها که جمیع الکلیات و خضاد
 اشتها مثل رفقت کل خوردن و زیادتی تشنگی و در دماغ و قوی از افعال
 اسهال و گشودن بعضی اقسام صفوی یا طبعی و دل شوره و قوی مگر
 و معده می گویند از میس و قلب فوق و طحال از بسیار است و دماغ
 دماغ است و بشاکت این اعضا با امراض بسیار در و درین
 اعضا متولد می شود و علامت حرارت او تشنگی و زردی و سستی
 و سیاهی بر اندام است و خشکی و زردی زبان و حرارت او بسیار
 و بزرگ و بزرگ می کشد و علامت بر دهن آن نقصان صفم و قروح
 در شکم و بزرگ و رنگ مختلف القوام است و علامت خشکی آن
 خشکی دهن و قبض طبیعت تشنگی است و علامت تری آن اسهال

و اما

و اختلاف قوایم باز و ضعف اشتها و عدم تشنگی است و علامت ورم
 در آن درد است و ظهور کیفیت ماده ورم و اگر ورم غلظت باشد نتو خام از
 موضع ورم و اگر ورم کرم باشد تب و علامت قروح معده در دهن و قروح
 موضع قروح است و تخصیص در وقت رسیدن ماکول و مشروب بان
 مبارز با آن از قروح آید و علاج امراض معده تنبیه دماغ و تمام نیست و
 و سوسل اگر احتیاج باشد بتبذیل دم تنبیه معده بتی و در امراض او غذا
 میرود الا انضمام قلیل الفضول طیب الزایه باید خورد و جوارشات
 و ضادات و او در آن تنع حاصل است و مزاج معده بحسب جوهر و آن
 غشا است سرد و خشک است و از جهت آنکه دایم آب و کیسوس خام
 و فضول مضوم در دست پوست او را اثری ظاهر در فضل او است اما
 آن مواد که دایم در لوب و جوارشات اصلی است از این جهت اکثر امراض
 و تغیرات او از برد و رطوبت است و جوارشات معموله از برای حفظ
 صحت او کرم و خشک است فصل فصل در بیان حاکم جگر عضوی
 و منبر و در بپای تشنگی است و جوهر او طعم است و در حسن نالی است
 و غشی و حاکم بر کشیده و فضل او تولید روح طبعی و احواد

و افاده قوت بنائی و تحصیل بول یا تحصیل است و شکل او همگس و غیره
 نیکو است و مزاج او گرم و ترست و دوق از دست یکی از بطن او
 و چون از او بیرون آمده هشت شاخ شده یکی در جوف معده متغلب
 با عضانی و فتون شده و جگر با جذب کیلوس از معده میکند کیلوس
 مرقی و عصاره دیت که در معده حاصل می شود از طبع ماکول و شراب
 در پوشش شش دیگر ازین عرق هر یک ازین برده میرود جهت
 همین کار و شش ششم به پشت معده میرود جهت تقهیر این دوق و
 او بعد کبد رسته و چون از کبد بیرون آمده و شش ششم یکی می شود
 اصل بری شده و محل خون باغلی بدن کرده و یکی متوجه بطن می شود
 و محل خون باغلی کرده و این عرق را اجوف و دوق تقهیر را ماسا
 میگویند و معده و شش روده و زهره و کبیر و روده و شش تمام
 کبد اند و در کبد قوای اربع جاذبه و ماسکه و ماصه و دافعه است جاذبه
 کیلوس از معده و شش روده می کشد و ماسکه نگاه میدارد و ماصه
 اطوار آن به اخلاط اربع می کشد و دافعه صفای مائل از قدر محتاج الیه
 به زهره می ریزد و سودای فضل به کبیر می ریزد و آب را از

بکرده میگویند و حصه از بنای سنگون در دل که او را درین فن
 روح میگویند بطریق شرایین بکیدی آید و از کبد کب رطوبت
 و طعمه و از باقی و عدت کمتراز دل تنزل می کند پس از نفی طعمه
 قوت بنائی بر دافعی می شود و بعد از حصول این در او انسی
 بنائی و روح طبعی میگویند پس همراه خون در آورده به تمام بدن میرسد
 و قوی اربع بنائی به بدن میرساند و مسو الخراجات و او را قوام روح
 عارض اوی شود و اصول ماسا رقیقا و اصول اجوف در جرم او متفرق
 است ازین جهت او را مسدود عارض می شود و کینیات قوی او
 به بدن میرسد اول خون می کشد بان کینیت می شود و از این تمام
 میرساند و او به بر فاقه اشربه بهتر با و میرسد از غیر شربت
 تنگی عروق متفرقه در جرم او و در اکثر امراض انتفاع او بنصیر
 بیشتر از دیگر وجوه تخلیه است و مواد امراض معقوله و سهیل
 بسهولت من دفع می شود از جهت تنزق شش با ریه در روده
 و مواد امراض محذوب او میماند است بسهولت من دفع می شود

از جهت دو شاخ اجوف که حل مایه از جگر کرده می کشد و چون کینیت است
 با خون به بدن میرسد امراض مواد امراض او در کمال ظهور خواهد
 بود و علامت حرارت او زردی رنگ بدن و رنگ پوست و شدت
 تشنگی و شوق آب میوه و غرض ضعف اشتها و عدم تخصیص غذا است
 کثیف القوام جوب شیرین و علامت برودت او بیاض بدن و
 وقت تشنگی و میل بشیرینی و علامت تری او طراوت رنگی بشیر
 بطراوت سبکی رقیق القوام بر آذ آب و کثرت بول و رقت بر آذ آب
 و علامت پیوست او تشنگی و ریش طبعیت و قلت بول و میل با
 چربیت و علامت او را مظهر کینیت ماده ورم است
 و ثقل و دوری ضعیف در جانب مین و علامت قروح او پیرا
 آکنه خون یا ریم است همراه بول یا براز و علامت سده او ثقل است
 در جانب راست و گاه شکم رو گاه بول چند و گاه آید و جگر
 اکل و شرب مثل آن زیاد شود فصل در امراض جگر
 زهره و کبیر زانما زهره کسین محصلی است ملنطق به اسفل جگر

و او را دوراه است یکی جگر و یکی بر روده و در قوای اربع است
 و فصل او آنست که صفراوی فضل از جگر کشد و برده ریزد تا بدن
 از مضار صفرا محفوظ ماند و روده از تیرنی صفرا متنبه شود و در نیم
 روده بجرکت آید و دفع بر آید و گاه که راه او بجرکت بسته شود
 بیکه رگه رنگ بدن متغیر شود و میل بزردی کند و بکند غره و دیگر رنگ
 از باز برود بعد از این شکم پنهان و بر تان و قوچ لازم آید و گاه
 که راه او برده بسته شود بیک دفعه رنگ از باز برود و پنهان
 رنگ بدن میل بزردی کند و طبعیت بر بند و بر تان و قوچ لازم
 آید و علاج این بطنیات مسهله کنند و اما پس در رنگ و شکل
 و شکلی او ظاهر است بحس و یکی بر او مقبل بیکه و سری دیگر مقبل
 بر خم معده است و فصل او آنست که سودای فضل از جگر کشد
 و بر خم معده ریزد تا بدن از سودا امراض محفوظ ماند و معده از
 ترشی و جوش سودا متنبه شود و جاذبه معده بجرکت آید و طبعیت
 کند و گاه که یکی از دو راه او بسته شود اشتها خدا ساقط

ویرقان سیاه حادث گردد و بهمان تفصیل که در فتره گذشته و علاج
به قصد صافین یا اسیلم السری یا سلیقن ایر و تنبیه بحسب ملات سودا
که مشتمل بر مضامین قویه باشد باید کرد و هرگاه که پس از فریب باشد
علامت کثرت اخلاط غلیظه و دیر باشد و هرگاه که با محت بد اعتدال
من بدن سپر لاغز باشد علامت لطافت خون و جوده اخلاط
باشد فصل سین در کرمه و مثانه کرده از کرم صلب
عظیم الحش و غشایی حساس غلظت شده و دو شجبه غلیظه از اجزای
هر یکی بگوده آمده و از هر کوده عرقی بمثانه آمده و فعل کرده است
که آنها که خورده بعد از آنکه مقصود از شرب آب حاصل شد آبی
در جگر بلکه در تمام بدن مانده و بدن از آن مستغنی شده و در آنرا
هی که بمثانه می ریزد مثانه آنرا از بدن بیرون میکند و مقصود
از شرب آب سه چیز است اول آنکه ماکولی ماکولی در آن در سده
بپزد و از آن مجموع آب و ماکولی که در آن پنجه مرق و عصاره که مانده
خون و سایر اخلاط است حاصل شود و باید در فرامی که بعد از کفان

خون داخل شود و اندر از خود قی شمرانی بدقت بگذارد و با قی
بدن رساند و از افواه و قی شمرانی پرود و چون کشینی بر اعضا
نشاند تا بر علت مستحیل بجامه اعضا شود فایده سوم آنکه تطبیق
اعضا و منع جناف حاصل از حرکات و تحلیلات کند و در تشبه اجوف
که در یکی بخصیصه می رود و خون بخصیصه می پرود بمرکب میگذرد و باین سبب
مشا اکتی میان کرده و خصیصه حاصل میشود و خلق کرده در باب سبب است
و اما مانند جمیع عصابه بدلیل شکل است و او را اتصال با کرده
جهت بدو حق که ایشانرا طالعین میگویند و اتعانی با اصل
تضییع دارد و فضل او آنست که هر آب که از کرده با و ریزد نگاه
دارد و چون پر شود پرورن ریزد و سهو الاطبات و او را دم و قروح
و شود در کرده و مانند مرد متولد می شود و در مل و حصایه در مرد
مستکون میکند و علامت حرارت کرده که کمی محسوس از فطن است
و تشنگی و زردی و بتن بولی و هر زمان که حرارت کرده بحد و باطن
کشته با شدت تشنگی بولی از دهن و باغی است و یا بطن است
که در این تشنه باشد و آب خورد و فی الحال آن آب از وسط بولی

بول بهمان صورت که خورجی پر و نر آن گویا کرده و اورا دولا بست شده
و ترجمه و یا پیش از بیان ایشان دولا بست و موجب حرارت کرده
شد و یا الشبق قوی المشدود باشد و علامت پر و دوت کرده کثرت بول
بی تشنگی و کثرت آب خوردن و ضعف پا و دمیله بجام و علامت پر و
کرده تشنگی است یا عدم حرارت و لوازم حرارت و علامت رطوبت
قیام متواتر است جهت بول و سرعت انزال و خروج حرارت
مشانه دانا در دست و اگر عارض شود علامت ان قلت بول و نین
است و غالب در سوا المزاج مشانه پر و دوت و رطوبت است و علامت
ورم در کرده تشنگی و وجع در قطن است و ظهور کیفیات ماده و
و علامت ورم در مشانه تشنگی و وجع در عانة است و ظهور کیفیات
ماده ورم و علامت قروح کرده و مشانه در و وسوسه در قطن
یا در عانة است و خروج قمع و عیبه همراه بول و علامت رمل
و حصاة و نین سببه یا گرم در کرده تشنگی در قطن است و سلس بول
و خروج رمل سرخ همراه بول و علامت حصاة و رمل در مشانه تشنگی
در عانة و احتباس بول و خروج رمل خاکسری و رنگ همراه بول و

و علاج امراض این دو عضو تنقیص بدن از مواد این امراض است
بفصد و سرریز و حق و حق درین امراض بغایت نافع است و استعمال
بترتیب بغایت مفید و واجب الیه است و اخیره را درین امراض
نفع و قوت فصل چهارم در معده و در معده
و مضاعف است و در بدن شش روده است سه باریک و غلیظ
سه باریک اول را اشاعه میگویند از برای آنکه طول و مسامی
دوازده انگشت صواب روده است که در عرض بهم نهند و هر چند
که اصابع نمیکند او نیز نمیکند تا خواص اصابع واقف شد نتواند
واقف شود و سر او متصل بقعر معده است و وضع او و وضع
سایر روده بالا مستقیم چنانست که از زمین برپا کشیده و باز
از پیرامین کشیده تا مشرقی شده اما مستقیم باستقامت در طول
بدن کشیده تا بقعر رسیده باریک دوم را اصابع میگویند از جهت
قلت و فوق فضول درو سبب کثرت انقباض صغیر در وی
اکثر اوقات همچون صایم از غذا غایب است باریک سوم را انقباض
و میگویند غلیظ اول را اعدر میگویند سبب تمسک او با عروق است

که رود و ای دیگر قیرا و مرکب و در مفتح دار که یکی مدخل فضول و دیگری جرج است و او یکی بر مفتح دارد و یکی بر کوه او مسدود است آن یکی بر مفتح او مدخل کیلوکس است و بعد از اتمام فعل در کیلوکس باقی فعل او از همان سر که مدخل بود بیرون می آید غلیظ دوم ما قهولون که در چون حدوث قریب اکثر اوقات در دست اسم مرض از اسم او گرفتند غلیظ سوم آخر روده است و او را مستقیم میگویند و مزاج روده سرد خشک و فعل روده آنست که مقدار ماکول و مشروب در مفتح از اکل و شرب پیش از آنست که حرارت فیزی مده جان اکل که در مدم در آن قابلیت استحاله با خلط اربعه دارد تمام مجرب بگو شود بلکه بعد از خور حرارت مده مقدار صاع از مواد در آن ماند این از فعل مده ماند روده اول جذب آن میکند و قوی انج نیای در آن است ماضی روده اول در آن تصرف میکند و بعضی آنرا مستعد استحال با خلط می شود و شای از ماساری که به این روده آنرا بگری برد و چون وارت او منطقی شد باقی کیلوکس از فعل او ماند روده دوم می ریزد و بعد از اتمام فعل روده دوم برود

سوم تا آخر روده تا که مستقیم است اینجا از فعل او ماند بر است و ای آخر روده از اجابت و او را دم و قروح عارض روده می شود و از این امر ارض قوی او ضعیف می شود و از ضعف قوای انج بعضی اقسام اسهال لازم می آید و اسهال عارض عام امر ارض این اعضاست که آن دماغ و مده و جگر و روده و سپهر و جمیع بدن است اما دماغ نزله دماغی کاسی ای رفیق حادث است این اب کاسی بعد روده ریخت بمرت لوز مده و روده تا میگذرد و ماضی بر مفتح این مده ماضی از دماغ بر میخیزد و با اخراج آن کیلوکس است نیز مفتح و عداست این اسهال آنست که صباغ به سبب رقیق نزله در چند مجلس آلوده بآن مده که از سر ریخت بسیار بعد از آن مده تا روزه که صباغ و کاه این نزله بلغمی و مخاطی است و بر طوب و لعابیت افساد کیلوکس و از ظاهر مده مده مده مده مده لازم می آید دوم آن اعضا مده است مکه که به سبب مده مرض از این امر ارض مده مایه مده یا ماضی او ضعیف شد با کیلوکس بزر مده توقف نمیکند یا توقف میکنند لیکن ماضی در آن تصرف

نمیکند و بر مده تثبید ماکول و مشروب قریب بعد وقت قبل از اکل بازمی شود و علامت خارق میان این دو ضعف آنست که در ضعف ماسکه زانی ماضی میان اکل و تر نیست و در ضعف ماضی زمان لایق بهضم ماکول و مشروب توقف میکند و آخر غیر بهضم بازمی شود و در ضعف ماضی قراقر و آنرا دفع در مده است و در ضعف باقییت باقییت و خلافت اسهال مده علامت امر ارض مده و کاه این علامت سلامت باقی آن اعضا که اسهال بآن نیست و این هنگام مده است اسهال در غایت نهوست و کاه غیر مده نیز ماضی است و این هنگام مده است که اسهال مده یا غیر ماضی است محتاج است بهتخصص علامت سایر اقسام اسهال و عمل احتیاج بقوت مده است سوم آن اعضا که اسهال از آنست جگر است و اسهال کبدی و قهولون است اول آنکه مده ماضی از کبد بازمی شود دوم آنکه سبب قیام کبد است اما مده از کبد است و این اسهال زمانیت که جاذبه کبد ضعیف است یا با ماضی مده است ماضی کیلوکس که از روده ماضی مده

به سبب ضعف جگر یا مده ماضی یا جگر غیر مده ماضی دفع این بخارج میکند قسم دوم اسهال کبدی است که مده ماضی و از نفس کبدی آید و این مده به ازان مختلف می باشد و ماضی که بهج در رگ و مده و قوام او نیست و خون سیاه و سیاه و قوام دارد شراب کاه متن و کاه غیر متن و صدید و قی و غ و کشت و مده و خضه کاه جرم کبد که که خسته چهارم از آن اعضا که امر ارض اسهال اسهال دوم است ضعف با سکه و ماضی روده مثل مده موجب است و همچنین بهج و جراحات روده و ماضی کاه موجب اسهال است آن زمانیت که به سبب این امر ارض ماضی با سکه عاجز شده و ماضی امر ارض که جرج است و در ماضی سبب جرج طبیعت و قوی است و آن زمانیت که در ماضی سدجری که با از کشت فضول بکل مسجج با جرج روده ماضی شد و به سبب ماضی از ازم منقبض شد و راه به فضول است پنجم از آن اعضا که امر ارض ان موجب است به سبب کاسی که از سبب اسهال از مده و ماضی بسیار مده ماضی آن سودا افساد کیلوکس می کند و اسهال کیلوکس ماضی مده

باز است

آن خود حادث می شود از این جهت در اکثر صاحب جوع الکلب را
 با جوع الکلب اسمالی که به اللون والرا می باشد و احتیاج اسمالی
 او علامت صحت است و ششم جوع بون کاسی موجب اسهال است یکی
 از دو وجه اول الکلی جوع بون از غفلت منقلب است و آن فضل
 نصیح یافت و بطریق بون طبیعت دفع آن بر خاست و وجه دوم
 الکلی بعد از تادیق و سومات و لطایف اعضا مذاب گشته اسهال
 از بانی عارض شد و این هم قوه علامت صحت است و علاج را
 در آن نفی نیست بخود لالت بر جمل معالج آن اسهال و گاه هست
 که در عضوی از اعضای بدن در می نیخورد و قیاس آن درم درون
 جاد شده از روده متدفق می شود و این هم دیگر اسهال است بون
 اقحام نه اما علامت جوع اقسام اسمال در اسمال صوری تنبلی
 متبجح بون واقع شده و یکی را آن کافیت و غرق را تفصیلی فیکند
 الا حیرت و بجز از قیاس بون و دستور علاج اسمال است که او را
 آن عضو که مرض آن موجب اسهال باشد در تفرضا عضو
 سس بلین باید نمود و بسیار باشد که اما واجب مقصود نباشد
 اهل

زیاده

و بعضی بل باهاست چنانچه محتاج باشد و طبیعت را برود و اکثر
 جاد و افینا نیز درین سبب است و این باید بود و از بی بدات سورت را
 است غافل باشد بود امید از کثرت شلال غفلت باشد و چون آن عضو
 در کثرت باید بود که آن مرض درین عضو که مستقیم اسهال شده باشد
 و از آن اگر علاج آن مرض و علاج اسمالی جمع می شود از خود مثل الکلی و است
 بکری سبب بکون فضل صغری می شود و زمین حرارت سبب حرکت صغری
 در بطن او برود و هست و جمع میان تنگی حرکت و قیاس است جمع
 شریقی برود مثل شیم و تمپرک و اسهال یا قیاسی برود مثل طایفه هم
 کند و اگر جمع برین مثل اسهال سبب اسهال صغری است که روده است
 ضعف است که غلبه سردی و تری بر روده است و سبب غلبه این دو کیفیت
 اجتماع بلغم است هم در جوف روده و غلبه روده از بلغم است
 و شوار است از برای الکلی از زمین دور است و در اسهال از خود
 و شوار است از برای کثرت بلغم و خوف الکلی حیات این است
 نباید و جاده نیست غیر از تنبلی و سسبل و این بدترین امراض
 غیر شوار است که علاج سبب مرض صمد علاج نفس مرض است
 باید که طبیعت صاعده واجب و از و پیش از آنکه اسمال

به اتفاق یکدیگر سس مرض صغیر است و سسبل و سسبل و سسبل
 علاج اسمال کند و بیشتر اسمال را به تلف می کنند یا متادی شود و سبب
 آنست که معالجات اولی سسبل سبب اسمال می شود و قیاس سسبل که جوع
 اسمال کند و چون علت تا که روز اول موجب اسمال بود و همچنان
 معلول او که اشغال است باقی است و سسبل و در جوع اهل است
 عرض در صغری روده که قیاس جوع است که تابع لمر اهل او
 و صغری این کثرت اند که قیاس مرض صغیر است که شوار است
 یا در بون زمین از و پر در دنی طبیعت و این صغری است
 پیش طبیعت اما در وقت عام قیاس میگویند طبیعت و دردی
 که بان جوع می باشد بر قیاس در وقت عام عرض قیاس باشد
 بر قیاس طب و سسبل در قیاس یا قیاس غلبه است و از قیاس
 میگویند و این را میگویند در تخفیف روده محتسب است و تحلیل و اخراج
 آن اسمال است و علامت آن اشغال و جوع است از علی بون
 و سسبل که از علاط بقا روده در و اشک که از جهت شکلی
 سسبل را قریب محل روج با عضای شریک و سسبل که از قیاس
 علاط روده در و سسبل شود از جهت سسبل مکان و بعد

از اعضا شریف و گاه این وی غلبه در میان طبیعتین و غشایی
 محتسب است و تحلیل و اخراج آن اصول است و علامت آن از قیاس
 در موضعی واحد از روده و با الکلی هیچ علامت از علامت درم در آن
 موضع نباشد و در هر دو نوع گاه احتیاسی بر آن نیست نوع
 قیاس بلغمی است که محتسب جاس غیر بلغمی غلبه است و علامت
 این قسمت آنست که پیش از قیاس این کس را تده و فساد و غدا که روده
 و گاه گاه این بلغم غلبه از جوع که طبیعت او را حاجی میگوید برادر
 او برادران غلبه و برودن آلوده باشد و برین سیاق است
 نموده قسم سوم قیاس است که بر آن سبب حرارت با سسبل
 احتیاس خلط بند و بند کشته و جده و از آن بام برود کس
 سسبل بعضی طریق و علامت این قسم آنست که قیاس از وقت قیاس
 اسهال محققه مثل نان از زن و حرکات متعبد و قیاس امر اق
 وادمان اتفاق افتاده و گاه گاه بنا و در برادر دیده و گاه
 که پس دست بر شکم بنا و قیاس سسبل شود قسم چهارم قیاس
 و علامت این قسم ظهور شوار در جوف از شیب نافه و اعراض

نافه و ریه و در آن جزو کانونم باشد که در درون مملی ظاهر باشد و اگر
 باده و ریه خون یا صفرا یا بکشد نیز با این ظاهر بود و قطره ریه قوی
 و در آنم با نفعی نباشد بلکه به تدریج ظاهر شود و علاج قوی ریه
 بکشد است با قوی بودن جوارش است و دخول حمام و استعمال هوا
 در حمام پیش از آب و مجامعت خوردن و جادون و احسا که از
 غذا جند اگر نفعی متحمل شود و اگر قوت مساعد باشد و علاج قوی
 بلغمی معاجین کباب و زنجبیل بر درده خروتن و ملازمت حمام و نشستن
 در آب گرم و ابتدا تلخین تحمل شیان است کردن و چون قوت
 باین قدر است که در به باشند مطبوخها منفع مطلق جند روز
 بخورند بعد از ظهور بفتح حقیقه روده از بلغم و خفایا قوی
 گفته و سه روز اول قبل از فتح اسما که از غذا و آب ضرر است
 و بعد از فتح در ایام انفعال و تحقیق انقباض بر بر قهای لحظی
 با ملطفات مثل دارچین پخته و علاج قوی مثل شیر و عسل و آب
 و عسل است و غذا اوراق و مسه و قوی شکم با دکان و طبعه و شکم
 و در آبی که کلم یا قوی پخته باشد نشستن و استعمال حمام و طبعه کردن

و علاج قوی و ریه علاج اورام باطنی است در فصل اورام خراش
 فصل با محل هر در خصیه و قضیب و جرم معده
 خصیه مخلوق شد از کوشش سینه است که در آن سوراخ است همچون گشت
 بستان و کمد است و پرده بر آن کشیده و این پرده از گنداره صنایع است
 و از هر دو طرف زاویه حاصل از عانه و ران دو گنداره صنایع دو جری
 شده و بشکل دو برج فرود آمده به این وجه که اول این جری به تدریج بکشد
 شود تا حدی از تنگی بعد از آن میل بفرای کوه و دلازه ال فرای
 شده تا به تکی کبیه خصیه شده و در کبیه از همین دو جری فرود
 آمده و پیچیده بر پهنای تلیقی بعد از تلیقی بعد از تلاقی بسیار
 افرازه این عروق در سوراخهای پیچیده کشوده ماده منی اول به این
 عروق می ریزد و در تلاقی این عروق توقف میکند و بجای
 طم پیچیده مستعد قبول صورت منی میشود بعد از آن بلغم پیچیده میریزد
 و صورت منی قبول میکند و در او عیه منی جمع می شود و طرف این او جرم
 متصل با اصل قضیب است و از جراحی بول پرودن می آید و اصل
 و عمده قضیب را باطنی می خوانند و اطراف شرا این اطراف

آورده و اطراف اعصاب که در او آمده و خلال آنها بکشد پخته و جند
 بر کل کشیده و سبب نفوذ پشته ان رباط است از باد آورده از خون
 شراپن اروج و رجم جرم او خشی است و طبعه است و صورت ریه با قوت
 خلق طویل که طرف ان فرج است صورت قضیب و خصیه است و فرج این اعضا
 کرم و درت که قضیب که بزاج اصل با بل بر روی خوشکی است و امر او خصیه
 اورام است و قروح و بزرگ شدن بطریق من و اصناف نفق و در قوی
 و نقصان باه اما نفق آنست که صنایع در تحت مراقب سبب خل تشبیه با جرم
 عقیق دریده شود و چیزی که در اندرون صنایع است مثل روده و ریب
 از صنایع پرودن آید و در شیب مراقب افته و قیل و آورده است که ان
 جرمی که از صنایع در کبیه خصیه است مثل سبب نفق کش و بشود
 و از ان جرمی نفی غلیظ یا دوطبقه بلغمی یا روده یا ریب فرود آورده
 خصیه ریزد و اگر آب فرود آید آزار قیده و آورده می گویند و اگر با قلی
 فرود آید آزار آورده و قید ریگی گویند و اگر روده فرود آید آزار آورده
 معده می گویند و اگر ان رطوبت بجز جرم خصیه شرب کند و در او غلیظ
 استغای نمی پدید آید و آنرا آورده قید ریگی گویند اما قضیب

تشبیه و استر خا عارض آدمی شود و از امر او خصیه نقصان یافته است و نقصان باه
 یکی از سه طایفه است یکی از آنکه رغبت بان نماند و کم شود دوم عرت از آن که سیم
 آنکه طمعه نشود بان و امر او رجم سه الما جهاد و اورام و قروح است و از امر
 او نقصان و بطلان فعل او لازم می آید و فعل او اصل است و خط جنین و خلل
 او با آنست که اصلا باز نگیرد یا اگر گیرد و لحاظ نماند و تا عام شود و خصیه غرضی
 در سینه است و در بقای نسلی و نوع ضرر است و امر او این اعضا پیش از ان
 کرم است و علاج ان قصه است و شرب سبیل و تغذیه مواد از ان با خنده
 و طلب و شوق و اشتیاق صنایع قابل بر رغبت بنهادن خدا و ران
 منع ان از تنبیه با دیگر و علاج آورده می و ریه بوضع اخیره و خصیه
 چون از مایه و مواد نفع است و علاج استعاج جرمی بوضع اخیره و انداز
 تنبیه مثل علاج نفق است و علاج قیل مثل علاج استغای نمی
 بعد از این خدا آید و نقصان باه را علاج با غلبه کبیر الفدا و طبعه و
 معجزه با دیگر و نموده آن در فصل نوزوم نشسته خراش است
 تنای اما مقعد اراض و جرم است و سیر ق
 و اورام و بزرگ اول بواسیر و نوزوم است که بر افرازه عروق مقعد

حادث شود و آن کامی باشد و ثلثی باشد و ثلثی در شکر ماکول میگوید
 و این قمر را ثلثی میگویند و کامی باشد و اگر در شکر است و این قمر را چینی میگویند
 و کامی باشد و ثلثی سیاه است و آن ثلثی میگویند و کامی شکل درخت خرباست
 و از آن ثلثی گویند و این اقسام سه کامی در داخل مقعد میباشند و کامی در خارج
 و کامی از آن خون روان باشد و نه و این قمر را چینی میگویند و ماده این
 مرض خونیست و یا حراقی فاسد شده و علاج تمام اقسام فصد بسلیم
 و فصد صافین و تنقیه بدن از سود است و بعد از فصد اگر در شکین
 کند و خون فاسد هنوز مانده باشد و خود سایل نباشد منجات اخذ
 آن شل زهر کاه آب پیاز و مقل از زرق و قند روغن است و زرد
 اگر در شکین شفا گوهران طلا کنند تا خون فاسد زبانی از آن برود
 و در دساکین شود و اگر خون با فراط رود و قوی گریه و ریبیب و اسهال
 ساقی با مرغ خورند و باقی او در این در فصل نوزدهم مسطور خواهد شد
دوم از اقسام مقعد ماده او را دم مقعد چون غلیظ و علاج آن
 فصد بسلیم است و تنقیه بدن از اخلاق محرقة است و چنانچه
 او در در فصل نوزدهم مسطور خواهد شد و اگر بعد از آن صورت شود و

اناخا به آد سوسوم شقاق مقعد است سبب آن عصب است
 بر مزاج با آنکه خشک بر فصد که شسته و شقی آن کرده و علاج آن ترطیب
 شقاق و تنقیه فصول است بمرق جوب و الطریقت چهارم در شقاق
 و بر فصد است و علاج آن تنقیه بدن است که فواید در آن بخند
 و اگر در بدن فصول رطبه باشد تنقیه بدن از آن فصول ضروریست و او در
 این امر اخص و سایر امراض بدن در فصل نوزدهم خواهد آمد
و حدیث الفریز فصل شانزدهم در مفصل و اعراض
 استخوان و کسیت اصلاح آن بود که کلی و اجالی مراد از مفصل که در موضع
 این مفصل است مفصل بسلیم است و آن طرف استخوان است که در یک
 زایده باشد و در طرف دیگر حفره اوسع از غلظت زایده و مفصل را دو
 نوع از مرض مخصوص باین میباشند یکی از مفصل باین حفره و دیگری
 و مفصل آن حرکت بر زایده تنگ سازد تا حرکت متعیر شود و در
 یک در مرض دوم مفصل آنست که زایده از حفره بیرون آید و اگر استخوان
 بر عارض می شود و علاج او حاج مفصل تنقیه بدن است از آن مراد
 که مفصل می بیند و فصد اگر سرفی و گرمی در مفصل باشد و فصد بسلیم

و تنقیه بدن از اخلاق محرقة است و در ذات تنقیه
 مفصل خافج حلیوی میباشند و بعد از تنقیه فصول است و فصد بسلیم
 و فصد صافین و تنقیه بدن از سود است و بعد از فصد اگر در شکین
 کند و خون فاسد هنوز مانده باشد و خود سایل نباشد منجات اخذ
 آن شل زهر کاه آب پیاز و مقل از زرق و قند روغن است و زرد
 اگر در شکین شفا گوهران طلا کنند تا خون فاسد زبانی از آن برود
 و در دساکین شود و اگر خون با فراط رود و قوی گریه و ریبیب و اسهال
 ساقی با مرغ خورند و باقی او در این در فصل نوزدهم مسطور خواهد شد
دوم از اقسام مقعد ماده او را دم مقعد چون غلیظ و علاج آن
 فصد بسلیم است و تنقیه بدن از اخلاق محرقة است و چنانچه
 او در در فصل نوزدهم مسطور خواهد شد و اگر بعد از آن صورت شود و

یا راجی یا جاسی باشد اسی ورم اگر در ظاهر بدنست ماده آن خشم و ویرانی
 محسوس است و اگر باطن است ماده آن از اعراض عاده از آن ظاهر بدن و
 تغییرات فصل عضو متدوم از آن و از اعراض عاده از آن فصول و شل یا نوره
 باشد و جوی که در فصل آن کتاب در بحث تشخیص تذکر خواهد شد و در دم او
 یکی در یک نام بدن یا اگر بدن با بقعه عظیم از بدن گرفته دوم که فصد از بدن
 گرفته قسم اول ورم اعضا است و استسقا قسم اول ورم
 و قوی سوسم طبلی است که نام بدن ظاهر آن و باطن مثل غیر مزبلی و متزبلی
 شود و بعد از آنکه در دم جزو بدن که فردی پیش از آنکه در گوشت خود
 رخت فرو رود و چون انقباض بر داری فی الحقیقه جانی است پر شده و در یک
 روی و تمام اعضای او بزرگ اموات پیش مانده که بزرگ احیا در ذاتی است
 هر اعضای تدبیر خدا تمام باقی بر او آب نشود و غده و خدره صامراق
 طلا و است سنگ بر آب و آتش باشد و مکه که از پهلوی پهلوی و مکه که
 آواز است متحرک در سنگ مسیح شود و طبلی است که شکم بزرگ شود و
 اطان آن کس کند و ناب بیرون آید و چون دست بر شکم زنند آواز طبل
 مسیح شود و اما لخمی سبب آن نقصان حضم کسیت که خورن در او تمام
 کمال حضم نشده و خونی مزج بفضول این رطال به اعضا رو

و در اوقات اعضا که از حرارت جگر است از برای آنکه اعضا کثرت از آن
و استخوان و در جگر استخوان نیست و ما چنانکه بگوئیم جگر کثرت از آن
غیر از این خون و در کربان مایه و در کینه و بطن متولد می شود و گاه
ماندن مایه کثرت مایه است و جگر کثرت مایه یا از اوقات تشنگی است یا
در اعضای بول که مایه فضیله از جگر نیز در سبب از اوقات تشنگی یا حرارت
یا سبب یا سردی که این جزو سبب یا در معده باشد یا در جگر یا در معده
در کرده یا در دل یا در تمام بدن و گاه سبب از اوقات تشنگی مایه یا
سبب است که مانع وصول آب جگر است و گاه سبب از اوقات تشنگی بطن
از جگر است که سبب لزومیت بر معده جسدیده و سبب حرارت
آب میطلبد و سبب زنی آنست که مایه از کبد برنج طبعه متفصل
نشود و مزاج طبعی در اتصال مایه فضیله آنست که کرده از ا
بکشد و بشمارد و از مشام بیرون رود و سبب تغییر این مزاج
که با سده میان جگر کرده واقع شود و طبعه جگر بر دایره که از جگر
بناف متصل بود در آن زمان که نفس جنین بود و حسته بر جم و دایره بود
و خون حیض از رحم بیرون حشیمه که از عروق حشیمه بناف جنین
لا

مآله و در ناف جنین و جگر جنین حرارت و بعد از تولد جنین آن را خشک شد
درین حالت که راه از جگر بگردید و شد طبعه آب را بر او ختم یافت
سیف حشیمه و بناف این زمان مایه است و آبها در حال ناف جمع می شود و طبعه
دوم آنکه اگر مایه جگر کرده سده نیست لیکن مایه پیش از آنست که
حرارت کیه و دانی باشد جذب آن بر بعضی از آب درین طریق می ماند
و بطریق تجرد شرح در حلال اعضای خفای می شود بعد از کثرت خواه
بطریق سده یا بجزیره درین اعضا حادث می شود و کربان آب و دایره و غلظ
آنکه در آن آب در آن پیش است و سبب این تصور یا اوضاع مایه و دایره
و بسیار و خردن غذا را کثرت یا سردی و دایره قصد و غرض متاد می شود
و دایره درین ماضع حادث می شود و کربان از مایه و در کینه الا آنکه در آن یاد
در آن پیش است و درین علاج استخوان است که اول سبب آن باقی مانده
منع بر آنست بعد از آن قطع سبب و تحلیل و درم سرد و شغل شوند و تحلیل
اقتل آنست که طبعه از طبقات اسبابان حرارت باشد مثل آنکه در اوقات
کثرت شرب و کثرت از حرارت کیده حادث شود از برای آنکه استخوان
در دایره باشد و تحلیل آن به همین سبب است و سبب بسیار حرارت جگر است
و علاج آن به تریه است و حرارت در دایره و زنی افنع اشیا است

و تحلیل اکل و شرب و در علاج استخوان و اجابت و اذیت و دایره و آن
در آنوقت که شرب و غذا شده قسم دوم درم که سیر از دایره حادث شده
اگر از دایره حشیمه نام آن خفونی است و اگر از دایره حشیمه
حره و اگر از دایره حشیمه است او را از دایره حشیمه و در دایره حشیمه و اگر از دایره حشیمه
و اگر در دایره حشیمه است او را از دایره حشیمه و اگر از دایره حشیمه
و اگر از دایره حشیمه است او را از دایره حشیمه و اگر از دایره حشیمه
نقص میگویند و اگر در دایره حشیمه است او را از دایره حشیمه و اگر از دایره حشیمه
حوال حشیمه تا قحان از این تیج میگویند و حشیمه سرطانی عام است همچون
استخوان که درم و در دایره حشیمه است او را از دایره حشیمه و اگر از دایره حشیمه
شر یا تحلیل است یا تیج یا تصعب و علاج هر دو درم اول تنقیه است
ماده آن درم تصعب و اسهال و دایره حشیمه و دایره حشیمه و دایره حشیمه
او دایره حشیمه و دایره حشیمه که ماده را از حرکت باز دارد و راه
بر ماده سنگ کند تا که در دایره حشیمه درم در سبب کوشش که در دایره حشیمه
و شیب بطن که دفع دلالت و پنج ران که دفع جگر است نباشد که در
او دایره حشیمه از این موضع هم از این دایره حشیمه و دایره حشیمه و دایره حشیمه
س

مثل صندل و کل ایمنی با کلاب و زمان ابتدا آن در است که درم خامه شحاحا
تنیدی در آن خامه شحاحا و در زمان دوم که از زمان تریه است و خامه کب باید
از دایره حشیمه و در زمان سوم که درم و وقت شده تریه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
چهارم که درم در دایره حشیمه است و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
باطنی او در دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
یا کیده و درم با شرب یا بخورد و مثلاً در ابتدا تنقیه صندل یا کیده و درم
شرت صندل یا کیده و درم با شرب یا بخورد و مثلاً در ابتدا تنقیه صندل یا کیده و درم
کوب و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
متنقب شود و دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
شود بعد از اینها دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
خرد و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
مرعی دارند و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
او دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه
سبب یا استخوان است و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه و در دایره حشیمه

[illegible][illegible]

تب دایم متصل است و دور و عهد ندارد و اما بدور غیبت است و اول
 و هرگاه که در فروع متعفن شود یا در یک و عا متعفن شده یا در
 اگر در یک و عا متعفن شود مثل تریف معد صغرا یا خالص است یا
 مخلوط بغیر است اگر خالص است در سه چهل و شش ساعت که در هر روز
 است اطلاق زمان تب دوازده ساعت است و پیش از دوازده ساعت
 تب نمی باشد و سی و شش ساعت دیگر از تب غایت و اگر صغرا
 خالص غیبت تب از دوازده ساعت زیاد می باشد و در صغرا خالص
 غایت طول دوازده ساعت و کمتر از آن بسیار می باشد و سبب
 مفارقت و معاودت درین تبها که ما بدان خارج خود متعفن
 شده است که در عا یا از او عید بدن خلط متعفن شده و از آن
 تعفن تبی حادث شده ان تب مقدار از زمان قی مانده ان خلط
 عفن مانده چون تب تعلیف ان خلط کرد و بقوام عرق آورد و برق
 از ساعات بیرون می رود و تب مفارقت میکند اگر در بدن از عا
 نوع خلط هست یا استعدا که در است در مقدار دیگر از زمان
 دفعه دیگر از ان خلط در همان عضو جمع می شود و این سبب تعفن اول

بود تعفن دفعه دوم میکند و تب میگردد و همچنین با آن فضا در بدن سکون
 و در ان عضو دوران عضو جمع شود آن تب را معاودت بعد از مفارقت
 خواهد بود و چون اصلا نماند معاودت کند و سبب لزوم با سربابی را
 در اهل علی تبها دایره است که این خلط از عضوی دیگر می آید و این عضو
 مستعد است و در آن بدن بر اعضا و اجزاء مثل الشیر و اعصاب میکند
 و اعضا حساسه را از این دوست او را از لزوم او متادی می شود پس
 طبیعت اعضا را از جهت افشاندن این مودی می جنبه اند پس این کسی
 می ماند و سبب سربا و تخلف روح است از این مودی و روح از هر که که
 در تحت انجا سر می شود و در هر که که دفعه ای که می شود از این جهت در
 سر را در لزوم تب نشسته می شود و آب بسیار می خورد و علامت تبی صغرا
 آنست که ابتدا می کشد به نوزده که در ان نوزده غرضان شده و سربابی در ان
 باشد و غرضان آنست که احسان کند که دست سوزان در دوزخ و غرض
 علامت دیگر این تب صلاح است و تشنگی و طواسم و دلخوشی
 و گاه با ان قی باشد و در بعض اشخاص این طبیعت و در بعضی قبض آن
 و نبض در ابتدا در این تب مختلف باشد چون تب غنی و بعد از

ابتدا از تب بغض مستوی و عظیم و سربا می کشد و بول ناری و عفن و تر بود
 و این تب مفارقت میکند هر عرق بسیار و مستعد این لایق است که مزاج
 خلق او گرم خشک باشد و غیبت این تب که تا آخری باشد از جوارح
 تا نه ساعت و از دوازده نمیکرد و اگر آنست که در غیبت چهارم
 منقطع می شود و اگر از غیبت چهارم بگذرد از منقطع نمیکرد و قی غیره
 این تب صغرا می داید است و بوعده غنی است و میکند و علامت
 ان علامت غیبت لیکن است از ان حسی بلغمی این اقسام است
 اول دایره و این در شبها نوزد یک غیبت مفارقت و یک غیبت صغرا
 میکند و او را غایت میکند و علامت او آنست که ابتدا میکند
 بلزیزی صادق البرق و در گرم نمی شود و چون گرم شد گرمی او قوی نیست
 و با ان تشنگی و غم بغض می باشد و اشتها خدا در ان کم می باشد و اعضا
 را درین حال از تشنگی مثل خیر عارض می شود و وی متعجب می باشد و رنگ
 زردی حشوب یا خض و درین تب بلغم و اسهال ان و تری و درین تب
 و مستعد ان این تب بلغمی مزاج اصلی و مزاج ششی مثل صبیان
 و پیران اند و بعض صغیر و مختلف است و بول کاهی تنگ و غنی است و سبب

سده صادر از بلغم و گاه غلیظ و سخی است سبب اختلاف بلغم عرق با آن که
 که بول سخی و غلیظ شود و دلیل محو است دلیل انشعاب است و در ان
 این تب سبب اختلاف بلغم ماده مختلف است اگر بلغم زجاجی است و ابتدا قبض
 ضعیف است و اگر بلغم صاف بر در اول غیبت شده است و اگر بلغم مالغ است
 در اول غیبت اشتها می باشد و شدت بر دنا شد و اگر بلغم شیرین است
 و بول غیبت کم در ان زمانها قشر بر دایره یا بر دی باشد و بسیار باشد که در
 تب بلغمی مطلق در او بلع حرارت باشد و در ریح در غیبت که بعد از غیبت آید
 حرارت کم شود از برای انکه در تب حرارت تابع مرتبه غلظت است و غلظت
 اول عارض ارقی می شود بعد از ان عارض غلط و در او ایل جیت ارقی
 است و در تب بلغمی در شبها نوزدی زمان تب از زمان راحت است
 بلکه شسته و راحت زمان تب است و شش ساعت قدرت و غده مفارقت
 بنای نام حاصل می شود بلکه بقیت از حرارت می نماند تا نوب می باشد و در
 تب بلغمی بلغمی دایم است و او را در تب میکند و علامت ان علامت صاف است
 الا انکه ناقص با اوست و عرق نمی باشد الا در حین مفارقت بلغم و شیرینها
 برق این تب است و در شبها نوزدی شش ساعت فاعری شود و حسی

سودای این تب نیز منقرض می شود و دایره دایره دایره دایره
 و دایره دایره دایره و علامت ربع دایره است که ابتدا می کنند بر روی آن و کم
 اعضا و بر روی همه شدیدی قوی و علامتی دیگر در مفصل است و صفت و تفاوت و
 بطور در بعضی و در بعضی از بعضیات مطلقا مرکب از حرکتی و سکون است و حرکت
 و سکون هر دو زمانی است هیچ کدام آن نیست پس زمانی حرکت یا سکون است یا
 از آن یا بیشتر از آن زمانی حرکت اگر کمتر از معتدل است حرکت را سریع میگویند
 و در مقابل او بطی است و همچنین زمانی سکون بعضی اگر کمتر از معتدل است سکون
 بعضی را متواتر میگویند و در مقابل آن متعادل است و چون تب ربع گرم شده
 گرمی آن پیش از گرمی هوا بطی و کمتر از غلبه است و همچنین زمانی در یک مرتبه
 کمتر از در یک مواجعه و بیشتر از در یک غلبه است و از علامات این تب
 مزاج اصلی و مزاج سنی که کرم است و فصل حاضر از سینه که غریب است
 و بطور و تند هر سابق و فی الجمله جمیع اسباب بر و دست پیوسته علامت این تب
 و کم باشد که ربع ابتدا حادث شود بلکه اکثر است که حادث می شود و بعد از
 تبها و ادراخی که اختلاط سخته باشد و چون سواد و قهقهه اول سواد
 رسوبی که آن آزار ضعیف ماکول و مزبور سکون می شود و در ترخوانی نشیند

مثل ترب در و کتاب در شیشه دوم سودای احتراقی که از نخستین خلط یا بیشتر
 از یک خلط سکون شد همچنین سودای یکی متعفن شده و ربع آورده اگر رسوب یا کمتر
 از رسوبی است علامات آن است که مذکور شد و اگر از بلغم غریبی شده علامت
 آن حدوث بعد از مواجعه است و پسین بنفش و قلت لیب و علامات بلغم مزاج اگر
 از خون کمتر شده علامات آن علامات غلبه دم است و حدوث بعد از مصلحه
 و اگر از صواب کمتر شده علامات آن حدوث بعد از حیات صواب است
 و تشنگی و بولی و تب ربع بر الوان مختلف و قوامها مختلف ظاهر می شود و الوان آن
 و کوب از خضره است که نونی سودا است و رنگی و دیگر که مناسب رنگ آن خلط
 که عترق شده و همچنین قوام آن تابع ماده عترق و کیفیت حاصل از احتراق
 و امارع دایره علامات آن علامات ربع دایره است الا که با آن از تب
 و شش می شود و بطریق ربع و غارت می شود و باقی روز تا دایره تب نادر بود
 است و حتی خمس و سس و کسب از قبل ربع است و حدوث این تبها
 از نقص مواد سودا و بر در غایت خلط است و احوال حیات مرکبه
 تراکیب بسیار است از برای آنکه تب تب تب است حتی نیم حتی حتی
 عفن حتی منقرض می شود و یا بی سبب آن نیست و یا بی سبب آن نفسانی است

و این سبب آن از نقص و چون سرد و گرم است و هر که از این سبب تب است و چون
 هم سبب تب است و حتی عفن و تب تب تب است و هر یک تب تب تب است و هر که از
 اختلاط تب تب تب است و سبب دایره دایره دایره دایره است و هر یک تب تب تب است
 اقسام است و ترکیب هر یک از این اقسام و اقسام اقسام با هر یک ممکن است
 الا قلیل که ترکیب میان ایشان ممکن نیست و اگر در تب تب تب است و هر یک تب تب تب است
 ممکن است الا که این تب تب تب بر فاعله معتد نیست بل طریق تب تب تب
 تراکیب است که نظر کنند در اعراض تب تب تب است که این اعراض دلا
 بر دو خلط یا بیشتر از دو خلط کند که ترکیب و اگر تب تب تب است
 اعراض تب تب تب بر سبب تب تب تب است و از مرکبات این تب تب تب است
 شط الغلب است و آن تب تب است که حادث می شود از نقص صواب و بلغم اما
 غیر مزاج از برای آنکه اگر مزاج بکشد آن تب تب تب است و تب تب تب است
 الغلب اقسام است قسم اول صفراوی و بلغمی سرد و دایره است دوم آنکه
 سرد و دایره است قسم دوم آنکه بلغمی دایره است و صفراوی دایره است چهارم
 حکس و آن وقاعد که تب تب تب است این اقسام همان است که مذکور شد
 که نظر در اعراض متعارف تب تب تب است با هر که دایره و تب تب تب است و تب تب تب است

منسوب بان خلط کشته حیات مختلطه تب تب تب است و دوی تب تب تب است
 و همچنین طبقات حرار در نوبها مختلف است گاهی شدید است و گاهی ضعیف
 و گاهی متوسط و سبب این حیات گاهی در حالت در بعضی اعضا و گاهی در
 تب تب تب است و این تب تب تب است و این تب تب تب است و این تب تب تب است
 این حیات احتراق اختلاط و سکون بعد از تب تب تب است و از حیات
 غنیه تب تب تب است که در هر تب تب تب است از حیات مذکور در غلبه تب تب تب است
 هر یک تب تب تب است از اعراض متعارف آن اول انقباض و آن تب تب تب است
 محکم گرم است و باطن سرد و حدوث این تب تب تب است از بلغم زجاجی است
 حاصل در باطن پس آنجا که ان بلغمی سرد است لیکن سبب غلبه تب تب تب است
 از و متحرک می شود و تب تب تب است و اگر تب تب تب است و تب تب تب است
 تحریک اصل ماده می کند و در دایره تب تب تب است و تب تب تب است و تب تب تب است
 از سبب الغت با او صفت از بر دایره تب تب تب است و آن تب تب تب است
 منتقل شده از آن متاثر می شود و محکم تب تب تب است و تب تب تب است
 تب تب تب است و آن تب تب است که باطن محکم گرم است و ظاهر سرد و تب تب تب است
 تب تب تب است که سبب دایره تب تب تب است و آن سواد و تب تب تب است و تب تب تب است

تشکیکی و تلواکسه باشد از علامت بر است دلالت میکند بر آنکه در
باطن محرم جدی غلیظ قوی است و در و اوج قوی جمع شده با قدر باطن
از جهت دفع آن مودی و سر جزو بدن که روح در آنجا جمع شده که کم
و ظاهری که روح از آن میل باطن کرد سر کشیده اما هرگاه که در لیغوریا
آن شده و آن اوضاع مشکوکه نباشد حدوث از و باطن غلیظ است
که عفونت عارض او شده و از آنجا که دست بعفونت که کشیده و
بخاری از و بنحاسته و تا آن بخار بطاهر رسیده حرارت غلیظه
او از و معارقت کرده و تخصیص که در قریب ظاهر ملاقات با اخلاط
خام کرده باشد پس چون این بخار بطاهر رسد برودت ذاتیه غلیظه
ظاهر سرد میگردد و آنکه گاه است که لیغوریا عارض می شود از ماده
صفراویه در غایت غلظت و علامت این قسم آنست که با غلبه آب یا آبی
باشد که بطریق قب است شده و گاه عارض می شود از بلغم غلیظی که
در حائض و اعدام سرد و گرم است ظاهر و باطن هر دو متعفن شود پس
اصل ماده سرد و گند و به بخار حاصل از حرارت غلیظه گرم گند مسیوق
حمی غلیظه و آنرا تبی است که عارض می شود در اول دور و عارض واری تبی

دو قسم است اول حادث می شود از بلغم خام و در اول نزبت که این بلغم
می آید چیزی از این بلغم بدل میزید و عارض می شود و گاه آنست که این غلیظه
کافی عارض می شود که در نیم صده صغری است و علامت این قسم آنست که در
او همچون دور و حوالیه باشد مثل مواظبه و هرگاه که استغفران این غلظت
غشی عارض شود بسبب حرکت ماده و وصول آن بقلب و از تعدیه
زیاد شود و از ترک تعدیه قوت ساقط شود قسم دوم حمی غلیظه عارض
می شود از اخلاط صغریه کشیده و الرقه شده و الفوضی و در جمیع
الجسم که عفونت عارض او شده و علامت این تب آنست که در آن
واری می شود و در غلبه و عارض می شود در ابرام در نهایت حرارت و
کشیده می شود و در آنکه خست می شود و ن ساقط می شود و در بعض
در نوبه و اید با و در نوبه چهارم حمی تبی با غلیظی است که عارض
می شود همچون عفونی که عارض آبهای می شود که جمع شده در کواکب مثل
جمیع پس چون هوا متعفن شد تعین اخلاط میکند و اول خلط که
می شود غلظت محصور در جوف دل است از برای آنکه اثر این هوا اول
بدن بر سر متعفن و این عفونت و تب شامل غلیظی که در معتد متعفن اخلاط

باشند می شود و ایشان که فی اند از اخلاط و در مبتل اند و مسامات اید
این ن فراخ است و قوی و علامت این تب آنست که حرارت ظاهر بدن
فاتر و ساکن باشد و حرارت باطن قوی و کوب نفس درین تب متواتر
و متعین الریه باشد و تشکیکی و تلواکسه و غشی لازم این تب است و هر
می آید از محرم تبی و نیز فصول الریه المنظر سحر و از علامات این تب
عموم است و آنکه علامات و با ظاهر باشد و علامات و با قدر مطلق
و کثرت شهب در جرم و کدورت حواد اجزای آن و کثرت حیوان
و کثرت مثل غلظت بنجس و حصبه و جندک و سبب این تب
جوشیدن ذاتی بسبب عفونت مثل جوشیدن که عارض آب میوه
مثل فری شود جوشیدن تا حدی که بعضی اجزای خون از بعضی
متعین شود و این عفیان با طبیعی است یا غیر طبیعی طبیعی غلیظ
که عارض خون صبیانی می شود در حین که طبیعت صبی و دفع فضول
پس و طبیعت میگرد که در بدن صبی مانده از برای که او حین رو صبیع
بوده تا خون او امنن و اقوی شود بر وضع و کسر قسم دوم غلیظ
غیر طبیعی است بسبب امری از خارج که تحریک اخلاط میکند در این

که مستعدان غلیظ است و ماده جدی مده آن اگر تبی این بر طوبت
پیشتر و ماده عصبیه حد از انقل و میل ان بصغرا وید و یکسبب است
و علامت این تب تبی و اید است و در پشت لبب استلای رکی که
بر پشت کشیده و بخار کش در بینی و فرغ در خواب و خسر حید و نفس
در سیت حاصل از فرورتن چیزی نیز مثل جوالد و زردی و حرارت
و در باقی علامات غلیظ خون با تلواکسه و ضیق نفس و اما معالجات
حمیات اما حمی یوم درین تب احتیاج تنقیه از جمیع خلط نیست بلکه علاج
او مختلست و بر ترید با شربت بار و عطره و سکون در موی معتدل است
لذیه المستشق و چون این تب غالب پیش از یکیش زور تب زکات
درین روز و اقتصار با شربت اول است و اگر سبب این تب تخم و غدا
غدا باشد ترک غذا درین روز و اجست و اگر سبب این تب کسلی
بالی خالی باشد تعدیه با بار الشیه و حبست و ابتدا در علاج بقطع است
باید کرد و اگر سبب منوره مانده باشد و بعد از عافیت تب بحام
مطلب باید رفت و یک هفته بعد از آن بخورند و تعطیل مثل عل خصوص
مشاغل قلب باید کرد و اما حمی حلق همچون حمی حلق تبی

لحم قید درون عام اضاف بسیار است مثل اسودغان و شاید
که با سرکه و موصفات بزند از برای آنکه کھف آن اعداد است در
استفاده شود بطور مطلق از اخف مواعی است و خون متولد
از این غذا دجاج است برش از آن که پخته بند و خرد و پس از آنکه
با آب بر دارد و مرق مع خاکی و خرد و پس خون فی قابل خوردن و تغذیه
و دیگر بکند و معده ملتهب این من با عید آید از این چه شرب این مرق
بدون شرب سوم حار من و خون و عید از کرم کرم اناب حار المراح مثل
و نیز زخم و مسکن است و گوشت و دجاج مولد موجد است
و مع زردار کثر غذا است تا حدی که گاه کرب فده او متقلب و کثیر
منول شود گاهی قوای باقی بدن کامل الضعفا شده و مرق دجاج مولد م
مجد و معوی آنها است خصوص که کچ اواریب و بر و انار نماید و زان
و مناع و کثرت تر یا این مرق بزند از این مرق و طب و سلامت و تقویت
و ضعف و کثرت و قلب مع مرتبه مع آن دیکه و جیاه که در این مرق اند
و دجاج اگر که لاغر باشد ترطب او بشی از بطور وحشی است و مرق پس
مر که که با یک و دیار و کل و خورد و شرب و شفا و کم گوشت و مرق که دانه
بزند و خورد و فر و آورده او منول غلیظ شود و اخف بطور وحشی هم
و نیز تر و مرق و فیه کسی را که احصای به مطلق تر باشد مع اعطاف از

در آدی موجب شود در جوان دوم آنکه اگر تجربه آن نمکند از کف سبکست و نه
 از غیر خالی باشد نه باشد کم کرد باشد و نه آنکه سبک است و سبک آنکه اگر امراض
 مضاده مجرب شود از برای آنکه از طهور اثری در کف نوع از مرض حکم نمی توان کرد
 که آن اثر فعل ذاتی اولست مثل آنکه کثرت را بر او رام بارده صلیب طلا کند مثل خازنه
 و تحلیل کند اعتقاد غمته آن کرد که تحلیل ظاهر از او فعل ذاتی اولی اوست و او که کم
 و ملطفت یا تحلیل او به لرض و فعل ثانوی اوست اما سرگاه که بر درم کم جمع طلا کنند
 و درج و سکن در کف معلوم شود که طبع او بر دات و تحلیل خا بر فعل اولی دانی است
 بلکه فعل اولی او بر به جلد است و از تریه جمع اجزای جلد و از چسبکی و لیکن مسام و او
 بستر مسام جمع او داحت و از چسب او داحت و از چسب او داحت و از چسب او داحت و از چسب او داحت
 غرضی تحلیل خا بر درده و اگر تحلیل کثرت ذاتی و اولی بودی از طلای او بر تجربه در کم
 غنیشد بلکه زیاده می شد جهاد آنکه او را در او ال و امراض منفرد تجربه کند مثلا
 اگر کسی طبع جزی نداند او را درستی که کم کب از غنیم و صفت او تجربه کند یعنی طبع شود
 حکم نموده کرد که آن خیر دافع از طبع است یا صفت آنکه تجربه از حال از او حال
 بدل کند که قوت اسباب وجود آن حال و آن مرض مساوی قوت آن جز است
 که تجربه آن میکند الا آنکه خیر که هنوز طبع او در طبع او غنیم از تجربه قوت داند
 که قوت مساوی قوت مجرب قوت است پس این طبع می توان دات الا تجربه تجربه جزی که

طبع او در طبع او و بقلید او غرضی کرد باشد سبک آنکه ظهور آثار آن باید ای الکتری
 باشد و کات حروف نمکند که در تجربه نمکند ذکر واجب از جای است و آن امر قوت
 بدن موجب دات از برای آنکه تجربه در بدن صفت و قوت دارد اول آنکه موثر
 صفت در بدن و صفت غرضی از بدن قوی نمکند پس در ج حرارت او حاکم است ظاهر
 غنیمت در بدن آنکه در بدن صفت بر طبع است از قوت حرارت است و احد اعظم قوت
 در اسباب باعث بر ترکیب و ان اسباب مختصر در دو قسم است اول صفتی است در دات که در
 از است اول او داحت دوم صفتی در داحت یا در داحت که بافت بر ترکیب است قسم اول صفت
 او داحت است اول طبع در کاه که طبعی سبک است طبع از دات مثل غنیمت دوم در داحت
 که در داحت را داحت است سوم آنکه صفت لاثرات با داحتی که داحتی فعلی و داحتی
 یکند چهارم آنکه قوتی لاثرات قوی التماس است مثل جزی که با داحتی فعلی و داحتی
 پنجم عکس این یعنی صفت لاثرات جمع یکند با داحتی قوی او باشد و ششم آنکه داحتی
 و سبک آنکه در داحت است مثل صفت یکند با داحتی قوی او باشد و ششم آنکه داحتی
 ظاهر شود که از جبهه ان غرض مثل انون و اطنی ترکیب نمکند صفت عکس انی و داحتی
 کند و طبعی التماس جمع یکند با داحتی او را داحتی صفتی یا جمع بدن بر داحتی
 قسم دوم آنکه احوال مرض با احوال مرضی باعث بر ترکیب است و ان شرط نیست
 اول آنکه غرض مرکب امراض است و داحتی مع داحتی که قوای او متفاوت از آن
 مرضی کند مثل آنکه انشی عدا نمکند صفت احصاء گوی بر داحتی بود با هم ترکیبی

در چهارم آفرینند تا قرب آن نکرند بعد از آن فرموده بگوید که در آن خودی و بر حرم
که چوب و آله و اسلحه باشد بکشد کند تا تمام شود و بجزرت و اگر در حرم خودی
کشد حرم ضعیف می شود آفرینند از او را بدید و حرم و حرم مواد آفرینند
نجات سال ماوت سستی می رود و بر وی از جسم او را حرم و قروح آن و چوب
و زرد و سوسن سرد و رو طبیعت آن سفید کند و ابتدا از نو دل او را ببرد و زرد
سفید صفت تاریکی حرم و رو طبیعت آن سفید کند و کوی بود که از رو طبیعت حرم
صادق شود را آن کند و اگر صفت ماحصل و سوسن سرد و حرم و حرم و حرم
میرا بخشد و حرم نو دل آن کند و از نو دل این شد و حرم

این که را مدغم و کند در غلاف آبی نرود تا سیاه شود و اگر کسی در کوزه
 حکا کند که از این کوزه افسس که را مدغم و دام نرود و این روغن
 اندکی نرود و در کوزه حکا کند صبح راج بود و گوشت از رگ است
 کند و گوی این روغن بود افسون که را مدغم و کل و زعفران در کوزه حکا کند
 در کوزه برد افسون که را می کرده با طبعی روغن کل در کوزه حکا کند در کوزه
 با خود افزوده اگر قیله معصل یا لاند و در از وقت صبحی کرد آمد
 و در کوزه بند که از آن زخم آمد نام بود و اگر کسی معصل بود و نمانه
 معصل کند که از از وقت صبح یا نرود و در کوزه حکا کند و در کوزه معصل بود
 نمانه و در آن کرد و بعد بتر بود و کل که از کوزه زایل کند و در کوزه
 بود و در آن طبع نام بود و اگر کسی در کوزه برد افسون و افزوده آن
 خالی کند و در آن که از آن که کند و در کوزه حکا کند در کوزه

خود را روی گوید اگر کسی درد دندان واهی داشته باشد که می ورم بود چون
سختی کرده بر دندان نهند عایب نهند و اگر سختی کند و آب آن بر دندان نهد
چکاند و رو ساکن کند خلی خون بدان مضغه کند دندان محکم کند و کند
زایل کند خاصه چون مر مایه او بنیاشد و در ورم از روی آبشاید و او را
کند ضد خضر ورم خلق را نافع بود چون به آن خوشی و رو به آن کشند
نمک و خلق را نافع بود و چون با خارش بر بعل یا پنهانند قلع از ارباب
عام قحاحی که به نبرد و بدان مضغه کند مانع شود جبهه درد دندان خوش
بوی و مان خوش کند و وقت دندان بدسد و حرارتش در دندان
درد گرم متوی باشد مستخرجی شود

اگر از باقلا رقیق نهند و بارغن ادام و قند خورند سینه و سرفه را ببرد
شرعی است (۸) برشاده سینه و کشش را ببرد و از فضل علی طایف کند
و بکوبد از آن در بوزار نان بود شرعی است (۹) لسان الحلی بنفشه که اگر سینه
بود و نکند بزرگ سینه شود وی چهارم کرم (۱۰) و سینه که از دود
کرم تولید کرده است بکوبد بود حدیثی که یک پیض خوب سینه و نفث
وزله را ببرد تر سینه که از رطوبت معده بود و غم معده بود سودمند
و علامت آن این است که غذای سرفه باید که باقی کند یا غلطی از زبان
آید سرفه بعد از آن ساکن شود ترکیب سینه را ببرد جب السرفه و دود
الزخرفان چون بگویند و با نبات حب مراد یا حب آل یا نبات و نبات

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

15.

[illegible]

یسرکه گرم زانام بود خوار خمر و حشیش و زنب سرفه رانام بود زهران مخفی
 پیغم بود ز لایم رطبت کینه و کش رانام بود مبتل سرفه رانام بود
 که گرم آن چیدن و او را آن که در کوفه رانام کند و نوله را سودا سود
 و خورد و بمردم در دود عینا حلب او سردی کند بود اترج
 خنق رانام بود و موت دل را سود و در قشوی زرقه قیامت اجناس اگر کانه
 بر آن بار کینه مندرجات و لایب از اسطوخودوس آن را و کینه
 قیام اینه رانام زرد ابله کمال مانکو او را خنق قیام خون هوا آمد
 بسنج بسجده صبح فرامندی جگر البیس دار خنق و زنب محمل و لطیفه او
 واقوی از سینه او بود سینه قیام او بود جگر او را زنده و غم و بادیه که در دل او بود
 و مقوی اعضای اصلی او بود و بدن را زنده کند و دیدن آن و با خود دانستن
 و مقوی از سینه او بود سینه قیام او بود جگر او را زنده و غم و بادیه که در دل او بود

[illegible]

پہلے سچ بندہ ہے

مغش و گشت مغش مسیح و دار المسک ملو و دار المسک تم جوارش غر جوارش
جوارش عود جوارش اترج جوارش مسطور ترناق فاروقی ترناق مزو و بطور ترناق
از به ترناق ترناق ترناق غر غر شریت به شریت سبب شریت انارو شریت
شریت باغ شریت کون شریت کافور شریت غر غر او دیو قلم و مقونات
رب به رب سبب رب امو و طلیعی غر طلیعی لالی و سبب مرلی به مرلی
اترج مرلی امو و مرلی کلان شرکوات مقونات قلم اندانه سبب
او خرواس به زنده بند باز را اشرار العذقیق او خرواصطکی و زم جوارش
اسارونی اشقی انصوحان ابله کمالی و کمالی به زنده بند جیده و ارضی رلوف
رانا به رانا به سداب سداب سداب سداب باختر تر عصفور غل قیغ برکاتی
قرصن یقانا اترج بود اترج ابرارلس جمه اترج اترج خونی و خونی
و اترج خونی اترج کاشی و عین العذقیق اترج کاشی و اترج خونی
اترج او و در دیگر رانا بود اترج اترج مغش و در عود کمالی بود
خاد کردن عود مغش و گشت مغش مسیح اترج اترج اترج اترج
مزو و طور ترناق اترج قوی کل مرلی کافور مرلی کافور و کافور و کافور
را و مرلی و اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج
علل شراب فصل شراب و شراب شراب نردی شراب نردی شراب نردی
سکشی باغی سکشی باغی باغی باغی باغی باغی باغی باغی باغی
کافور اترج کافور اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج
اما طهره سبب بود که مرلی اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج
حکومت غنیمت اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج
اس اترج غنیمت اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج اترج

قال الامام ابو داود - ابن الصرامي في التوسط المجدد في شرح سنن ابى داود المشهور
ان الامام لا يخص الا بالتقوى علما كان او كثر اقال وهو رواية عن احمد وجه في ذلك ان
وجه الرواية واحاد من المحدثين والروايات الاحاديث وتعلق ابن المذاهب على قوله واما
محمد بن الربيع والحسن البصري وعكرمة وسعد بن حمزة وطاووس بن عبد الرحمن ابن ابي
سفيان وحازم بن زيد ومحمد بن سعد النخعي وعبد الرحمن بن عيسى والاوزاعي والزهري
وتعليق ابن قتيبة عن الامام الحسن بن علي وعمر بن موسى وسويد بن غفلة ومحمّد بن يحيى
والاسود وعبد الرحمن بن زياد والشافعي ومحمد بن حجاج وغيرهم وتعلق ابن مطهر
عن ابراهيم النخعي والربيع بن الزبير وصحاح المدينة وتعلق ابن عبد البر عن
ابن عبد الله بن عمر والبيهقي والحسن بن صالح وداود ولطيف الشيخ الامام
ابن تيمية عن اكثر العلماء

[illegible]